மேண்டேட் 2026

தமிழ்நாட்டிற்கான பத்து
சட்டச் சீர்திருத்தங்கள்

V I D H I Centre for Legal Policy

மேண்டேட் 2026

தமிழ்நாட்டிற்கான பத்து
சட்டச் சீர்திருத்தங்கள்

VIDHI Centre for Legal Policy Tamil Nadu

விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி
ஆகஸ்ட் 2026-இல்வெளியிடப்பட்டது.
5-வது தளம், ஆஃப்ஃபிஸ் ராஜ்கமல் பினக்கிள்,
நுங்கம்பாக்கம், சென்னை 600006

மொழிபெயர்ப்பு செய்தவர்: குர்ஷபத்

வடிவமைப்பு: குணால் அக்னிஹோத்ரி

ஜானி பின்ஹார்ன் வடிவமைத்து, இந்தியன் டைப் பவுண்ட்ரியால் வெளியிடப்பட்ட அகண்ட் தமிழ் (Akhand Tamil). ஆதர்ஷ் ஆர் வடிவமைத்த அடாப்டர் தமிழ் (Adapter Tamil)

© விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை. வெளியீட்டாளரின் முன் எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி, இந்தப் பதிப்பின் எந்தப் பகுதியையும் மின்னணு,இயந்திரவியல், ஒளிநகல் எடுத்தல், ஒலி/ஒளிப்பதிவு அல்லது வேறு ஏதேனும் முறையிலோ மறுஉருவாக்கம் செய்யவோ, தகவல் மீட்பு அமைப்பில் சேமிக்கவோ அல்லது எந்த வகையிலும் பரப்பவோ கூடாது.

இப்புத்தகத்தை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம்:
விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி, *மேண்டேட் 2026: தமிழ்நாட்டிற்கான பத்து சட்டச் சீர்திருத்தங்கள் என்ற நூலை*, (மஞ்சுஸ்ரீ ஆர். எம். மற்றும் பிறர் (தொகுப்பாசிரியர்கள்)) விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி 2026).

விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி என்பது பொது நலனுக்காகச் சிறந்த சட்டங்களை உருவாக்கவும் நிர்வாகத்தை மேம்படுத்தவும் சட்டரீதியான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு சுயாதீன சிந்தனைக் குழுவாகும்.

சட்டவரைவுத் திறனை வலுப்படுத்துதல், உறுதியான சட்ட ஆலோசனைகள் மூலம் சான்றுகளின் அடிப்படையில் கொள்கை முடிவுகளை எடுப்பதற்கு ஆதரவளித்தல் மற்றும் முக்கிய சீர்திருத்தத் துறைகளில் முதன்மைச் சட்டங்கள், விதிகள், ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் பிற துணைச் சட்டங்களை வரைவு செய்வதில் உதவுதல் ஆகிய பணிகளுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசுடன் இணைந்து செயல்படும் நோக்கில் 2024-ஆம் ஆண்டில் 'விதி தமிழ்நாடு' (Vidhi Tamil Nadu) நிறுவப்பட்டது. இந்நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து, தொழில்துறை, முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு மற்றும் வர்த்தகத் துறை; மாநிலத்தின் முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு முகமையான 'கைடன்ஸ் தமிழ்நாடு' (Guidance Tamil Nadu); தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை; தமிழ்நாடு அமைப்புசாராத் தொழிலாளர்கள் சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் நல வாரியம்; சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத் துறை; மற்றும் பொது சுகாதாரம் மற்றும் நோய்த்தடுப்பு மருந்துத் துறை ஆகியவற்றுடன் இணைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பை இக்குழு பெற்றுள்ளது.

தொகுப்பாசிரியர்கள்

மஞ்சுஸ்ரீ ஆர்.எம். அவர்கள் விதி தமிழ்நாடு (Vidhi Tamil Nadu) அமைப்பில் சீனியர் ரெசிடென்ட் ஃபெலோ (Senior Resident Fellow) மற்றும் குழுத் தலைவராக உள்ளார்.
நிஹால் சாஹு விதி தமிழ்நாட்டில் சீனியர் ரெசிடென்ட் ஃபெலோவாக உள்ளார்.
ராகினி ராமச்சந்திரன் விதி தமிழ்நாட்டின் ஆராய்ச்சிக் குழு.
ஸ்ருதகீர்த்தி ஸ்ரீராம் விதி தமிழ்நாட்டில் சீனியர் ரெசிடென்ட் ஃபெலோவாக உள்ளார்.
இப்பிரசுரத்தைத் தயாரிப்பதில் பிழை திருத்தம் மற்றும் பதிப்புசார் உதவிகளுக்காக செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம். இதில் எஞ்சியிருக்கும் ஏதேனும் பிழைகள் அல்லது விடுபடல்களுக்கு ஆசிரியர்களே முழுப் பொறுப்பாவார்கள்.

பங்களிப்பாளர்கள்

ஜ்வாலிகா பாலாஜி
மஞ்சுஸ்ரீ ஆர்.எம்
மன்மயி சர்மா
நம்ரதா முகர்ஜி
நிஹால் சாஹு
ராகினி ராமச்சந்திரன்
ரிதுபர்ணா பதி
சோமியா ஜெயின்
ஸ்ருதகீர்த்தி ஸ்ரீராம்
துஷார் ஆனந்த்

நன்றியுரை

பல ஆண்டுகாலத் தன்னாட்சி சட்ட ஆய்வு மற்றும் அரசாங்கங்களுடனான தொடர்ச்சியான ஈடுபாடு ஆகியவற்றின் மூலம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட 'விதி' (Vidhi)-யின் நிறுவன அறிவு மற்றும் அனுபவத்தை இந்நூல் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. பின்வரும் தனிநபர்களின் விலைமதிப்பற்ற பங்களிப்புகளுக்கும் ஆதரவிற்கும் நாங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்:

ஆஷ்னா மன்சாட்டா
அர்க்யா சென்குப்தா
த்வனி மேத்தா
இஷான் பம்பா
மந்தன் பால்சாண்டே
மயூரி குப்தா
நவீத் மெஹ்மூத் அகமது
பிரியம்வதா சிவாஜி
ஸ்ருதி நாயக்
ஸ்வப்னில் திரிபாதி
வாசுதேவ் தேவதாசன்

NALSAR சட்டப் பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டத் துறை உதவிப் பேராசிரியரான சுனிஷ்ட் கோயல் அவர்களின் மதிப்புமிக்க கருத்துகளுக்கு நாங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். இந்நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைச் சரிபார்ப்பதில் ஈடு இணையற்ற உதவியை வழங்கிய ஆர். ஸ்ரீராம் அவர்களுக்கு எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மேலும், ஆய்வுப் பணிகளில் உதவிய பிரணவ் அகர்வால் (அசோகா பல்கலைக்கழகம்) மற்றும் வைசாக் எம். பி. (தமிழ்நாடு தேசிய சட்டப் பல்கலைக்கழகம்) ஆகியோரின் பங்களிப்பையும் நன்றியுடன் குறிப்பிடுகிறோம்.

முன்னுரை

(ஓய்வுபெற்ற) நீதிபதி குரியன் ஜோசப்
முன்னாள் நீதிபதி
இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

மேண்டேட் 2026: தமிழ்நாட்டிற்கான பத்து சட்டச் சீர்திருத்தங்கள் என்ற நூலை, சட்டத் துறையினருக்கும், நமது தேசத்தின் எதிர்காலத்தில் அக்கறை கொண்ட அனைத்து குடிமக்களுக்கும் பரிந்துரைப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். விதி சட்டக் கொள்கை மையம், இந்தியாவின் மிகவும் மதிக்கப்படும் சுதந்திரமான சிந்தனைக் குழுக்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. மேலும், அதன் பணிகளை வரையறுக்கும் அறிவுசார் துல்லியம், ஆழ்ந்த பகுப்பாய்வு மற்றும் பொது நலனுக்கான வலுவான அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றை இந்த நூல் பிரதிபலிக்கிறது.

சட்ட சீர்திருத்தத்தின் தேவை என்பது என்றும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். சட்டம் தனது செயல்திறனையும் காலத்திற்கேற்ற பொருத்தப்பாட்டையும் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால், அது தான் நிர்வகிக்கும் சமூகத்தின் மாற்றங்களுக்கு ஏற்பத் தன்னைத்தானே தகவமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் பயனுள்ளதாக இருந்த சட்டக் கட்டமைப்பு, காலப்போக்கில் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக அமையக்கூடும். இத்தகைய கண்ணோட்டத்துடனேயே 'மேண்டேட் 2026' (Mandate 2026) உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. **பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரங்கள், உரிமைகள் மற்றும் கண்ணியம், அத்துடன் நிறுவனங்கள் மற்றும் நிர்வாகம் ஆகிய** மூன்று தனித்துவமான கருப்பொருள்களை மையமாகக் கொண்டுள்ள இந்த அறிக்கை, ஒவ்வொன்றும் குறிப்பிட்டதும், செயல்படுத்தக்கூடியதும், அதேவேளையில் அவசரத் தேவையுடையதுமான பத்து சீர்திருத்தத் திட்டங்களை முன்வைக்கிறது.

பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரம் குறித்த விஷயங்களில், இந்த அறிக்கை ஆழமான மற்றும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேள்விகளை எழுப்புகிறது. காலாவதியான விவசாய நிலப் பயன்பாட்டு மாற்ற நடைமுறைகள் எவ்வாறு தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார ஆற்றலைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது; அதேவேளையில், சிறு வணிகத் தவறுகளைக் குற்றச் செயல்களாகக் கருதும் போக்கு, மாநிலம் மிகுந்த சிரமத்துடன் கட்டமைத்த முதலீட்டுச் சூழலை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதையும் இது வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. இந்த அறிக்கை, முன்மொழியப்பட்ட GROWTH சட்டத்தின் மூலம் பகுதி நேரப் பணியாளர்களுக்கு மாற்றத்தக்க சட்ட அங்கீகாரத்தை வழங்கப் பரிந்துரைப்பதோடு, முறையாக விவசாயிகளாக அங்கீகரிக்கப்படாமல் நிலத்தைப் பயிரிடும் எண்ணற்ற பெண்களுக்குச் சட்ட அங்கீகாரத்தை வழங்கும் நீண்டகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட பெண் விவசாயி வெற்றிச் சட்டத்தை இயற்றவும் வலியுறுத்துகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக, இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் தமிழ்நாட்டின் தனித்துவமான முற்போக்கான சமூகச் சிந்தனை மற்றும் பொருளாதார நடைமுறைவாதம் ஆகியவற்றின் சமநிலையைப் பிரதிபலித்து வலுப்படுத்துகின்றன.

உரிமைகள் மற்றும் கண்ணியம் குறித்த இந்த அறிக்கை, அரசின் மனசாட்சியை நேரடியாகவே தட்டி எழுப்புகிறது. மாற்றுத்திறனாளி ஒருவர் எளிதில் அணுக முடியாத ஒரு பொதுக் கட்டிடத்தை, உண்மையான அர்த்தத்தில் 'பொது'க் கட்டிடம் என்று கூறிவிட முடியாது. தங்களுக்கு விருப்பமான இணையரைத் தேர்ந்தெடுத்த காரணத்தால் அச்சத்துடன் வாழ நிர்பந்திக்கப்படும் கலப்புத் திருமணத் தம்பதியினர், தங்கள் அரசியலமைப்புச் சார்ந்த சுதந்திரத்தை அர்த்தமுள்ள வகையில் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இரண்டு தசாப்த கால முன்னோடி முயற்சிகள் மூலம் அங்கீகாரம், நலன் மற்றும் கண்ணியம் ஆகியவற்றுக்கான ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்கியுள்ள திருநர் சமூகம், மத்திய அரசின் ஒரு சட்ட நடவடிக்கையால் தாங்கள் கடினமாகப் போராடிப் பெற்ற அந்தப் பாதுகாப்புகள் குறைந்துபோவதை ஒருபோதும் காணக்கூடாது. இவை ஏதோ ஒரு இரண்டாம் பட்சமான கவலைகள் அல்ல; ஒரு முன்மாதிரி மாநிலமாகத் திகழ்வதன் மிக முக்கிய சாராம்சமே இவையில்தான் அடங்கியுள்ளது.

நிறுவனங்கள் மற்றும் நிர்வாகம் குறித்த இப்பகுதி, அரசின் நிறுவனக் கட்டமைப்பின் அடிப்படைகள் மீதே தனது கவனத்தைத் திருப்புகிறது. 1939-இல் இயற்றப்பட்ட ஒரு பொது சுகாதாரச் சட்டமானது, தொற்றா நோய்கள், நவீன பெருந்தொற்றுகள் மற்றும் இருபத்தியோராம்

நூற்றாண்டின் சிக்கலான சுகாதாரச் சவால்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய யதார்த்தங்களை எதிர்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. முன்மொழியப்பட்டுள்ள 'ஒழுங்குமுறைத் தாக்கத்தை மதிப்பிடும் குறிப்பு' (NERI) மற்றும் 'ஒழுங்குமுறைகள், சட்டங்கள் மற்றும் பிற ஆவணங்களை அணுகுவதற்கான தமிழ்நாடு சட்டம்' (ARAM) ஆகியவை சிறந்த நிர்வாகத்தின் ஒரு அடிப்படைத் தத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன: அதாவது, எளிதில் அணுகவோ அல்லது புரிந்துகொள்ளவோ முடியாத சட்டங்களால் குடிமக்களை அர்த்தமுள்ள வகையில் கட்டுப்படுத்த முடியாது. எனவே, ஒரு மாநிலத்தின் நிர்வாகத் தரமானது, அது இயற்றும் சட்டங்களால் மட்டுமல்லாமல், அச்சட்டங்கள் உருவாக்கப்படும், பராமரிக்கப்படும் மற்றும் அணுகக்கூடிய வகையில் ஆக்கப்படும் விதம் ஆகியவற்றில் உள்ள துல்லியம், வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் நிறுவன ரீதியான ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றைக் கொண்டும் மதிப்பிடப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டிற்கு முன்னால் உள்ள வாய்ப்பை நீதிபதி லூயிஸ் பிராண்டீஸ் மிகச் சிறப்பாக விவரித்துள்ளார். கூட்டாட்சி அமைப்பில் உள்ள மாநிலங்களை "ஜனநாயகத்தின் ஆய்வகங்கள்" என்று அவர் குறிப்பிட்டார்; அதாவது, மாநிலங்கள் புதுமையான சமூக-பொருளாதாரச் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளைச் சோதித்துப் பார்க்கச் சுதந்திரம் கொண்டவை என்றும், அவற்றில் வெற்றிபெறும் மாதிரிகள் மற்ற இடங்களில் பின்பற்றுவதற்கான பாடங்களை வழங்குவதாகவும் அவர் கருதினார். இந்தியக் கூட்டாட்சியின் உயிர்ச்சக்தியானது, மாநிலங்கள் தங்களின் அரசியலமைப்புச் சுயாட்சியைத் துணிச்சல், படைப்பாற்றல் மற்றும் உறுதியுடன் செயல்படுத்தும் விருப்பத்தைப் பெருமளவில் சார்ந்துள்ளது. மேண்டேட் 2026 என்பது, அத்தகைய கற்பனைத்திறன் மிக்க மற்றும் நோக்கமுள்ள அரசாட்சி முறையின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே துல்லியமாக விளங்குகிறது.

இந்த அறிக்கை வெறும் கல்விசார்ந்த ஒரு முயற்சிக்கு அப்பாற்பட்டது; இது அர்த்தமுள்ள பொது உரையாடலுக்கான ஓர் அழைப்பு, சட்டமியற்றும் நடவடிக்கைகளுக்கான ஒரு கோரிக்கை, மற்றும் சிந்தனைமிக்கதும் மாற்றத்தை உருவாக்கக்கூடியதுமான சட்டச் சீர்திருத்தங்களை வடிவமைப்பதற்கான தொடர் முயற்சிக்கு அளிக்கப்படும் ஒரு மதிப்புமிக்க பங்களிப்பு ஆகும்.

இந்த மகத்தான பங்களிப்பிற்காக பதிப்பாசிரியர்கள், பங்களிப்பாளர்கள் மற்றும் விதி சட்டக் கொள்கை மையத்திற்கு மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்.

இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டு, அதன் பரிந்துரைகளைப் பற்றிச் சிந்தித்து, அறிவார்ந்த விவாதம் மற்றும் அர்த்தமுள்ள செயல் மூலம் அதன் கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்லும் அனைவருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

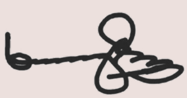

நீதிபதி குரியன் ஜோசப்

அறிமுகம்

தமிழக வரலாற்றின் ஒரு முக்கியத் தருணத்தில் இந்தப் புத்தகம் வெளிவருகிறது. ஏறக்குறைய ஆறு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு ஒரு புதிய கட்சி முதன்முறையாக ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதன் மூலம், 2026 மே மாதத்தில் மாநிலத்தின் அரசியல் களத்தில் ஒரு தலைமுறை மாற்றத்தை இம்மாநிலம் கண்டது.

உலக அளவிலும் உள்நாட்டிலும் ஒரு முக்கியத் திருப்புமுனையாகத் தோன்றும் சூழலில் இது பொறுப்பேற்கிறது. செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் ரோபோட்டிக்ஸ் தொழில்நுட்பங்கள் ஆகியவை, வேலைவாய்ப்பின் எதிர்காலம், பொருளாதார வாய்ப்புகள் மற்றும் ஒரு நீதியான சமூகத்தின் அடிப்படைகள் குறித்த நீண்டகாலக் கண்ணோட்டங்களுக்குச் சவால் விடுகின்றன. அதே வேளையில், வர்த்தகத் தடைகள், பணவீக்கம், புவிசார் அரசியல் மோதல்கள், பொருளாதார மந்தநிலைக்கான ஆபத்து மற்றும் நாணய மதிப்பு ஏற்ற இறக்கம் ஆகியவற்றால் சூழப்பட்ட நிலையற்ற உலகப் பொருளாதாரம் என்பது ஒரு புதிய இயல்பான சூழலாக மாறியுள்ளது. உள்ளூர் அளவில் பார்த்தால், தமிழ்நாடு தனித்துவமான அதே சமயம் சமமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை வேகமாக முதிர்ச்சியடைந்து வருகிறது மற்றும் நிதி நெருக்கடிகள் அதிகரித்து வருகின்றன; இச்சூழலில், வளர்ச்சியைத் தக்கவைத்தல், வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் உயர்தர பொதுச் சேவைகளை வழங்குதல் ஆகியவற்றுடன், ஒன்றிய அரசுடனான மாறிவரும் உறவையும் தமிழ்நாடு தொடர்ந்து கையாள வேண்டியுள்ளது.

புதிய அரசாங்கமானது, மேலும் வலுவாகக் கட்டமைத்துச் செல்வதற்கான குறிப்பிடத்தக்க பலங்களுடன் பொறுப்பேற்கிறது. கணிசமான அந்நிய

நேரடி முதலீடுகளைத் தொடர்ந்து ஈர்த்து வருவது, பன்முகத்தன்மை கொண்ட தொழில் கட்டமைப்பு மற்றும் வேகமாக விரிவடைந்து வரும் 'உலகளாவிய திறன் மையங்களின்' (Global Capability Centres) வலைப்பின்னல் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பதுடன், நாட்டிலேயே மிக உயர்ந்த அளவிலான பெண் தொழிலாளர் பங்கேற்பு மற்றும் கல்விச் சேர்க்கை விகிதங்களையும் தமிழ்நாடு கொண்டுள்ளது. இது ஒரு முன்னோடி பொது சுகாதார அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது; சாதி, பாலினம் மற்றும் மதம் ஆகியவற்றைக் கடந்து சமூக நீதியை நிலைநாட்டுவதில் நீண்டகால அர்ப்பணிப்பைக் கொண்டுள்ளது; மேலும், நிறுவன ரீதியான தொடர்ச்சி மற்றும் கொள்கை நிலைத்தன்மை கொண்ட முதிர்ச்சியான நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் பலனையும் பெறுகிறது.

இந்த பலங்கள் புவியியல் அல்லது வரலாற்றின் தற்செயலான விளைவுகள் அல்ல. அவை, தலைமுறை தலைமுறையாக எடுக்கப்பட்டு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட தேர்வுகளின் விளைவாகும்: அதாவது, பாரம்பரியத்தைக் கைவிடாமல் நவீனமயமாக்கலைத் தழுவுதல், தொழிலாளர் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளையில் வர்த்தகத்தையும் முதலீட்டையும் வளர்த்தல், மற்றும் சமூக நீதியுடன் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் பின்பற்றுதல். இத்தேர்வுகள் அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து, முற்போக்குக் கொள்கைகளையும் பொருளாதார நடைமுறைச் சாத்தியங்களையும் இணைத்த ஒரு தனித்துவமான வளர்ச்சி மாதிரியை உருவாக்கியுள்ளன; இது வாய்ப்புகளையும், மக்களுக்கான சேவைகளை வழங்கும் அரசின் திறனையும் ஒருசேர விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இந்த மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வருங்காலத் தலைமுறையினருக்காக வளம் மிக்க, மீள்திறன் கொண்ட மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய ஒரு எதிர்காலத்தை உருவாக்கத் தமிழ்நாட்டால் முடியுமா என்பதை, வரவிருக்கும் பத்தாண்டுகளில் எடுக்கப்படவுள்ள முடிவுகளே தீர்மானிக்கும்.

முற்போக்கான சட்டச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, புதிய அரசாங்கத்திற்கான பரிந்துரைகளை இந்நூல் முன்வைக்கிறது. நடைமுறைச் சாத்தியம், சமூக நீதி, நிறுவனச் சிறப்பு மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றம் மற்றும் மனித மேம்பாடு ஆகியவற்றின் மீதான உறுதியான அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றுடன், தமிழகத்தின் நிர்வாகம் மற்றும் சட்டமியற்றும் அணுகுமுறையை நீண்டகாலமாக வரையறுத்து வந்துள்ள விழுமியங்களை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஓர் அழைப்பாக இது அமைகிறது.

இந்நூல் தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலம் குறித்த பத்து முக்கியக் கேள்விகளை ஆராய்வதுடன், மூன்று பரந்த கருப்பொருள்களின் அடிப்படையில் நடைமுறைக்கு ஏற்ற சட்டச் சீர்திருத்தங்களையும் முன்வைக்கிறது:

I. **பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரம்** குறித்து நாம் எழுப்பும் கேள்விகள் இவை: தற்போதைய பொருளாதார வளர்ச்சி நிலையில், நிலத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான இயல்பான அல்லது முதன்மையான வழியாகவே தமிழகம் தொடர்ந்து விவசாயத்தைக் கருத வேண்டுமா? தவறான அஞ்சல் வில்லை ஒட்டுவது போன்ற விதிமுறை சார்ந்த சிறிய தவறுகளுக்காக, தொழில்முனைவோர்கள் மீது குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமா? 'கிக் எகானமி' (gig economy) எனப்படும் முறைசாரா அல்லது பணிசார்ந்த பொருளாதாரமானது, தமிழ்நாட்டு இளைஞர்களுக்கு வெறும் குறுகிய கால வேலைவாய்ப்புகளைத் தாண்டி, நிலையான வாழ்வாதாரத்தை வழங்க முடியுமா? மேலும், சட்டத்திலும் கொள்கை அளவிலும் 'விவசாயிகள்' என்று அங்கீகரிக்கப்படாமலேயே, மாநிலத்தின் விவசாய நிலங்களில் இவ்வளவு அதிகமான பெண்கள் ஏன் பணியாற்றுகிறார்கள்?

II. **உரிமைகள் மற்றும் கண்ணியம்** குறித்த விஷயத்தில் நாம் ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறோம்: மாற்றுத்திறனாளிகள் பொதுக் கட்டிடங்களுக்குள் நுழைவதிலும் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதிலும் தொடர்ந்து தடைகளை எதிர்கொள்ளும் நிலையில், அக் கட்டிடங்களை உண்மையிலேயே 'பொது'க் கட்டிடங்கள் என்று அழைக்க முடியுமா? சாதி எல்லைகளைக் கடந்து ஒரு இணையரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரத்தை அரசு எவ்வாறு இன்னும் திறம்படப் பாதுகாக்க முடியும்? மேலும், கடந்த இரு தசாப்தங்களாகத் திருநர் உரிமைகள் மற்றும் நலனுக்காகத் தான் உருவாக்கியுள்ள முன்னோடிச் கட்டமைப்பைத் தமிழ்நாடு எவ்வாறு வலுப்படுத்தவும் பாதுகாக்கவும் முடியும்?

III. **நிறுவனங்கள் மற்றும் நிர்வாகம்** குறித்து நாங்கள் எழுப்பும் கேள்வி இதுதான்: பொது சுகாதாரப் பொறுப்புகள் புதிய நிறுவனங்களிடையே பரவலாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு வரும் சூழலில், ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு பழமையான ஒரு சட்டம், ஒருங்கிணைந்த பொது சுகாதார அமைப்புக்கு இப்போதும் அடித்தளமாக அமைய முடியுமா? ஒவ்வொரு சவாலுக்கும் புதிய விதிமுறைகள் மூலம் பதிலளிக்கும் தனது இயல்பான போக்கை அரசு எவ்வாறு கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்? மேலும், சட்டத்தை அறியாமை ஒரு சாக்குப்போக்காக

ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது எனும் நிலையில், சட்டத்தை அனைவரும் எளிதில் அணுகவும் அறிந்துகொள்ளவும் கூடியதாக மாற்றுவேன் என்ற தனது வாக்குறுதியைத் தமிழ்நாடு எவ்வாறு நிறைவேற்ற முடியும்?

தமிழ்நாடு நீண்ட காலமாக ஆளுகை மற்றும் வளர்ச்சியின் ஒரு முன்மாதிரியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. செழிப்பை ஊக்குவித்து, சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலைநாட்டி, எதிர்காலத்திற்காக மேலும் திறமையான, அனைவரையும் உள்ளடக்கிய மற்றும் மீள்திறன் கொண்ட நிறுவனங்களை உருவாக்கும் சட்ட சீர்திருத்தங்களை முன்னெடுப்பதன் மூலம், அந்த மரபை வலுப்படுத்துவதற்கான எங்கள் பங்களிப்பே இந்த நூல்.

உள்ளடக்கம்

பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரம் ▶ 1

1

பெண் விவசாயிகளை அங்கீகரியுங்கள் ▶ 2

நில உரிமை ஏதுமின்றி பெண் விவசாயிகளுக்குச் சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் அளிக்கும் வகையிலும், நலத்திட்டங்கள் மற்றும் நிறுவன ரீதியான உதவிகளை அவர்கள் பெறுவதற்கு ஏதுவாக 'பெண் விவசாயி வெற்றி' (Woman Farmer's Victory) சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும்; அத்துடன் பெண் விவசாயிகளுக்கான சான்றிதழ்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

2

சிறு வணிக விதிமீறல்களைக் குற்றச் செயல்களாகக் கருதாதிருத்தல் ▶ 8

தமிழ்நாடு தண்டனைகளைக் குற்றமற்றதாக்குதல் மற்றும் முறைப்படுத்துதல் சட்டம் (நம்பிக்கை சட்டம்) மூலம், சிறு விதிமீறல்களை அதீதமாகக் குற்றமாக்குவதை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து, தொழில்முனைவோரின் சுமையைக் குறைக்கவும்.

3

கிக் தொழிலாளர்களுக்கான (Gig Workers) வளர்ச்சிப் பதிவை உருவாக்குங்கள் ▶16

தமிழ்நாடு 'கிக்' (பணி மற்றும் பரிவர்த்தனை வரலாற்றுப் பதிவு) சட்டத்தின் (GROWTH Act) மூலம், 'கிக்' பணியாளர்களுக்கு அவர்களின் பணி வரலாறு, மதிப்பீடுகள் மற்றும் பரிவர்த்தனை விவரங்கள் அடங்கிய, எளிதில் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய மற்றும் பல்வேறு தளங்களில் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலான பதிவை வழங்கவும்.

4

பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக நிலத்தை விடுவித்தல் ▶ 23

காலாவதியான மற்றும் தேவையற்ற வகையில் சிக்கலான விவசாய நிலப் பயன்பாட்டு மாற்ற நடைமுறையை ஒழிப்பதன் மூலம், நிலத்தை அதன் மிக அதிக உற்பத்தித்திறன் கொண்ட பயன்பாட்டிற்கு மாற்ற வழிவகுக்கவும்.

உரிமைகள் மற்றும் கண்ணியம் ▶ 31

5

பொதுக் கட்டிடங்களை மாற்றுத்திறனாளிகள் அணுகக்கூடிய வகையில் அமையுங்கள் ▶ 32

பொதுக் கட்டிடங்கள் மாற்றுத்திறனாளிகள் எளிதில் அணுகக்கூடிய வகையிலும், அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாகவும், அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையிலும் இருப்பதை உறுதிசெய்ய, 'பொதுக் கட்டிட அணுகல் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகள் உள்ளடக்கம்' (PADI) திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தவும், 'தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி மற்றும் கட்டிட விதிகள், 2019'-ஐத் திருத்தவும் வேண்டும்.

6

சாதிகளை மறுக்கும் உறவுகளில் இருக்கும் தம்பதிகளை வன்முறையிலிருந்து பாதுகாத்திடுங்கள் ▶ 40

தங்கள் வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான தனிநபர்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்கவும், அத்தகைய தேர்வுகளால் ஏற்படும் வன்முறை, மிரட்டல் மற்றும் பாகுபாடுகளைத் தடுக்கவும், 'தமிழ்நாடு திருமணத்தில் தேர்வு செய்வதற்கான சுதந்திரம் மற்றும் கௌரவக் கொலைத் தடுப்புச் சட்டம்' (என் வாழ்க்கை, என் உரிமை) ஒன்றை இயற்றுவதன் மூலம் சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதியினரைப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

7

திருநர்களின் அங்கீகாரம் மற்றும் உரிமைகளை வலுப்படுத்துங்கள் ▶ 47

திருநர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) திருத்தச் சட்டம், 2026 நடைமுறையில் இருந்தாலும், உள்ளூரில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட திருநர் சமூகங்களையும் தற்போதுள்ள பயனாளிகளையும் தமிழ்நாடு தொடர்ந்து அங்கீகரித்து ஆதரிக்கும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதன் மூலம் அவர்களைப் பாதுகாத்திடுங்கள்.

நிறுவனங்கள் மற்றும் நிர்வாகம் ▶ 53

8

பொதுச் சுகாதாரத்தின் சட்ட அடித்தளங்களை நவீனமயமாக்குங்கள் ▶ 54

தொற்றா நோய்கள், புதிதாகத் தோன்றும் சுகாதார அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் எதிர்காலப் பெருந்தொற்றுகள் உள்ளிட்ட தற்காலச் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் திறன் கொண்ட, நவீன மற்றும் தொலைநோக்குப் பார்வையுடனான ஒரு பொது சுகாதாரச் சட்டத்தைக் கொண்டு, 1939-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு பொது சுகாதாரச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கவும்.

9

ஒழுங்குமுறைக்கான ஒழுங்குமுறை ▶ 61

முன்மொழியப்பட்ட விதிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பு அவற்றின் அவசியம், செயல்திறன் மற்றும் தாக்கம் ஆகியவை மதிப்பிடப்படுவதை உறுதிசெய்யும் வகையில், ஒவ்வொரு புதிய ஒழுங்குமுறைக்கும் ஒழுங்குமுறை தாக்கத்தை மதிப்பிடும் குறிப்பை (NERI) கட்டாயமாக்குவதன் மூலம் ஒழுங்குமுறை ஒழுக்கத்தை உருவாக்குங்கள்.

10

சட்டத்திற்கான ஒரு ஒருங்கிணைந்த மற்றும் அதிகாரப்பூர்வமான மூலத்தை நிறுவுங்கள் ▶ 67

சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறை ஆவணங்கள் முறையாகத் தொகுக்கப்பட்டு, அவ்வப்போது புதுப்பிக்கப்பட்டு, அனைவருக்கும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய வகையில், நவீன மற்றும் அதிகாரப்பூர்வமான சட்டத் தரவுத்தளம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும்; அத்துடன், 'தமிழ்நாடு ஒழுங்குமுறைகள், சட்டங்கள் மற்றும் பிற ஆவணங்களை அணுகுவதற்கான சட்டம்' (ARAM Act) ஒன்றை இயற்றுவதன் மூலம் அதனை ஒரு நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட அமைப்பாக மாற்ற வேண்டும்.

மேற்கோள்கள் ▶ 73

பொருளாதாரம்
மற்றும்
வாழ்வாதாரம்

1

பெண் விவசாயிகளை அங்கீகரியுங்கள்

அமைப்புகள்: வேளாண்மை மற்றும் உழவர் நலத்துறை; தமிழ்நாடு மாநில மகளிர் ஆணையம்

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை ஆவணங்கள்: பெண் விவசாயிகளின் உரிமைகள் மசோதா, 2011; மகாராஷ்டிரப் பெண் விவசாயிகள் அதிகாரமளித்தல் மசோதா, 2026

பிரச்சனை

தமிழ்நாட்டின் கிராமப்புறங்களில், விவசாயப் பணிகளில் பெரும்பகுதியை – சில மதிப்பீடுகளின்படி 70 சதவீதத்திற்கும் மேலாக – பெண் விவசாயிகளே மேற்கொள்கின்றனர். மேற்பார்வை மற்றும் விற்பனை போன்ற நிர்வாகம் சார்ந்த பணிகளை மேற்கொள்ளவே ஆண்கள் அதிகம் விரும்புகின்றனர்; அதேவேளையில், கடின உழைப்பு தேவைப்படும் மற்றும் 'சாதாரணமானவை' எனக் கருதப்படும் பணிகளைப் பெண்களிடம் விட்டுவிடுகின்றனர். நகர்ப்புறங்களுக்கு ஆண்களின் இடம்பெயர்வு அதிகரித்து வருவதால், விவசாய நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் பெண் விவசாயிகளாலேயே தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், அவர்கள் விதைத்ததற்கான முழுமையான பலனை அவர்களால் அறுவடை செய்ய முடிவதில்லை; ஆண் விவசாயிகள் பெறும் பொருளாதாரப் பலன்கள், சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரம் மற்றும் இதர உரிமைகள் ஆகியவை இன்றும் பெண் விவசாயிகளுக்கு எட்டாக்கனியாகவே உள்ளன.

இந்த அங்கீகாரம் இன்மைக்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன: பாலினம் சார்ந்த சமூக மனப்பான்மைகள் மற்றும் அரசின் தகுதி வரம்பு விதிகள். சமூக ரீதியாக, பெண் விவசாயிகளின் உழைப்பு முறையான விவசாய நடவடிக்கையாக அங்கீகரிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, பெரும்பாலும் ஊதியமில்லாத வீட்டு வேலை என்றோ அல்லது திறன் சாராத உழைப்பு என்றோ புறக்கணிக்கப்படுகிறது. தங்களை விவசாயிகளாகக் கருதாமல் வெறும் பண்ணை வேலையாட்களாகவே நடத்துவது குறித்துத் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பெண் விவசாயிகள் வெளிப்படையாகத் தங்கள் கருத்துகளைத் தெரிவித்து வருகின்றனர்.

விவசாயத் திட்டங்களுக்கான தகுதி விதிகள் மூலம் அரசு இந்தச் சார்புநிலையைத் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்துகிறது. கிராமப்புறத் தமிழ்நாட்டின் பெரும்பாலான குடும்பங்களில், நிலத்தில் உண்மையில் யார் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், நிலப் பட்டாக்கள் குடும்பத்திலுள்ள ஓர் ஆண் உறுப்பினரின் பெயரிலேயே பதிவு செய்யப்படுகின்றன. நிலவுடைமை குறித்த இந்த நடைமுறையையே அரசு தனது அடிப்படை அளவுகோலாகக் கொள்கிறது; அதாவது, பொதுவாகப் பட்டாக்கள் மூலமாகத் தங்கள் நிலவுடைமையை நிரூபிக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு மட்டுமே அரசுத் திட்டங்களின் பலன்களைப் பெறும் வாய்ப்பை அது வழங்குகிறது.

இது பெண் விவசாயிகளை இரண்டு விதங்களில் விலக்கி வைக்கிறது. முதலாவதாக, சட்டப்பூர்வமாக நிலத்தின் உரிமையாளர்களாக இல்லாவிட்டாலும் நடைமுறையில் அதை நிர்வகிக்கும் பெண்களை இது விலக்குகிறது; இவர்கள் குடும்ப நிலத்தில் பயிரிடுவது, அன்றாட முடிவுகளை எடுப்பது மற்றும் அதற்கான உழைப்பு மற்றும் இடர்பாடுகளை ஏற்பது ஆகியவற்றைச் செய்கிறார்கள். இருப்பினும், நிலத்திற்கான பட்டா ஒரு ஆண் உறவினரின் பெயரில் இருப்பதால், அரசின் பார்வையில் இவர்கள் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. இரண்டாவதாக, நில உரிமை ஏதுமின்றி பயிரிடும் பெண்கள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக உள்ள பெண் விவசாயிகளையும் இது விலக்கி வைக்கிறது. இதன் விளைவாக, 'முதலமைச்சரின் மண்ணுயிர் காத்து மண்ணுயிர் காப்போம் திட்டம்' மற்றும் 'கலைஞரின் அனைத்து கிராம ஒருங்கிணைந்த வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டம்' போன்ற திட்டங்களின் கீழ் வழங்கப்படும் மானியங்கள், பயிர் காப்பீடு மற்றும் கால்நடை காப்பீடு போன்ற பலன்கள் பெண் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

தமிழ்நாடு, விவசாயத் துறையில் உள்ள பெண்களுக்கான வெறும் வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் நலத்திட்டங்களைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும்: நில உரிமையைப் பொருட்படுத்தாமல், அவர்களை விவசாயிகளாக முறைப்படி அங்கீகரிப்பதன் மூலம், அவர்களின் உழைப்பையும், மாநிலத்தின் விவசாயத் துறையில் அவர்களின் பெருகிவரும் ஆதிக்கப் பங்கையும் அது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அணுகுமுறை

விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களுக்குச் சிறந்த ஆதரவை அளிக்கவும் அவர்களை அங்கீகரிக்கவும், தமிழ்நாடு இருமுனை அணுகுமுறையைக் கையாள வேண்டும்:

பெண்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் விவசாயிகளாக அங்கீகரிக்க வேண்டும். நிலம் யாருடைய பெயரில் இருந்தாலும், விவசாயப் பணியில் ஈடுபடும் ஒரு பெண்ணை விவசாயியாக அங்கீகரிக்கும் வகையில், நில உரிமையின் அடிப்படையில் அல்லாமல் அவர் மேற்கொள்ளும் பணியின் அடிப்படையில் 'விவசாயி' என்பதை வரையறுக்கும் சட்டத்தை அரசு இயற்ற வேண்டும். மகாராஷ்டிர சட்டமன்றம் ஜூலை 2026-இல் இது போன்றதொரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியது.

வேளாண் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளில் பாலினத் தணிக்கை ஒன்றை மேற்கொள்ள வேண்டும். பெண் விவசாயிகள் விலக்கப்படுவது என்பது, வெளித்தோற்றத்தில் நடுநிலையான சட்டங்கள் எனப்படுபவை, பயிற்சி, தொழில்நுட்பம் மற்றும் சந்தைகளை அணுகுவது உள்ளிட்ட விஷயங்களில் பெண்களுக்குப் பாதகமாக அமையும் ஒரு பரந்த போக்கின் ஓர் உதாரணமாகும். தமிழகம் ஏற்கனவே அனைத்துத் துறைகளிலும் பாலின அடிப்படையிலான நிதி ஒதுக்கீட்டுப் பயிற்சிகளை நடத்தி வருகிறது. வேளாண்மை ஒரு பிரத்யேகக் கவனம் செலுத்தும் பகுதியாக மாற்றப்பட வேண்டும். மேலும், திட்டங்கள் பெண்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும், நிர்வாகத்தில் அவர்களின் குரலுக்கும் ஆதரவளிக்கின்றனவா என்பதைப் பொறுத்து அவை குறிப்பாக மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

வழங்கப்படும் உதவிகள் உண்மையில் பெண்களைச் சென்றடைகின்றனவா என்பதை உறுதிப்படுத்த, இந்தத் தணிக்கையானது சட்டங்கள் மற்றும் தகுதி வரம்புகளின் வடிவமைப்பு மட்டுமல்லாமல், சமூக-பொருளாதாரத் தரவுகள், கள நடைமுறைகள் மற்றும் மானியத் திட்டங்களின் கீழ் வழங்கப்படும் கருவிகள் மற்றும் உபகரணங்களின் வடிவமைப்பு ஆகியவற்றையும் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். தணிக்கையின் முடிவுகள் திட்டத்தை மறுவடிவமைப்பு செய்வதில் நேரடியாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்; இதன் மூலம், தகுதி விதிகள் மற்றும் திட்ட வடிவமைப்பில் உறுதியான மாற்றங்களைச் செய்ய இத்தணிக்கை வழிவகுக்கும். மேலும், தலித் மற்றும் ஆதிவாசிப் பெண் விவசாயிகள் போன்ற போதிய கவனம் பெறாத பிற பிரிவினருக்கு, அவர்களைக் குறிவைத்துச் சிறப்பான உதவிகளை வடிவமைக்கவும் இத்தணிக்கை உதவும்.

தீர்வு

தமிழ்நாட்டின் பெண் விவசாயிகளை அங்கீகரித்து அவர்களுக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையில், **'பெண் விவசாயி வெற்றி' (Woman Farmer's Victory)** என்ற சட்டத்தை அரசு இயற்ற வேண்டும். 'பெண் விவசாயிகளுக்கான உரிமைகள் மசோதா, 2011' மற்றும் 'மகாராஷ்டிரப் பெண் விவசாயிகள் அதிகாரமளித்தல் மசோதா, 2026' ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை வடிவமைக்கலாம்.

'பெண் விவசாயி வெற்றி' சட்டம் மூன்று விஷயங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

பெண்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் விவசாயிகளாக அங்கீகரிக்க வேண்டும். நில உரிமையைப் பொருட்படுத்தாமல், விவசாய நடவடிக்கையின் அடிப்படையில் ஒருவரை 'விவசாயி' என்று சட்டம் வரையறுக்க வேண்டும். இச்சட்டம் பயிர் சாகுபடி மட்டுமின்றி, கால்நடை வளர்ப்பு, பால் பண்ணை, கோழி வளர்ப்பு மற்றும் மீன்வளம் போன்ற சார்ந்த துறைகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும்; அத்துடன் நிலமற்ற சாகுபடியாளர்கள், குத்தகைதாரர்கள், விளைச்சல் பங்குதாரர்கள் மற்றும் பருவக்காலத் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளாக அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ஏற்கனவே உள்ள திட்டங்களின் பலன்களைப் பெறுவதற்கு ஏதுவாக 'பெண் விவசாயி அட்டை' (Penn Vivasayi card) ஒன்றை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். 'பெண் விவசாயி சான்றிதழ்' முறையையும், அதற்கான விண்ணப்பம், சரிபார்ப்பு மற்றும் மேல்முறையீடு ஆகியவற்றிற்கு எளிய மற்றும் காலக்கெடு வரையறுக்கப்பட்ட நடைமுறையையும் சட்டம் உருவாக்க வேண்டும். விவசாயத் திட்டங்கள், மானியங்கள் மற்றும் கூட்டுறவு கடன் வசதிகளைப் பெறுவதற்கு, பட்டாவிற்குப் பதிலாக இந்தச் சான்றிதழே செல்லுபடியாகும் ஆவணமாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

காலமுறை பாலின தணிக்கையைச் சட்டப்பூர்வமாக கட்டாயமாக்க வேண்டும். அனைத்து விவசாயச் சட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் சலுகைகள் குறித்தும் காலமுறை பாலின தணிக்கை ஒன்றை மேற்கொள்ளச் சட்டம் கட்டாயமாக்க வேண்டும். இத்தணிக்கையானது, தமிழ்நாடு மாநில மகளிர் ஆணையம் போன்ற அமைப்புகள், விவசாயப் பொருளாதார நிபுணர்கள், பாலின விவகார வல்லுநர்கள் மற்றும் பெண் விவசாயிகளின் கூட்டமைப்புகள் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து ஒரு சுதந்திரமான அமைப்பால் நடத்தப்பட வேண்டும். இதன் முடிவுகள் சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, பொதுவெளியில் வெளியிடப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய பாலினத் தணிக்கையானது, பிற துறைகளால் செயல்படுத்தப்படும் சட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் பெண்களுக்குப் போதுமான மற்றும் சமமான பலனை அளிக்கின்றனவா என்பதை மதிப்பிடுவதற்கான இதே போன்ற தணிக்கைகளுக்கு வழிவகுக்கும்.

விவசாயத்தில்—உற்பத்தி முதல் வர்த்தகம் வரை—பெண் விவசாயிகளின் இன்றியமையாத பங்களிப்பு பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமலே போகிறது; இதனை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவரும் நோக்கத்துடனேயே ஐக்கிய நாடுகள் சபை 2026-ஆம் ஆண்டை 'சர்வதேச பெண் விவசாயி ஆண்டாக' அறிவித்துள்ளது. 'பெண் விவசாயி வெற்றி' எனும் சட்டத்தின் வாயிலாக, வெறும் பெயரளவில் மட்டுமல்லாமல், பெண் விவசாயிகள் எதிர்கொள்ளும் குறிப்பிட்ட தடைகளைத் தீர்க்கும் வகையிலான உறுதியான மற்றும் இலக்கு சார்ந்த ஆதரவை வழங்குவதன் மூலம், அவர்கள் மீதான தனது அர்ப்பணிப்பைத் தமிழ்நாடு வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

2

சிறு வணிக விதிமீறல்களைக் குற்றச் செயல்களாகக் கருதாதிருத்தல்

பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள்/ அமைப்புகள்: சட்டத் துறை; தொழில்கள், முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு மற்றும் வர்த்தகத் துறை; கைடன்ஸ் தமிழ்நாடு

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை வரைமுறைகள்: தமிழ்நாடு வணிக எளிதாக்கல் சட்டம், 2018; தமிழ்நாடு அரசு வணிக விதிகள், 1978

பிரச்சனை

தொழில் புரிவதை எளிதாக்கும் வலுவான கட்டமைப்பின் ஆதரவுடன், முதலீடு மற்றும் தொழில்முனைவோருக்கான இந்தியாவின் முன்னணி மாநிலங்களில் ஒன்றாகத் தமிழ்நாடு உருவெடுத்துள்ளது. 30-க்கும் மேற்பட்ட அரசுத் துறைகளின் 200-க்கும் மேற்பட்ட சேவைகளை வழங்கும் 'ஒற்றைச் சாளர இணையதளம்' (single-window portal), முதலீட்டாளர்களின் குறைகளுக்குத் தெளிவான பொறுப்புடைமையுடன் குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் தீர்வு காணும் 'பிஸ் பட்டி' (Biz Buddy) எனும் குறைதீர்க்கும் அமைப்பு மற்றும் 'தமிழ்நாடு தொழில் எளிதாக்கல் சட்டம், 2018'-ன் கீழ் 'தானியங்கி ஒப்புதல்' (deemed approval) முறை உள்ளிட்ட முதலீட்டாளர்-நட்பு சீர்திருத்தங்களை இம்மாநிலம் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

இருப்பினும், வணிகம் சார்ந்த நடைமுறை விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதை உறுதிசெய்யத் தொடர்ந்து குற்றவியல் சட்டத்தையே சார்ந்திருக்கும் ஒரு ஒழுங்குமுறைச் கட்டமைப்போடு இந்தச் சீர்திருத்தங்கள் இணைந்து செயல்படுகின்றன. சிறிய அளவிலான விதிமுறை மீறல்களுக்கு விதிக்கப்படும் குற்றவியல் தண்டனைகள், பெரும்பாலும் அந்த மீறல்களின் தன்மைக்கு ஏற்ற விகிதாச்சாரத்தில் இருப்பதில்லை; மேலும், அரசு உருவாக்க முயன்று வரும் முதலீட்டிற்கு உகந்த சூழலையும் இவை பாதிக்கின்றன. இந்தியாவின் வணிகச் சட்டங்களில் சிறைத்தண்டனை விதிக்க வகைசெய்யும் 26,134 விதிகள் உள்ளன; அவற்றில் 1,043 விதிகள் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இத்தகைய விதிகள் 1,000-க்கும் அதிகமாகக் கொண்ட ஐந்து மாநிலங்களில் தமிழ்நாடும் ஒன்றாகும். வணிக நடவடிக்கைகளின்போது ஏற்படும் சாதாரண விதிமீறல்களுக்குக்கூட அடிக்கடி சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது; ஆவணங்களைச் சமர்ப்பிப்பதில் ஏற்படும் தாமதம், சட்டரீதியான பதிவேடுகளைப் பராமரிப்பதில் ஏற்படும் குறைபாடுகள் அல்லது கட்டாயமான அஞ்சல் முத்திரையை ஒட்டத் தவறுதல் போன்ற செயல்கள் கூட குற்றச் செயல்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

இந்தியாவின் முதன்மையான குற்றவியல் சட்டமான 'பாரதிய நியாய சன்ஹிதா'வின் (BNS) கீழ் வரும் குற்றங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இந்தக் குற்றங்களின் விகிதாச்சாரமற்ற தன்மை தெளிவாகிறது. தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, பண்டிகை மற்றும் சிறப்பு விடுமுறை நாட்கள்) சட்டம், 1958-இன் கீழ், ஆய்வாளர்

ஒருவரிடம் சட்டரீதியான பதிவேட்டைச் சமர்ப்பிக்கத் தவறினால் மூன்று மாதங்கள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படலாம்; பிறர் சொத்துக்குள் அச்சுறுத்தும், அவமதிக்கும் அல்லது தொல்லை கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் நுழைவது தொடர்பான 'குற்றவியல் அத்துமீறல்' (criminal trespass) செயலுக்கு BNS சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்படும் அதிகபட்ச தண்டனையும் இதுவேயாகும்.

இந்த நடைமுறை தனிப்பட்ட சில நிகழ்வுகளையும் தாண்டி பரவலாகக் காணப்படுகிறது. 'தமிழ்நாடு நகர் மற்றும் ஊரமைப்புச் சட்டம், 1971'-இன் கீழ், திட்டமிடல் ஆணையத்திடமிருந்து தகவல்களை மறைப்பது ஆறு மாத சிறைத்தண்டனை மற்றும் ₹1,00,000 அபராதத்திற்குரிய குற்றமாகும்; பிறர் ஒருவரின் சொத்தை நேர்மையற்ற முறையில் தனது சொந்தப் பயன்பாட்டிற்காக மாற்றிக்கொள்ளும் 'நேர்மையற்ற முறையில் சொத்தை அபகரித்தல்' (dishonest misappropriation) குற்றத்திற்கு 'பாரதிய நியாய சன்ஹிதா' (BNS) சட்டமும் இதே அளவிலான சிறைத்தண்டனையையே விதிக்கிறது. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், 1882-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு வனச் சட்டத்தின் கீழ், பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதிக்குள் கால்நடைகள் தவறிச் சென்றால், ஒரு சிறு விவசாயிக்கு ஐந்து ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படலாம்; ஆசிட் வீச்சு முயற்சி, பயங்கரவாதம் மற்றும் கடத்தப்பட்ட குழந்தைகளைச் பாலியல் சுரண்டலுக்கு உட்படுத்துதல் போன்ற மிகக் கடுமையான குற்றங்களுக்கு BNS சட்டத்தில் விதிக்கப்படும் அதிகபட்ச தண்டனையும் இதுவேயாகும்.

தனிப்பட்ட சட்டங்களுக்குள்ளேயே கூட, விகிதாச்சாரத்தன்மை இல்லாத நிலை வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது; அங்கு சிறிய நடைமுறைத் தவறுகளும், வேண்டுமென்றே செய்யப்படும் விதிமீறல்களும் ஒரே மாதிரியான குற்றவியல் தண்டனைகளுக்கு வழிவகுக்கின்றன. 'தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, பண்டிகை மற்றும் சிறப்பு விடுமுறை நாட்கள்) சட்டம், 1958'-இன் கீழ், சட்டரீதியான பதிவேட்டைச் சமர்ப்பிப்பதில் ஏற்படும் ஒரு நாள் அளவிலான அலுவலக ரீதியான தாமதத்திற்கும், ஆய்வாளர் ஒருவர் தனது அலுவல் கடமைகளைச் செய்யும்போது வேண்டுமென்றே இடையூறு விளைவிப்பதற்கும் ஒரே மாதிரியான மூன்று மாதச் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. அதேபோல, 1981-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வாழ்வாதாரப்படி (Subsistence Allowance) வழங்கல் சட்டத்தின் கீழ், ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட படியைப் பெற்றுக்கொண்டதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் ஊழியரின்

கையொப்பத்தைப் பெறுவதில் கவனக்குறைவாகத் தவறு செய்வதும், வாழ்வாதாரப்படியை வழங்குவதையே முழுமையாக மறுப்பதும் ஒரே மாதிரியான மூன்று மாத சிறைத்தண்டனைக்குரியதாக அமைகிறது.

குற்றமயமாக்கலின் விளைவுகள் உடனடித் தண்டனையைத் தாண்டி வெகுதூரம் நீள்கின்றன. சாதாரண வணிக அபாயங்களைப் போலல்லாமல், குற்றவியல் பொறுப்பானது தொழில்முனைவோர் மற்றும் வணிக உரிமையாளர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் பாதிக்கிறது. இது அவர்களைக் கைது, நீடித்த குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் மற்றும் வழக்கின் இறுதி முடிவைப் பொருட்படுத்தாமல் பெரும்பாலும் நீடிக்கும் நற்பெயர்ச் சேதம் ஆகியவற்றுக்கு உள்ளாக்குகிறது. இவை வணிகங்கள் எளிதாக அளவிட்டு, தங்கள் செயல்பாட்டுச் செலவின் ஒரு பகுதியாக ஏற்றுக்கொண்டுவிடக்கூடிய அபாயங்கள் அல்ல; இவை ஒரு தனிநபரின் சுதந்திரம், நற்பெயர் மற்றும் வணிகம் மேற்கொள்ளும் திறன் ஆகியவற்றை நேரடியாகப் பாதிக்கக்கூடியவை. எனவே, இயல்பான விதிமுறை மீறல்களுக்குக் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளுக்குப் பதிலாக, அதற்கேற்ற விகிதாச்சாரத்திலான சிவில் அல்லது பண ரீதியான அபராதங்கள் மட்டுமே விதிக்கப்படும் அதிகார வரம்புகளை நோக்கியே முதலீட்டாளர்களும் தொழில்முனைவோரும் தங்கள் மூலதனத்தைச் செலுத்த அதிக வாய்ப்புள்ளது என்பது இயல்பானதே.

அணுகுமுறை

பொதுவாக, உயிர், தனிநபர் சுதந்திரம், பொது ஒழுங்கு, தேசியப் பாதுகாப்பு அல்லது சமூகத்தின் பிற அடிப்படை நலன்களுக்குக் கடுமையான அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தும் செயல்களுக்கே குற்றவியல் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய தீவிரமான தவறான செயல்களுக்கு எதிர்வினையாகவே, ஒரு தனிநபரின் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதற்கான அசாதாரண அதிகாரத்தை அரசு தன்வசப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், தமிழ்நாட்டின் பல வணிக மற்றும் ஒழுங்குமுறைச் சட்டங்கள் இந்தக் கொள்கையிலிருந்து மாறுபட்டு, வழக்கமான குற்றச் செயல்களுடன் பெரிதும் தொடர்பில்லாத நடத்தைகளுக்குக்கூட சிறைத் தண்டனையை விதிக்கின்றன. உதாரணமாக, 1882-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு வனச் சட்டத்தின் கீழ், பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதியில் உள்ள ஒரு மரத்திலிருந்து இலைகளைப் பறிக்கும் ஒரு நபர் ஐந்து ஆண்டுகள் வரை சிறைத் தண்டனையை எதிர்கொள்ள நேரிடலாம்.

ஒரு நடத்தை உண்மையிலேயே குற்றமாக்கப்படுவதற்குத் தகுதியானதா என்பதை முதலில் கருத்தில் கொள்ளாமல், ஒழுங்குமுறை இணக்கத்தை அமல்படுத்துவதற்கான இயல்புநிலை வழிமுறையாகக் குற்றவியல் தண்டனைகளைக் கருதும் ஒரு நீண்டகாலச் சட்டப் போக்கை இந்த விதிகள் பிரதிபலிக்கின்றன. சரியாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு சட்ட அமைப்பில், ஒரு செயல் குற்றவியல் பொறுப்புக்குரியதா என்பதைத் தீர்மானிப்பதில், அச்செயலின் நோக்கம், அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்பின் தீவிரம் மற்றும் குறைவான கட்டாயத்தன்மை கொண்ட ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கைகள் ஏதேனும் உள்ளனவா என்பது போன்ற காரணிகள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இருப்பினும், வணிகம் மற்றும் ஒழுங்குமுறைச் சட்டங்களை இயற்றும்போது இத்தகைய அம்சங்கள் பெரும்பாலும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை; இதன் விளைவாக, உரிமையியல் அல்லது நிர்வாக ரீதியான அபராதங்கள் மூலம் கையாள்வதே மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும் செயல்கள் கூட வழக்கமாக குற்றச் செயல்களாக மாற்றப்படுகின்றன.

எனவே, இரண்டு அடிப்படை வினாக்களைக் கொண்டு தனது குற்றவியல் சட்ட விதிகளைத் தமிழ்நாடு முறையாக மறுஆய்வு செய்ய வேண்டும். முதலாவதாக, சம்பந்தப்பட்ட செயல் உண்மையில் குற்றமாக அறிவிக்கப்படத் தகுதியானதா? இரண்டாவதாக, அச்செயலுக்குக் குற்றவியல் தண்டனை நியாயமானதெனில், விதிக்கப்பட்டுள்ள தண்டனையானது அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்பின் தன்மை மற்றும் தீவிரத்திற்கு ஏற்றவாறு அமைந்துள்ளதா?

தமிழ்நாடு வனச் சட்டம், 1882-இன் பிரிவு 21, இவ்விரு கேள்விகளும் ஏன் இன்றியமையாதவை என்பதை விளக்குகிறது. காட்டில் தீ வைப்பது (இது பேரழிவை ஏற்படுத்தும் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பை உண்டாக்கக்கூடிய செயலாகும்) மற்றும் சாதாரணக் கண்காணிப்புக் குறைபாட்டின் காரணமாகக் கால்நடைகளை ஒதுக்கப்பட்ட வனப்பகுதிக்குள் நுழைய விடுவது ஆகிய இரண்டு செயல்களுக்கும், இரண்டு முதல் ஐந்து ஆண்டுகள் வரையிலான சிறைத்தண்டனை எனும் ஒரே மாதிரியான தண்டனையை இச்சட்டப்பிரிவு விதிக்கிறது. மிகவும் மாறுபட்ட நடத்தைகளுக்கு ஒரே மாதிரியான குற்றவியல் தண்டனையை விதிப்பதன் மூலம், சட்டமானது விளைவிக்கப்பட்ட பாதிப்பின் தீவிரத்திற்கும் குற்றவாளியின் பொறுப்பிற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைப் புறக்கணிக்கிறது; இதன் விளைவாக, 'தண்டனையானது இழைக்கப்பட்ட தவறுக்கு ஏற்ற விகிதத்தில் இருக்க வேண்டும்' என்ற கொள்கை வலுவிழக்கிறது.

காட்டுக்குத் தீ வைப்பது நியாயமான முறையில் ஒரு குற்றச் செயலாகவே நீடிக்கலாம். இருப்பினும், அதற்கான தண்டனை 'விகிதாச்சாரக் கோட்பாட்டை' (principle of proportionality) பூர்த்தி செய்வதாக இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, இந்திய வனச் சட்டம், 1927-இன் கீழ், இது போன்ற செயல்களுக்கு அதிகபட்சமாக ஆறு மாதங்கள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தால் கடுமையான தண்டனையை நியாயப்படுத்த முடியாவிட்டால், அது தற்போதுள்ள தண்டனையை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதன்படி, சிறைத் தண்டனைக் காலத்தைக் குறைத்தல், பொருத்தமான இடங்களில் பண அபராதங்களை அதிகரித்தல், குற்றங்களைச் சமரசம் செய்துகொள்ள அனுமதித்தல், அல்லது வேண்டுமென்றே, கடுமையாக்கப்பட்ட, அல்லது மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் மீறல்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளுக்கு மட்டும் சிறைத் தண்டனையை வரம்பிடுதல் போன்றவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதிக்குள் கால்நடைகள் அத்துமீறி நுழைவதை அனுமதிப்பதற்கு, முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு ஒழுங்குமுறை நடவடிக்கை தேவைப்படுகிறது. எச்சரிக்கைகள், நிர்வாக அறிவிப்புகள், பண அபராதங்கள் அல்லது இழப்பீடு ஆகியவற்றின் மூலம் அதனால் ஏற்படும் பாதிப்பைப் போதுமான அளவு சரிசெய்ய முடியும் என்றால், குற்றவியல் வழக்குத் தொடரல், கைது மற்றும் சிறைத்தண்டனை ஆகியவை தேவையற்றவை.

அமலாக்கத்தை பலவீனப்படுத்துவது இதன் நோக்கம் அல்ல, மாறாக அதை மேலும் விகிதாசாரமாகவும் திறம்படவும் மாற்றுவதே ஆகும். கடுமையான பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் நடத்தைகள் தொடர்ந்து குற்றவியல் தண்டனைகளை ஈர்க்க வேண்டும். குற்றவியல் பொறுப்பு நியாயப்படுத்தப்படும் இடங்களில், குற்றத்தின் தீவிரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் தண்டனைகள் அளவிடப்பட வேண்டும். இதற்கு மாறாக, சிறிய, தொழில்நுட்ப அல்லது நடைமுறைத் தவறுகள் குற்றமற்றதாக்கப்பட்டு, விகிதாசார சிவில் அல்லது நிர்வாக வழிமுறைகள் மூலம் கையாளப்பட வேண்டும்.

தீர்வு

நாங்கள் இரண்டு தலையீடுகளை முன்மொழிகிறோம்.

முதலாவதாக, தமிழ்நாடு ஒரு முழுமையான தமிழ்நாடு குற்றமற்றதாக்குதல் மற்றும் தண்டனைகளை முறைப்படுத்துதல் சட்டத்தை, அல்லது 'நம்பிக்கை சட்டம்' (நம்பிக்கை ஆணை) இயற்ற வேண்டும்.

வணிகங்கள் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் மீது குற்றவியல் தண்டனைகளை விதிக்கும் சட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து, தமிழ்நாட்டின் சட்டங்களை முழுமையாக ஆய்வு செய்வதே முதல் படியாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு குற்றவியல் விதியையும் அது குற்றமாகக் கருதும் குறிப்பிட்ட செயல்கள் மற்றும் செய்யத் தவறுதல்கள் எனப் பிரித்தாய வேண்டும்; பின்னர், அக்குற்றத்தை குற்றமற்றதாக்குவதா, பகுத்தறிவுடன் கூடிய தண்டனையுடன் குற்றவியல் பொறுப்பைத் தக்கவைப்பதா அல்லது தற்போதைய நிலையிலேயே தொடர விடுவதா என்பதைத் தீர்மானிக்க, ஒவ்வொரு குற்றமும் தனித்தனியாக மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்த மறுஆய்வின் மூலம் குற்றத்தன்மையற்றதாக்க அல்லது தண்டனைகளைச் சீரமைக்க அடையாளம் காணப்பட்ட விதிகள், 'நம்பிக்கை சட்டம்' (Nambikkai Sattam) வாயிலாகத் திருத்தப்பட வேண்டும். குற்றத்தன்மையற்றதாக்கப்படும் ஒவ்வொரு விதிக்கும் மாற்றாக, குற்றவியல் தண்டனைகளுக்குப் பதிலாகப் பொருத்தமான உரிமையியல் அல்லது நிர்வாக அமலாக்க நடைமுறைகளும், அத்துடன் தீர்ப்பளித்தல் மற்றும் மேல்முறையீட்டிற்கான தெளிவான மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட கட்டமைப்பும் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, தமிழ்நாடு விகிதாசாரக் கொள்கையைச் சட்டமியற்றும் செயல்முறையிலேயே உட்பொதிக்க வேண்டும். குற்றவியல் தண்டனைகள் எப்போது பொருத்தமானவை, ஒழுங்குமுறை நோக்கங்களை அடைவதற்கு உரிமையியல் அல்லது நிர்வாகத் தண்டனைகள் எப்போது போதுமானவை என்பதை வரையறுக்கும் கட்டுப்படுத்தும் வரைவு வழிகாட்டுதல்களைச் சட்டத் துறை வெளியிட வேண்டும். புதிய குற்றச்செயல் ஒன்றை உருவாக்கும் ஒவ்வொரு முன்மொழிவும் இந்த வழிகாட்டுதல்களுக்கு இணங்குவதை உறுதிசெய்யும் வகையில், 1978-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசின் அலுவல்

விதிகள் திருத்தப்பட வேண்டும். அத்தகைய முன்மொழிவுகளை ஆதரிக்கும் துறைகள், குற்றமாக்குதல் ஏன் அவசியம் என்பதையும், முன்மொழியப்பட்ட தண்டனை அதனால் ஏற்படும் பாதிப்பிற்கு எவ்வாறு விகிதாசாரமானது என்பதையும் விளக்கும் காரணங்களுடனான நியாயத்தை வழங்க வேண்டும். இந்தக் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை முறைப்படுத்துவது, எதிர்காலச் சட்டமியற்றலில் குற்றவியல் சட்டமானது உண்மையான தீவிரமான முறைகேடுகளுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுவதையும், விகிதாச்சாரமற்ற அல்லது தேவையற்ற குற்றவியல் தண்டனைகள் உருவாக்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதையும் உறுதிசெய்ய உதவும்.

3

கிக் தொழிலாளர்களுக்கான (Gig Workers) வளர்ச்சிப் பதிவை உருவாக்குங்கள்

அதிகார அமைப்புகள்:
தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை; தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் டிஜிட்டல் சேவைகள் துறை

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை வழிமுறைகள்: சமூகப் பாதுகாப்புக்கான விதித்தொகுப்பு, 2020; தொழில்சார் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் மற்றும் பணிச்சூழல் விதித்தொகுப்பு, 2020.

பிரச்சனை

இந்தியாவின் இளம் பணிக்குழுவினர் ஊதியம் பெறும் வேலைவாய்ப்பில் இணையும் விதத்தை 'கிக்' பணிமுறை (gig work) மாற்றியமைத்து வருகிறது. 2021 மற்றும் 2025-ஆம் நிதியாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், இந்தியாவின் 'கிக்' பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை 77 லட்சத்திலிருந்து 1.2 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது—அதாவது வெறும் நான்கு ஆண்டுகளில் சுமார் 55% வளர்ச்சி—தற்போது இது நாட்டின் மொத்தப் பணிக்குழுவில் 2%-க்கும் அதிகமான பங்கைக் கொண்டுள்ளது. அதே வேளையில், தமிழ்நாட்டில் இளைஞர்களுக்கான வேலையின்மை விகிதம் தொடர்ந்து அதிகமாகவே உள்ளது. 'கால இடைவெளி தொழிலாளர் படை கணக்கெடுப்பு 2025'-இன் (Periodic Labour Force Survey 2025) படி, மாநிலத்தில் இளைஞர்களுக்கான வேலையின்மை விகிதம் 14.1% ஆக உள்ளது; இது 9.9% என்ற தேசிய சராசரியை விட கணிசமாக அதிகம். இச்சூழலில், நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்ட மற்றும் விவசாயம் சாராத வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதில் 'கிக்' (gig) பணிமுறை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது; தமிழ்நாட்டில் இத்தகைய பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களில் ஏறக்குறைய முக்கால் பகுதியினர் 18 முதல் 38 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் ஆவர். முறையான வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதில் அதிக சவால்களை எதிர்கொள்ளும் குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு, ஸ்விகி (Swiggy), ஸொமேட்டோ (Zomato), ஊபர் (Uber), ரேபிடோ (Rapido) மற்றும் அர்பன் கம்பெனி (Urban Company) போன்ற டிஜிட்டல் தளங்கள் நகர்ப்புற வேலைவாய்ப்பிற்கான ஒரு முக்கிய நுழைவாயிலை உருவாக்கியுள்ளன. இந்தியாவின் ஐந்து பெரிய 'கிக்' பணி மையங்களில் ஒன்றாகச் சென்னை ஏற்கனவே திகழ்கிறது; தற்போது தமிழ்நாடு முழுவதும் சுமார் 7 முதல் 8 லட்சம் பேர் இத்தகைய பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

அதன் முக்கியத்துவம் அதிகரித்து வந்தபோதிலும், பகுதி நேரப் பணியில் நற்பெயரை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் வசதி குறைவாகவே உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பகுதி நேரப் பணியாளர்கள், தங்களின் பணி வரலாறு, வாடிக்கையாளர் மதிப்பீடுகள், விமர்சனங்கள் அல்லது வருமானப் பதிவுகள்—இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய அவர்களின் நற்பெயர்த் தரவுகள்—ஒரு தளத்திலிருந்து மற்றொரு தளத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாது. இரண்டு ஆண்டுகளாக ஒரு டிஜிட்டல் தளம் வழியாகப் பணியாற்றி வரும் அழகுக்கலை நிபுணர், குழாய் பழுதுபார்ப்பவர் அல்லது வீட்டு செவிலியரைக் கருத்தில் கொள்ளுங்கள். காலப்போக்கில், அவர்கள்

நூற்றுக்கணக்கான பணிகளை முடித்து, தொடர்ந்து உயர்வான வாடிக்கையாளர் மதிப்பீடுகளைப் பெற்று, எதிர்காலப் பணிகளைப் பெற உதவும் ஒரு வலுவான நற்பெயரை உருவாக்குகிறார்கள். இருப்பினும், அதன் விதிமுறைகள் சாதகமற்றதாக மாறுவதாலோ, அவர்கள் வழங்கும் சேவைகளை அது வழங்குவதை நிறுத்துவதாலோ, அல்லது அவர்களின் கணக்கு செயலிழக்கச் செய்யப்படுவதாலோ அவர்கள் அந்தத் தளத்தை விட்டு வெளியேறினால், அந்த நற்பெயர் அந்தத் தளத்துடனேயே பூட்டப்பட்டுவிடும். அவர்கள் ஒரு புதிய தளத்தில் சேரும்போது, அவர்களின் முந்தைய பணி அனுபவமோ அல்லது வாடிக்கையாளர் பின்னூட்டங்களோ அவர்களுடன் வருவதில்லை. பல வருட அனுபவமும் நிரூபிக்கப்பட்ட செயல்திறனும் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் புதியவர்களைப் போல மீண்டும் தொடங்க வேண்டும்.

கிக் தொழிலாளர்களின் (gig workers) நலனை மேம்படுத்த தமிழ்நாடு அரசு ஏற்கனவே முக்கிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. கிக் தொழிலாளர்களை 'கைத்தொழிலாளர்கள்' (manual workers) என்ற வரையறைக்குள் கொண்டு வந்து சட்டப்பூர்வ பாதுகாப்பை விரிவுபடுத்தியதுடன், குழு காப்பீடு மற்றும் மின்-ஸ்கூட்டர்களுக்கான மானியம் போன்ற நலத்திட்டங்களையும் அரசு அறிவித்துள்ளது; மேலும், இவர்களுக்கென பிரத்யேக ஓய்வறைகளையும் அமைத்துள்ளது. இத்தகைய முன்னெடுப்புகள் சமூகப் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்தியதுடன், நலத்திட்ட உதவிகள் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதையும் மேம்படுத்தியுள்ளன.

வாடிக்கையாளர்களுடன் இணையவும், தங்கள் திறன்களை வழங்கவும், நிலையான வருவாயை ஈட்டவும் டிஜிட்டல் தளங்களை அதிகளவில் நாடிவரும் 'கிக்' (gig) பணியாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை கணிசமாக மேம்படுத்தக்கூடிய இலக்குசார் நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்த தமிழகத்திற்கு இப்போது ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. தேர்வு செய்வதில் அதிக சுதந்திரம், ஒரே தளத்தைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைத்தல் மற்றும் பேரம் பேசும் திறனை அதிகரித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம், டிஜிட்டல் தளங்களுடனான செயல்பாடுகளில் இப்பணியாளர்களின் தன்னாட்சியை வலுப்படுத்துவதன் வாயிலாக இதனைச் சாத்தியமாக்கலாம்.

அணுகுமுறை

தளங்களைச் சார்ந்திருத்தல் என்பது அனைத்து 'கிக்' (gig) தொழிலாளர்களையும் ஒரே மாதிரியாகப் பாதிப்பதில்லை. பைக் டாக்ஸி அல்லது உணவு விநியோகம் போன்ற துறைகளில், அல்காரிதம் (algorithm) மூலம் பணிகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன; இதில் பொதுவாக அருகிலுள்ள தொழிலாளருக்கே பணி வழங்கப்படுவதால், தொழிலாளரின் நற்பெயர் அல்லது நன்மதிப்பு என்பது குறைந்த அளவே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. வாடிக்கையாளர்களைப் பொறுத்தவரை, குறிப்பிட்ட தொழிலாளர் யார் என்பது முக்கியமல்ல; மாறாக, சரியான நேரத்தில் சேவை கிடைப்பதே அவர்களின் முதன்மையான அக்கறையாக உள்ளது. இருப்பினும், வீட்டுச் சேவைகள், அழகு சேவைகள் மற்றும் வீட்டு செவிலியப் பணி போன்ற துறைகளில், இந்த செயல்முறையானது ஒரு கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருத்த முறைக்கு நெருக்கமாக உள்ளது. இதில் வாடிக்கையாளர்கள், வெளிப்படையாகத் தெரியும் மதிப்பீடுகள், விமர்சனங்கள் மற்றும் கடந்தகால செயல்திறனின் அடிப்படையில் பணியாளர்களைத் தீவிரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இந்தப் பிரிவுகளில், நற்பெயர் என்பது ஒரு முக்கியமான பொருளாதாரச் சொத்தாகும். இது, நிறுவப்பட்ட சாதனைப் பதிவு இல்லாத புதியவர்களைக் காட்டிலும், பணியாளர்களுக்கு அதிக வாய்ப்புகளைப் பெறவும் அதிக வருமானம் ஈட்டவும் உதவுகிறது. இதன் விளைவாக, தற்காலிகப் பணிப் பொருளாதாரத்தின் இந்தப் பகுதியில் நற்பெயரை அடுத்த நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் சவால் மிகவும் வெளிப்படையாக உள்ளது.

"GigCV" என்று அடிக்கடி குறிப்பிடப்படும் ஒரு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய நற்பெயர்ப் பதிவேடு, பணியாளர்கள் வெவ்வேறு தளங்களுக்கு இடையில் மாறும்போது, அவர்களின் திறன்கள், மதிப்பீடுகள் மற்றும் முடிக்கப்பட்ட பணிகளுக்கான சரிபார்க்கப்பட்ட சான்றுகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள அனுமதிப்பதன் மூலம் இந்தச் சவாலை நேரடியாக எதிர்கொள்கிறது. ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு புதிய தளத்தில் சேரும்போது தங்கள் நம்பகத்தன்மையை புதிதாகக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியதற்குப் பதிலாக, பணியாளர்கள் தாங்கள் ஏற்கனவே நிலைநாட்டிய தொழில்முறை நற்பெயரைத் தொடர்ந்து எடுத்துச் செல்லலாம். இது முற்றிலும் ஒரு கோட்பாட்டு ரீதியான கருத்து அல்ல; இது ஏற்கனவே நடைமுறையில் சோதிக்கப்பட்டுள்ளது. நெதர்லாந்தில் உள்ள சில தளங்கள் GigCV மாதிரியின் பதிப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன, அதே

நேரத்தில் பல பிற அதிகார வரம்புகள் பணியாளர்களின் நற்பெயர்ச் சொத்துக்களை எடுத்துச்செல்லும் தன்மையைச் செயல்படுத்த இதேபோன்ற கட்டமைப்புகளை ஆராய்ந்துள்ளன.

இது பொதுவாக "கோல்ட் ஸ்டார்ட்" (cold start) சிக்கல் என்று அழைக்கப்படுவதைக் கையாள்கிறது; அதாவது, முந்தைய அனுபவம், திறன்கள் அல்லது நம்பகத்தன்மை குறித்த எந்தவொரு வெளிப்படையான பதிவும் இல்லாமல் ஒரு புதிய தளம் அல்லது சந்தையில் நுழையும்போது பணியாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் பாதகமான சூழலே இதுவாகும்.

தீர்வு

நாங்கள் **'தமிழ்நாடு கிக் (பணி மற்றும் பரிவர்த்தனை வரலாற்றுப் பதிவு) மசோதா'வை (GROWTH Bill)** முன்மொழிகிறோம்.

'GigCV' போன்றே, தரப்படுத்தப்பட்ட நற்பெயர் பதிவை—'GROWTH' பதிவு என்று அழைக்கப்படும்—உருவாக்குவதற்கு இந்தச் சட்டம் வழிவகுக்க வேண்டும். வாடிக்கையாளர்கள் தனிப்பட்ட பணியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க அனுமதிக்கும் தளங்களுக்கு இது இரண்டு முக்கியக் கடமைகளை விதிக்க வேண்டும்: முதலாவதாக, சரிபார்க்கப்பட்ட நற்பெயர் தரவுகளை உள்ளடக்கிய தங்கள் 'GROWTH' பதிவை 'கிக்' (gig) பணியாளர்கள் பதிவிறக்கம் செய்ய அந்தத் தளங்கள் வழிவகுக்க வேண்டும்; இரண்டாவதாக, ஒத்த தன்மை கொண்ட பிற தளங்களில் இணையும்போது, பணியாளர்கள் தங்கள் தற்போதைய மற்றும் கடந்தகால நற்பெயர் பதிவுகளைப் பதிவேற்றவும் காட்சிப்படுத்தவும் அந்தத் தளங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.

மிகப்பெரிய தளங்களை மட்டும் உள்ளடக்கிய ஒரு முன்னோடித் திட்டத்துடன் இதன் செயலாக்கம் தொடங்கப்பட வேண்டும். 'அறிவிக்கப்பட்ட தளம்' (notified platform) என வகைப்படுத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு தளமும், தொழிலாளர்கள் கோரும் பட்சத்தில், அவர்களின் நற்பெயர் குறித்த தரவுகளை (reputation data) நிர்ணயிக்கப்பட்ட தரமான வடிவத்தில் விரைவாகவும் இலவசமாகவும் பதிவிறக்கம் செய்து வழங்க வேண்டும் என்பதைச் சட்டவிதிகள் கட்டாயமாக்க வேண்டும். அதேவேளையில், தொழிலாளர்கள் தங்கள் 'GROWTH' பதிவுகளை

இணையவழிச் சந்தைத்தளங்களுக்கு இடையிலான தொழில்முறைப் பணி வரலாற்றின் தொடர்ச்சியை உறுதிசெய்யும் வகையில், அதே போன்ற பிற தளங்களிலும் பதிவேற்றி வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும் வசதி இருக்க வேண்டும். வேலை வாய்ப்புகளுக்கான அணுகலைத் தளங்கள் பெருகிய முறையில் மத்தியஸ்தம் செய்யும் ஒரு பொருளாதாரத்தில், நற்பெயர்த் தரவுகளை ஏற்றுமதி செய்ய மட்டுமே வழிவகுக்கும் ஒரு கட்டமைப்பு போதுமானதாக இல்லை. எனவே, இந்தச் சட்டம், அறிவிக்கப்பட்ட தளங்களை அடையாளம் காண்பதற்கான தெளிவான அளவுகோல்களை — வேலை ஒதுக்கப்படும் வழிமுறை போன்ற காரணிகள் உட்பட — நிறுவ வேண்டும்; மேலும், எடுத்துச் செல்லக்கூடிய நற்பெயர்ப் பதிவுகளை ஏற்றுக்கொண்டு காட்சிப்படுத்துவதற்கான அதற்கேற்ற கடமைகள் எப்போது பொருந்த வேண்டும் என்பதையும் வரையறுக்க வேண்டும்.

GROWTH பதிவை வடிவமைப்பதற்கும் அங்கீகரிப்பதற்கும் பொறுப்பான, எளிமையான மற்றும் திறமையான ஒரு சட்டப்பூர்வ அமைப்பை இந்தச் சட்டம் உருவாக்க வேண்டும். இந்த அமைப்பு, தளங்களைத் தணிக்கை செய்தல், GROWTH கடமைகளுக்கு உட்பட்ட இணையான தளங்களின் பதிவேட்டைப் பராமரித்தல் மற்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தரவுத் தரநிலைகள் தொடர்ந்து பின்பற்றப்படுவதை உறுதி செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் செயலாக்கக் கட்டமைப்பை மேற்பார்வையிட வேண்டும்.

இரண்டு முக்கிய காரணங்களுக்காக இந்தச் சட்டம் குறுகிய வரையறைக்குள் இருக்க வேண்டும். முதலாவதாக, தொழிலாளர் சட்டங்கள்—குறிப்பாக சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2020—மாநில அளவிலான தொழிலாளர் ஒழுங்குமுறையின் அளவைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன; இருப்பினும், நற்பெயர்த் தரவுகள் தொடர்பான நடவடிக்கைகள் நியாயப்படுத்தப்படலாம், ஏனெனில் தொழிலாளர் சட்டங்கள் பகுதிநேரப் பணியாளர்களை நிர்வகிக்கும் பணி நிலைமைகளை குறிப்பாகக் குறிப்பிடவில்லை. இரண்டாவதாக, பகுதிநேரப் பணி என்பது பரந்த அளவிலான தொழில்களையும் வணிக மாதிரிகளையும் உள்ளடக்கியிருப்பதால், அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரே மாதிரியான ஒழுங்குமுறை அணுகுமுறை பொருத்தமற்றதாகிறது. எனவே, எந்தவொரு தலையீடும், பணியாளர்களைத் தளம் சார்ந்த வேலைவாய்ப்பை நோக்கி ஈர்க்கும்

நெகிழ்வுத்தன்மையைக் குலைக்காமல், அடையாளம் காணப்பட்ட சவால்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில், பகுதிநேரப் பணியின் குறிப்பிட்ட வகைகளுக்கு ஏற்ப கவனமாக வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

திறம்பட வடிவமைக்கப்பட்டால், வளர்ச்சிப் பதிவானது (GROWTH record), தேவையற்ற ஒழுங்குமுறைச் சுமைகளைத் தவிர்த்து, பணியாளர்களின் நற்பெயர்களை உண்மையாகவே வேறு தளங்களுக்கு எடுத்துச்செல்லும் வசதியை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு அதிகத் தேர்வுகளையும் பல்வேறு தளங்களில் இயங்கும் திறனையும் வழங்க முடியும்.

4

பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக நிலத்தை விடுவித்தல்

பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள்/ அமைப்புகள்: தொழில்துறை, முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு மற்றும் வர்த்தகத் துறை; வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறை; சென்னை பெருநகர வளர்ச்சிக் குழுமம்; நகர் மற்றும் ஊரமைப்பு இயக்ககம்; வருவாய் மற்றும் பேரிடர் மேலாண்மைத் துறை; நகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் குடிநீர் வழங்கல் துறை; மற்றும் ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் ஊராட்சித் துறை.

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை வரைமுறைகள்: தமிழ்நாடு நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றம் (திட்டமிடப்படாத பகுதிகளில் விவசாய நிலத்தை விவசாயம் சாராத பயன்பாட்டிற்கு மாற்றுதல்) விதிகள், 2017; தமிழ்நாடு நகர் மற்றும் ஊரமைப்புச் சட்டம், 1971; தமிழ்நாடு நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டம், 1998; தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம், 1994; மற்றும் தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி மற்றும் கட்டிட விதிகள், 2019.

பிரச்சனை

நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்திற்கான விதிமுறைகள் ஆரம்பத்தில் ஒரு நியாயமான பொது நோக்கத்திற்காகவே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. விவசாயம் வாழ்வாதாரத்தின் முதன்மை ஆதாரமாகவும், உணவுப் பாதுகாப்பு மிக முக்கியமான கவலையாகவும் இருந்த காலத்தில், வளமான மற்றும் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட விவசாய நிலங்கள் விவசாயம் சாராத பயன்பாடுகளுக்காகக் கண்மூடித்தனமாக மாற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாக்க இந்த விதிமுறைகள் உதவின.

ஒரு காலத்தில் இந்த ஒழுங்குமுறை அணுகுமுறையை நியாயப்படுத்திய சூழல் இப்போது கணிசமாக மாறியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில், விவசாயம் மற்றும் அது சார்ந்த செயல்பாடுகளில் தற்போது மொத்தப் பணியாளர்களில் சுமார் 25% பேர் மட்டுமே ஈடுபட்டுள்ளனர்; அதேவேளையில், தொழில்துறை 35% மற்றும் சேவைத் துறை 39% பங்களிப்பை அளிக்கின்றன. இந்தக் கட்டமைப்பு மாற்றம் மாநிலத்தின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் எதிரொலிக்கிறது: மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GSDP) முதன்மைத் துறையின் பங்களிப்பு 2014–15-ல் 11.26%-ஆக இருந்த நிலையில், 2024–25-ல் 9.16%-ஆகக் குறைந்துள்ளது. நிலம், உழைப்பு மற்றும் மூலதனம் ஆகியவை விவசாயத் துறையிலிருந்து அதிக உற்பத்தித்திறன் கொண்ட தொழில் மற்றும் சேவைத் துறைகளுக்கு மாறுவதன் மூலம் பொருளாதாரம் தொடர்ந்து கட்டமைப்பு மாற்றத்திற்கு உள்ளாகி வருவதால், நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்திற்கான விதிமுறைகளின் வடிவமைப்பு மற்றும் அவற்றின் தற்போதைய பொருத்தம் ஆகியவை குறித்துக் கவனமாக மறுஆய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது.

தமிழ்நாட்டின் தற்போதைய நிலப் பயன்பாட்டு மாற்ற நடைமுறைகள், மாநிலத்தின் மாறிவரும் பொருளாதாரச் சூழலுக்குப் பொருத்தமானதாக இல்லை. விவசாய நிலமாக வகைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நிலத்தை விவசாயம் சாராத பயன்பாடுகளுக்கு உட்படுத்த வேண்டுமானால், அது சிக்கலானதொரு 'நிலப் பயன்பாட்டு மாற்ற' நடைமுறைக்கு உட்பட வேண்டியுள்ளது. சட்டப்பூர்வமான மண்டலத் திட்டமிடல் இல்லாத பகுதிகள் என்று வகைப்படுத்தப்பட்ட இடங்களில் கூட, 'தமிழ்நாடு நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றம் (திட்டமிடல் அல்லாத பகுதிகளில் விவசாய நிலத்தை விவசாயம் சாராத பயன்பாட்டிற்கு மாற்றுதல்) விதிகள், 2017'

(CLU விதிகள்), ஒவ்வொரு வழக்கிற்கும் தனித்தனியாக ஒப்புதல் பெறுதல் மற்றும் பல 'தடையின்மைச் சான்றிதழ்களைப்' (NOCs) பெறுதல் உள்ளிட்ட காலாவதியான நடைமுறைத் தேவைகளை விதிக்கின்றன.

CLU (நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றம்) விதிமுறைகள் மிகவும் சிக்கலான மற்றும் பல நிலைகளைக் கொண்ட ஒப்புதல் செயல்முறையை உருவாக்குகின்றன; இதில் நான்கு முதல் ஐந்து நிலைகளிலான நிர்வாகச் சரிபார்ப்பு, முப்பது வரையிலான துணை ஆவணங்களைச் சமர்ப்பித்தல் மற்றும் பல்வேறு துறைகளிடமிருந்து தடையில்லாச் சான்றிதழ்களைப் (NOC) பெறுதல் ஆகியவை அடங்கும். விண்ணப்பங்கள் உள்ளாட்சி அமைப்பிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும்; அவ்வாறு பெறப்படும் விண்ணப்பங்களுக்கு அந்நிறுவனம் நகர் மற்றும் ஊரமைப்புத் துறை இயக்குநரின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும். அதேவேளையில், நன்செய் நிலமாக (wet land) இருந்தால் மாவட்ட ஆட்சியரின் முன் அனுமதியையும், புன்செய் நிலமாக (dry land) இருந்தால் வேளாண்மைத் துறையின் இணை இயக்குநரின் அறிக்கையையும் அந்த இயக்குநர் கோருவார். ஒப்புதல் அளிப்பதற்கு முன்னதாக, நிலத்தின் தற்போதைய சாகுபடி நிலை, அது தரிசாகக் கிடப்பதற்கான கால அளவு மற்றும் காரணங்கள், அத்துடன் முன்மொழியப்பட்ட நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்தால் விவசாய உற்பத்தித் திறனில் ஏற்படக்கூடிய தாக்கம் ஆகியவற்றை மதிப்பிடுவதற்காக, மாவட்ட ஆட்சியர் அவர்கள் நகர் மற்றும் ஊரமைப்புத் துறையின் துணை இயக்குநர் மற்றும் பிற அதிகாரிகளுடன் இணைந்து கள ஆய்வு ஒன்றை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கட்டமைப்பின் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் குறிப்பிடத்தக்க தாமதங்களுக்கு வழிவகுத்துள்ளன. 'ஜே. பிரகாஷ் பாண்டியன் எதிர் மாவட்ட ஆட்சியர்' (2020) வழக்கில், அனுமதி பெறுவதற்காக "இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பல இடங்களுக்கும் அலைந்து திரிந்த" (நீதிமன்றத்தின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்) பிறகு, மனுதாரர் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகினார். அதனைத் தொடர்ந்து, நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றச் செயல்முறையின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் நான்கு வார காலக்கெடுவைக் கடைப்பிடிக்குமாறு அதிகாரிகளுக்கு நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

மிகவும் அடிப்படையாகப் பார்க்கையில், நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்திற்கான அனுமதியை வழங்குவதற்கு முன்னதாக, அந்த நிலம் 'தொடர்ந்து விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்றதல்ல' என்று மாவட்ட ஆட்சியர் திருப்தியடைய வேண்டும் என்பதை CLU விதிகள் கட்டாயமாக்குகின்றன. விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய எந்தவொரு நிலமும் முழுமையாக விவசாயத்திற்கே அர்ப்பணிக்கப்பட்டதாக இருக்க

வேண்டும் என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையிலேயே இந்தக் கட்டாயம் அமைந்துள்ளது. பிரச்சனையை மேலும் சிக்கலாக்கும் விதமாக, ஒரு நிலம் "தொடர்ந்து சாகுபடி செய்வதற்கு உகந்தது" என்பதற்கான வரையறையை இந்த விதிகள் வரையறுக்கவோ தெளிவுபடுத்தவோ இல்லை; இதனால், அந்தத் தீர்மானம் பெரும்பாலும் நிர்வாகத்தின் விருப்புரிமைக்கே விடப்பட்டுள்ளது. நடைமுறையில், விண்ணப்பங்களை நிராகரிப்பதற்கான ஒரு அடிப்படையாக இந்தத் தெளிவற்ற அளவுகோல் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய கட்டுப்பாடற்ற விருப்புரிமையானது, தன்னிச்சையான மற்றும் பகுத்தறிவற்ற விளைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும். உதாரணமாக, நிலத்தில் ஒரு மரம் இருந்த ஒரே காரணத்திற்காக அனுமதி மறுக்கப்பட்ட உத்தரவை சென்னை உயர் நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது; இந்தத் தீர்ப்பு, விண்ணப்பதாரரை அந்த மரத்தை வெட்டிவிட்டுப் புதிய விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாக்கியது.

மாற்றுப் பயன்பாடுகளுக்குப் பரிசீலிப்பதற்கு முன்னதாக, ஒரு நிலம் சாகுபடிக்கு ஏற்றதல்ல என்று முதலில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற CLU விதிகளின் அடிப்படை அனுமானம், விவசாயிகளின் நலன்களுக்கு முரணானதாகவும் உள்ளது. பரந்த அளவிலான பயன்பாடுகளுக்குச் சட்டப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலம் பொதுவாக அதிகப் பொருளாதார மதிப்பைக் கொண்டிருக்கும்; எனவே, நிலத்தின் பயன்பாட்டு மாற்றத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகள், ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தின் மிக மதிப்புமிக்க சொத்தின் மீது குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். நிலப் பயன்பாட்டை மாற்றும் வாய்ப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், விவசாயம் என்பது விவசாயிக்கு இனி விரும்பத்தக்க, சாத்தியமான அல்லது பொருளாதார ரீதியாகப் பலனளிக்கக்கூடிய ஒரு தேர்வாக இல்லாத சூழலிலும் கூட, அந்த நிலத்தை விவசாயப் பயன்பாட்டிலேயே இருக்குமாறு இச்சட்டக் கட்டமைப்பு நடைமுறையில் முடக்கிவிடுகிறது.

அணுகுமுறை

கடந்த இரு தசாப்தங்களில், உத்தரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், கர்நாடகம், தெலங்கானா மற்றும் குஜராத் உள்ளிட்ட பல மாநிலங்கள் நிலப் பயன்பாட்டு மாற்ற நடைமுறைகளை கணிசமாகத் தளர்த்தியுள்ளன. இம்மாநிலங்களின் சீர்திருத்தங்களில், ஒற்றைச் சாளர விண்ணப்ப இணையதளங்களை அமைத்தல், தானியங்கி

அல்லது 'கருதப்பட்ட' (deemed) ஒப்புதல் முறையை அறிமுகப்படுத்துதல், தேவைப்படும் அனுமதிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தல், நில மாற்றக் கட்டணங்களைக் குறைத்தல், முடிவெடுப்பதற்கான கடுமையான சட்டப்பூர்வ காலக்கெடுவை நிர்ணயித்தல், நில மாற்ற நடைமுறைகளிலிருந்து பரவலான விலக்களித்தல் மற்றும் விதிமீறல்களுக்கான அபராதங்களைக் குறைத்தல் ஆகியவை அடங்கும். இந்தச் சீர்திருத்தங்களின் தாக்கம் தெலங்கானாவில் தெளிவாகத் தெரிகிறது; அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு 'இயற்கை எல்லை' சார்ந்த ஆய்வில், ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் அண்டை மாவட்டங்களை விடத் தெலங்கானாவின் எல்லை மாவட்டங்களில் கட்டுமானப் பகுதிகள் சுமார் 1.3 மடங்கு வேகமாக விரிவடைந்தது கண்டறியப்பட்டது. இதன் மூலம், நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்திற்கான ஒரு திறமையான நடைமுறை முறை நகர்ப்புற வளர்ச்சியை அர்த்தமுள்ள வகையில் துரிதப்படுத்தக்கூடும் என்பது புலனாகிறது.

தெலங்கானாவின் சீர்திருத்தங்கள் பெற்ற வெற்றியை அடிப்படையாகக் கொண்டு, 'ஆந்திரப் பிரதேச விவசாய நிலம் (விவசாயம் சாராத பயன்பாட்டிற்கான மாற்றம்) (ரத்து) சட்டம், 2025'-இன் மூலம் நில மாற்ற நடைமுறை முறையை முழுமையாக ஒழித்து, ஆந்திரப் பிரதேசம் இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்றுள்ளது. இச்சட்டவரைவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள நோக்கங்கள் மற்றும் காரணங்களுக்கான அறிக்கை, மதமாற்ற நடைமுறையானது "இனிமேலும் பொருத்தமானதோ அல்லது அவசியமானதோ அல்ல" என்றும், அதனை ரத்து செய்வது "நல்லாட்சியை மேம்படுத்துவதை நோக்கிய ஒரு முக்கியமான படி" என்றும் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கிறது. இதேபோன்று, 'மகாராஷ்டிர நில வருவாய் சட்டம் (இரண்டாவது திருத்தம்), 2025'-இன் மூலம் மகாராஷ்டிரம் தொலைநோக்குச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டுள்ளது; இச்சட்டம், பிற முக்கிய மாற்றங்களுடன், நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சியரின் முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டிய, அதிக நேரம் எடுக்கும் நடைமுறையையும் நீக்குகிறது.

தமிழ்நாடும் நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்தும் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. பல்வேறு நடவடிக்கைகளுக்கு மத்தியில், நில வகை மாற்றத்திற்கான விண்ணப்பச் செயல்முறையை, பிற அரசுத் துறைகளுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட 'ஒற்றைச் சாளர' இணையதளத்திற்கு மாற்றியுள்ளது; அத்துடன், புன்செய் நிலங்களை வகை மாற்றம் செய்வதற்கு 'தானியங்கி ஒப்புதல்' (deemed approval) முறையையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இந்தச் சீர்திருத்தங்கள்

நிர்வாகத் திறனை மேம்படுத்தக்கூடும் என்றாலும், நிலம் தொடர்ந்து சாகுபடியில் இருக்க வேண்டுமா என்பது குறித்த அதிகாரியின் தனிப்பட்ட மதிப்பீட்டின் அடிப்படையிலேயே இறுதி முடிவு அமையும் என்ற நிலையையே CLU விதிகள் தொடர்ந்து தக்கவைத்துள்ளன.

விவசாயம் என்பது இனி நிலத்தின் இயல்பான அல்லது முதன்மையான பயன்பாடாக இல்லாத இன்றைய பொருளாதாரச் சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு, நடைமுறைகளை எளிமையாக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்திற்கான நடைமுறையையே தமிழ்நாடு முழுமையாக ஒழிக்க வேண்டும். நிலமாற்றத் தேவையை நீக்குவது, மாறிவரும் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கு நிலச் சந்தை மிகவும் திறமையாகப் பதிலளிக்க வழிவகுக்கும், அதிக முதலீடு மற்றும் வருவாயைத் திறக்கும், மேலும் தற்போது தன்னிச்சையான முடிவெடுப்பதை இயக்கி, குடிமக்கள் மீது தேவையற்ற சுமைகளைச் சுமத்தும் நிர்வாகத்தின் தன்னிச்சையான அதிகாரத்தின் ஒரு முக்கிய ஆதாரத்தையும் அகற்றும்.

தீர்வு

இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் செயல்படுத்த, குறிப்பிட்ட சில சட்ட மற்றும் ஒழுங்குமுறைத் திருத்தங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். ஆந்திரப் பிரதேசம் அல்லது கர்நாடகாவைப் போலன்றி, நிலப் பயன்பாட்டு மாற்ற நடைமுறையை முழுமையாக நீக்குவதற்குத் தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஒரு சட்டத்தை மட்டும் ரத்து செய்தால் போதுமானதாக இருக்காது. மாறாக, விவசாய நிலத்தை மாற்றுவதற்கான கட்டுப்பாடுகள்; பல்வேறு சட்டங்கள், விதிகள், ஒழுங்குமுறைகள், அரசாணைகள் மற்றும் நிர்வாக உத்தரவுகள் எனப் பரவலாகச் சிதறிக் கிடக்கும் பல்வேறு ஆவணங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழ்நாடு நகர் மற்றும் ஊரமைப்புச் சட்டம், 1971 (TNTCPA), தமிழ்நாடு நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டம், 1998, தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம், 1994, தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி மற்றும் கட்டிட விதிகள், 2019 மற்றும் நிலப் பயன்பாட்டு மாற்ற (CLU) விதிகள் ஆகியவை இதில் அடங்கும் முக்கிய சட்டக் கருவிகளாகும். எனவே, ஏதேனும் ஒரு சட்டத்தை மட்டும்

ரத்து செய்வதற்குப் பதிலாக, இந்த விரிவான ஒழுங்குமுறைச் சட்டக் கட்டமைப்பின் கீழ் ஒருங்கிணைந்த திருத்தங்களை மேற்கொள்வதே அர்த்தமுள்ள சீர்திருத்தத்திற்கு அவசியமாகும்.

நாங்கள் இரண்டு சீர்திருத்தங்களைப் பரிந்துரைக்கிறோம்.

முதலாவதாக, திட்டமிடப்படாத பகுதிகளுக்கான நிலப் பயன்பாட்டு மாற்ற நடைமுறையை முழுமையாக ஒழிப்பதற்காக, தமிழ்நாடு அரசு ஒரு விரிவான மற்றும் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய திருத்தச் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். 'தமிழ்நாடு நகர் மற்றும் ஊரமைப்புச் சட்டம், 1971'-ன் (TNTCPA) கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட மண்டலப் பிரிப்பு (zoning) வரம்பிற்கு வெளியே அமைந்துள்ள பகுதிகளில், விவசாய நிலம் விவசாயப் பயன்பாட்டிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் இனிமேல் கருதக்கூடாது. அதற்குப் பதிலாக, நில உரிமையாளர்கள் ஒவ்வொரு முறையும் நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்திற்கான தனிப்பட்ட அனுமதிகளைப் பெற வேண்டிய அவசியமின்றி, தங்கள் நிலத்தை சட்டப்பூர்வமான விவசாயம் சாராத பயன்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்தும் சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சாராம்சத்தில், அரசு நில ஆக்கிரமிப்பு, அனுமதியற்ற கட்டுமானம் மற்றும் திட்டமிடல் அல்லது சுற்றுச்சூழல் சட்டங்களை மீறுதல் போன்ற சிக்கல்களைத் தடுப்பதற்கான பிற ஒழுங்குமுறைப் பாதுகாப்புகளைத் தொடர்ந்து அமல்படுத்திக்கொண்டே, நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றத்திற்கான தற்போதைய நடைமுறைகளை பெருமளவில் நீக்கிவிட்டு, ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநிலங்கள் பின்பற்றும் அணுகுமுறையைத் தமிழகமும் பின்பற்ற வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, சிதறிக்கிடக்கும் நில நிர்வாகக் கட்டமைப்பை ஒருங்கிணைக்கும் வகையில், தமிழ்நாடு ஒரு முழுமையான 'தமிழ்நாடு நிலச் சட்டத் தொகுப்பை' (Tamil Nadu Land Code) இயற்ற வேண்டும். நில நிர்வாகத்தை நிர்வகிக்கும் வகையில், தற்போது பல்வேறு சட்டங்கள், விதிகள், ஒழுங்குமுறைகள், அரசாணைகள் மற்றும் நிர்வாக உத்தரவுகள் எனத் துண்டு துண்டாகக் காணப்படும் நடைமுறைகளுக்குப் பதிலாக, ஒரே சீரான மற்றும் தெளிவான சட்டத் தொகுப்பு கொண்டுவரப்பட வேண்டும். தற்போது பல்வேறு சட்ட ஆவணங்களில் பரவலாகக் காணப்படும் நடைமுறை சார்ந்த தேவைகள் அனைத்தும், தெளிவான மற்றும் அதிகாரப்பூர்வமான முதன்மை விதிகளாக ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும்; இதன் மூலம், இச்சட்டக் கட்டமைப்பைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், கையாள்வதற்கும்,

அதற்கிணங்கிச் செயல்படுவதற்கும் எளிதான சூழல் உருவாக்கப்படும். நிலத்தை அதன் மிகச் சிறந்த மற்றும் பயனுள்ள பயன்பாட்டிற்கு ஒதுக்குவதைத் தடுக்கும் ஒழுங்குமுறைத் தடைகளை நீக்குவதற்குத் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒரு முக்கிய வாய்ப்பு உள்ளது. நவீன மற்றும் சீரமைக்கப்பட்ட நில நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, மாறிவரும் பொருளாதார மற்றும் சமூகத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப நிலம் திறம்படப் பயன்படுவதை உறுதிசெய்யும்; அத்துடன் முதலீடுகளை ஈர்த்தல், வளர்ச்சியைத் தூண்டுதல், உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்துதல், வாழ்வாதாரங்களை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் மாநிலத்தின் நீண்டகால வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிதல் ஆகியவற்றிற்கும் இது வழிவகுக்கும்.

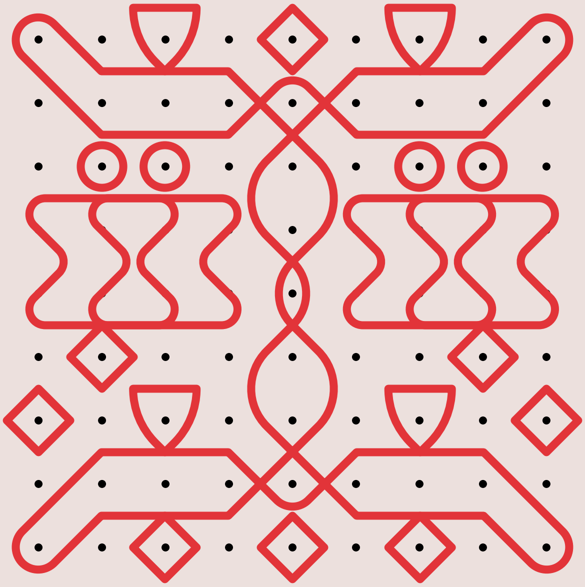

உரிமைகள் மற்றும் கண்ணியம்

5

பொதுக் கட்டிடங்களை மாற்றுத்திறனாளிகள் அணுகக்கூடிய வகையில் அமையுங்கள்

பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள்:
மாற்றுத்திறனாளிகள் நலத்துறை; வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறை; பொதுப்பணித் துறை; பெருநகர சென்னை மாநகராட்சி.

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை கட்டமைப்பு:
மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டம், 2016; மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் விதிகள், 2017; தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி மற்றும் கட்டிட விதிகள், 2019; இந்தியாவில் அனைவருக்குமான அணுகல்தன்மைக்கான ஒருங்கிணைந்த வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் தரநிலைகள், 2021.

பிரச்சனை

2026-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலின்போது, வாக்களிக்கும் தங்கள் ஜனநாயக உரிமையைச் செயல்படுத்த வாக்குச்சாவடிகளுக்குச் சென்ற மாற்றுத்திறனாளிகள் பலர், கட்டிடங்களின் அணுகல் வசதி குறைபாடுகள் காரணமாக உள்ளே நுழைய முடியாமல் போனதை உணர்ந்தனர். இது ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்வாக இல்லாமல், மிகவும் பரவலான ஒரு கட்டமைப்புச் சிக்கலை வெளிப்படுத்துகிறது. அரசு அலுவலகங்கள், பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் வாக்குச்சாவடிகள் உள்ளிட்ட பொதுக் கட்டிடங்களை அணுகுவது கடினமாகவோ அல்லது பல நேரங்களில் இயலாததாகவோ இருப்பதாக ஏறக்குறைய 59.8% மாற்றுத்திறனாளிகள் தெரிவிக்கின்றனர். இதன் விளைவாக, தமிழ்நாட்டில் உள்ள சுமார் 12 லட்சம் மாற்றுத்திறனாளிகள், அத்தியாவசியப் பொதுச் சேவைகளைப் பெறுவதிலும் குடிமைச் செயல்பாடுகளில் முழுமையாகப் பங்கேற்பதிலும் தொடர்ந்து பெரும் தடைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பொதுக் கட்டிடங்களில் நிலவும் அணுகல் வசதிக் குறைபாட்டின் அளவை மாநில அரசின் சொந்தத் தரவுகளே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கணக்கெடுக்கப்பட்ட 49,550 பொதுக் கட்டிடங்களில், 26,769 (சுமார் 54%) கட்டிடங்களில் மட்டுமே பிரதான நுழைவாயிலில் சரிவுப்பாதைகளும் கைப்பிடிகளும் உள்ளன. வெறும் 21,063 கட்டிடங்களில் மட்டுமே அணுகக்கூடிய வாகன நிறுத்துமிடங்கள் உள்ளன, அதேசமயம் 13,035 (சுமார் 26%) கட்டிடங்களில் மட்டுமே அணுகக்கூடிய படிக்கட்டுகள் உள்ளன. வெறும் 1,209 கட்டிடங்களில்—அதாவது சுமார் 2%—பிரெயில் மற்றும் தொடு உணர்வு கட்டுப்பாட்டுப் பலகைகள் கொண்ட மின்தூக்கிகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. பாதிக்கும் குறைவான கட்டிடங்களில் மட்டுமே அணுகக்கூடிய குடிநீர் வசதிகள் அல்லது மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு ஏற்ற கழிப்பறைகள் உள்ளன. இருப்பினும், இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் கதையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே கூறுகின்றன. தனித்தனி அம்சங்களை வழங்குவதன் மூலம் அணுகல்தன்மை அடையப்படுவதில்லை; அதற்கு ஒரு தொடர்ச்சியான, தடையற்ற சூழல் தேவைப்படுகிறது. ஒரு கட்டிடம் அணுகல்தன்மைக்கான ஒரு அளவுகோலைப் பூர்த்தி செய்தாலும், ஒட்டுமொத்தமாக அணுக முடியாததாகவே இருக்கலாம். உதாரணமாக, சாய்வுப்பாதைகள், அணுகக்கூடிய வாகன நிறுத்துமிடம் அல்லது தடையற்ற அணுகல் பாதை இல்லாததால், மாற்றுத்திறனாளி

ஒருவரால் கட்டிடத்திற்குள் நுழைய முடியாவிட்டால், அணுகக்கூடிய கழிப்பறைக்கு நடைமுறையில் பெரிய மதிப்பு இல்லை. அனைத்து அத்தியாவசிய அணுகல்தன்மை அம்சங்களும் நிறுவப்பட்டு, அவை ஒருங்கிணைந்து செயல்படாத வரையில், தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இருப்பது அர்த்தமுள்ள அணுகலை உறுதி செய்யாது.

ராஜீவ் ரத்தூரி எதிர் இந்திய யூனியன் வழக்கில், அணுக முடியாத உள்கட்டமைப்பின் தொலைநோக்கு விளைவுகளை உச்ச நீதிமன்றம் அங்கீகரித்தது. கட்டிடங்கள், போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்புகளில் உள்ள தடைகள், மாற்றுத்திறனாளிகளைக் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சுகாதாரம் மற்றும் பொது வாழ்வில் பங்கேற்பதிலிருந்து திறம்பட விலக்கி, சார்புநிலை, புறக்கணிப்பு மற்றும் சமூக ஓரங்கட்டலை வலுப்படுத்துகின்றன என்று அது குறிப்பிட்டது.

உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் மாற்றுத்திறனாளிகளை நியமிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைத் தமிழ்நாடு அரசு செய்துள்ளது; இதன் மூலம் சுமார் 14,000 பேர் உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் பங்கேற்கும் வாய்ப்பு உருவாகியுள்ளது. இருப்பினும், அனைவரையும் உள்ளடக்கிய நிர்வாகம் என்ற இந்த உறுதிமொழிக்கு ஒரு அடிப்படை முரண்பாடு முட்டுக்கட்டையாக அமைகிறது: உள்ளாட்சி அமைப்புகள் செயல்படும் கட்டிடங்கள் பலவற்றிலேயே, அங்கு வந்து பங்கேற்றுப் பணியாற்ற வேண்டிய மாற்றுத்திறனாளிகள் எளிதாக உள்ளே நுழையவோ அல்லது இயங்கவோ முடியாத சூழலே இன்றும் நிலவுகிறது.

அணுகுமுறை

தமிழ்நாட்டில் பொதுக் கட்டிடங்களின் திட்டமிடல், வடிவமைப்பு, கட்டுமானம், இயக்கம் மற்றும் பராமரிப்பு ஆகியவற்றில் 'அணுகல்தன்மை' (accessibility) என்பது முறையாக ஒருங்கிணைக்கப்படவில்லை. இந்த இடைவெளியைச் சரிசெய்ய இருமுனை அணுகுமுறை தேவைப்படுகிறது: புதிய பொதுக் கட்டிடங்கள் அனைத்தும் ஆரம்பத்திலிருந்தே முழுமையான அணுகல்தன்மையுடன் வடிவமைக்கப்பட்டு கட்டப்படுவதை உறுதிசெய்வதுடன், அதேவேளையில் மாற்றுத்திறனாளிகள் தடையின்றி அணுகும் வகையில் ஏற்கனவே உள்ள கட்டிடங்களை படிப்படியாக மாற்றியமைப்பதும் அவசியமாகும்.

மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டம், 2016 (RPwD சட்டம்), பொதுக் கட்டிடங்களுக்கு அணுகல்தன்மையை ஒரு சட்டப்பூர்வத் தேவையாக நிறுவுகிறது. பிரிவு 44, கட்டிடத் திட்டங்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அணுகல்தன்மைத் தரநிலைகளுக்கு இணங்கினால் மட்டுமே ஒப்புதல் மற்றும் நிறைவுச் சான்றிதழ்களைப் பெற வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் பிரிவு 45, தற்போதுள்ள பொதுக் கட்டிடங்களை அணுகக்கூடியதாக மாற்றுவதற்காகப் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறது. இந்தச் சட்டப்பூர்வக் கடமைகள் தற்போது, தடைகளற்ற கட்டப்பட்ட சூழல்களை உருவாக்குவதற்கான தொழில்நுட்பத் தரநிலைகளை வகுக்கும், இந்தியாவில் உலகளாவிய அணுகல்தன்மைக்கான ஒத்திசைக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் தரநிலைகள், 2021-ஆல் வழிநடத்தப்படுகின்றன.

'மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டம், 2016'-இன் கீழ் தெளிவான சட்டப்பூர்வ கட்டாயம் இருந்தபோதிலும், புதிய பொதுக் கட்டிடங்கள் போதுமான அணுகல்தன்மை வசதிகள் இல்லாமலேயே தொடர்ந்து கட்டப்படுகின்றன; ஏனெனில், தமிழ்நாட்டின் ஒழுங்குமுறை நடைமுறைகள் இத்தேவைகளைச் செயல்படுத்துவதில் திறம்படச் செயல்படவில்லை. இதற்கான குறைபாடு ஒன்றிய அளவில் சட்டப்பூர்வ கட்டாயம் இல்லாததில் இல்லை; மாறாக, மாநிலத்தின் கட்டிட அனுமதி மற்றும் விதிமுறை இணக்கச் செயல்முறைகளில் இச்சட்ட விதிகள் போதுமான அளவு ஒருங்கிணைக்கப்படாததிலேயே உள்ளது. 'தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி மற்றும் கட்டிட விதிகள், 2019' (TNCDBR) அணுகல்தன்மை தொடர்பான வரையறுக்கப்பட்ட விதிகளை மட்டுமே கொண்டுள்ளது, காலாவதியான தொழில்நுட்பத் தரநிலைகளைச் சார்ந்திருக்கிறது, மேலும் விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படுவதைச் சரிபார்க்கவோ அல்லது அமல்படுத்தவோ வலுவான வழிமுறையை உருவாக்கவில்லை.

முதலாவதாக, 'தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி மற்றும் கட்டிட விதிகள், 2019' (TNCDBR)-இன் விதி 43-இன் கீழ் உள்ள அணுகல்தன்மை (accessibility) தொடர்பான ஏற்பாடுகள், இன்றும் 'தேசியக் கட்டிடக் குறியீடு, 2005' (NBC 2005)-ஐயே குறிப்பிடுகின்றன. 'மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டம், 2016' (RPwD Act) இயற்றப்படுவதற்கு முன்பே உருவாக்கப்பட்ட NBC 2005, அணுகல்தன்மையை ஒரு அடிப்படை வடிவமைப்புத் தேவையாகக் கருதாமல், ஒரு கூடுதல் அம்சமாகவே கருதுகிறது. இதன் அணுகல்தன்மைத் தரநிலைகள் காலாவதியானவை மற்றும் போதுமானதாக இல்லை என்று அணுகல்தன்மை நிபுணர்கள்,

கட்டிடக் கலைஞர்கள் மற்றும் இத்துறையைச் சார்ந்தவர்களால் பரவலாக விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. RPwD சட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட 'இந்தியாவில் அனைவருக்குமான அணுகல்தன்மைக்கான ஒருங்கிணைந்த வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் தரநிலைகள், 2021'-ல் (Harmonised Guidelines and Standards for Universal Accessibility in India, 2021) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தற்போதைய அணுகல்தன்மைத் தரநிலைகளை உள்ளடக்கும் வகையில் TNCDBR இன்னும் புதுப்பிக்கப்படவில்லை. இந்த வழிகாட்டுதல்கள் 'அனைவருக்குமான வடிவமைப்பு' (Universal Design) எனும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன; அதாவது, கட்டிடங்கள் மற்றும் இடங்களை ஆரம்பத்திலிருந்தே அனைத்து மக்களும் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் வடிவமைப்பதன் மூலம், பிற்காலத்தில் அதிக செலவு பிடிக்கும் மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டிய தேவையைக் குறைக்கலாம். இந்த அணுகுமுறையின் பொருளாதாரச் சாதகங்களும் மிகவும் வலுவானவை. உலக வங்கியின் கூற்றுப்படி, வடிவமைப்பு நிலையிலேயே 'அனைவருக்குமான வடிவமைப்பு' முறையைச் செயல்படுத்துவது கட்டுமானச் செலவை வழக்கமாக 1%-க்கும் குறைவாகவே அதிகரிக்கிறது; மேலும், இதற்குப் பெரும்பாலும் கூடுதல் இடவசதியும் தேவைப்படுவதில்லை.

இரண்டாவதாக, தமிழ்நாடு மாற்றுத்திறனாளிகள் நல வாரியமானது (TNCDBR), கட்டிடத் திட்ட ஒப்புதல்கள் மற்றும் நிறைவுச் சான்றிதழ்களை, பரிந்துரைக்கப்பட்ட அணுகல் தரநிலைகளுக்கு இணங்குவதைப் பொறுத்து வழங்குவதன் மூலம், 2016 ஆம் ஆண்டின் மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டத்தின் தேவைகளைச் செயல்படுத்தத் தவறுகிறது. மேலும், இணக்கத்தை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு நிறுவனக் கட்டமைப்பை நிறுவுவதிலும் அது தோல்வியடைகிறது. கட்டிட செயல்முறையின் வெவ்வேறு நிலைகளில் அணுகலைச் சரிபார்க்க எந்த வழிமுறையும் இல்லை; அணுகல் தேவைகளை அமல்படுத்துவதற்குப் பொறுப்பான நியமிக்கப்பட்ட அதிகார அமைப்பு இல்லை; அணுகல் தணிக்கைகளுக்கான தேவை இல்லை; மற்றும் அணுகல் வல்லுநர்களின் ஈடுபாட்டிற்கான எந்த ஏற்பாடும் இல்லை. இதன் விளைவாக, ஒரு பொதுக் கட்டிடம் கட்டாய அணுகல் தரநிலைகளுக்கு இணங்காமலேயே வடிவமைக்கப்படலாம், கட்டப்படலாம், சான்றளிக்கப்படலாம் மற்றும் பயன்பாட்டிற்கு வரலாம்.

மேலும், தற்போதுள்ள பொதுக் கட்டிடங்களில் பெரும்பாலானவை—அவற்றில் பல அணுகல் வசதிகளைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் கட்டப்பட்டவை—கட்டிட அனுமதி செயல்முறைக்கு முற்றிலும்

உட்படவில்லை. இதன் விளைவாக, தமிழ்நாட்டில் உள்ள 49,550 பொதுக் கட்டிடங்களில் கணிசமான விகிதம், அவை மீண்டும் கட்டப்படாவிட்டால், கணிசமாகப் புதுப்பிக்கப்படாவிட்டால் அல்லது மேம்படுத்தப்படாவிட்டால் அணுக முடியாதவையாகவே இருக்கும். இந்தக் கட்டிடங்களில் பெரும்பாலானவற்றிற்கு, தற்போதைய சட்டப்பூர்வ அணுகல் தரநிலைகளுக்கு இணங்குவதற்கும், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்குத் தடையற்ற அணுகலை உறுதி செய்வதற்கும், மேம்படுத்துதல்—அதாவது, தொடக்கத்தில் அணுகல் வசதிகள் இல்லாமல் வடிவமைக்கப்பட்டு கட்டப்பட்ட கட்டமைப்புகளில் அவற்றை அறிமுகப்படுத்துதல்—மட்டுமேயான நடைமுறைச் சீரமைப்பு ஆகும்.

'மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டம், 2016'-இன் பிரிவு 45(2)-ன் படி, மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள், ரயில் நிலையங்கள் மற்றும் பேருந்து நிலையங்கள் போன்ற அத்தியாவசிய சேவைகளை வழங்கும் பொதுக் கட்டிடங்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து, ஏற்கனவே உள்ள கட்டிடங்களை மாற்றுத்திறனாளிகள் எளிதில் அணுகக்கூடிய வகையில் மாற்றியமைப்பதற்கான காலவரையறைக்குட்பட்ட செயல் திட்டத்தைத் தயாரித்து அறிவிக்க வேண்டியது சம்பந்தப்பட்ட அரசின் கடமையாகும். இருப்பினும், ஆரம்பத்திலிருந்தே அணுகும் வசதியுடன் வடிவமைக்கப்படாத கட்டிடங்களை பின்னர் அவ்வாறு மாற்றியமைப்பது, கட்டுமான நிலையிலேயே அத்தகைய வசதிகளைச் சேர்ப்பதை விட மிக அதிக செலவு பிடிக்கக்கூடியதாகும். பழைய கட்டிடங்களைப் புதுப்பிப்பதும் நடைமுறைச் சவால்களை முன்வைக்கிறது. சில பழைய கட்டிடங்களில், அணுகக்கூடிய சரிவுப்பாதைகள் அல்லது கழிப்பறைகள் போன்ற அம்சங்களை அறிமுகப்படுத்துவது கட்டமைப்பு வரம்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்படலாம், மேலும் பல கட்டிடங்களில் பெரிய மாற்றங்கள் இல்லாமல், விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்ட சரிவுப்பாதைகளுக்குத் தேவையான சரிவுகளை அமைக்க இயலாது. இந்தத் தொழில்நுட்ப வரம்புகள் உண்மையானவை என்றாலும், அவை ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான கட்டிடங்களை மட்டுமே பாதிக்கின்றன. பெரும்பாலான கட்டிடங்களுக்கு, புதுப்பித்தல் செலவு மற்றும் நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஏற்படும் தாமதங்களே முக்கியத் தடைகளாக உள்ளன. பிரத்யேகமான நிதி ஒதுக்கீடுகள், தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனப் பொறுப்பு மற்றும் காலவரையறைக்குட்பட்ட செயலாக்கத் திட்டங்கள் இல்லாத நிலையில், தற்போதுள்ள பொதுக் கட்டிடங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கான சட்டப்பூர்வ ஆணை நடைமுறையில் நிறைவேற்றப்படுவது சாத்தியமில்லை.

தீர்வு

பொதுக் கட்டிடங்களில் உள்ள அணுகல் பற்றாக்குறையைச் சரிசெய்ய, நாங்கள் ஒரு இருமுனை அணுகுமுறையை முன்மொழிகிறோம்.

புதிய பொதுக் கட்டிடங்களைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த அபிவிருத்தி மற்றும் கட்டிட விதிகள், 2019 (TNCDBR)-ஐ, மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டம், 2016 (RPwD சட்டம்)-இன் கீழ் உள்ள அணுகல் கட்டமைப்புடன் சீரமைப்பதே முன்னுரிமையாக இருக்க வேண்டும். தேசிய கட்டிடக் குறியீடு, 2005-க்கான காலாவதியான குறிப்பிற்குப் பதிலாக, இந்தியாவில் உலகளாவிய அணுகலுக்கான ஒத்திசைக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் தரநிலைகள், 2021-இல் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அணுகல் தரநிலைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். இதன் மூலம், மாநில கட்டிட விதிமுறைகள் தற்போதைய ஒன்றியத்தின் சட்டக் கட்டமைப்பைப் பிரதிபலிப்பதை உறுதிசெய்ய முடியும். மேலும், ராஜீவ் ரத்தூரி எதிர் இந்திய ஒன்றியம் வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு இணங்க, மாநில அரசு குறைந்தபட்ச, சமரசமற்ற அணுகல் தரநிலைகளைப் பரிந்துரைக்க வேண்டும். மேலும், TNCDBR குறைந்தபட்சம் இந்தக் கட்டாய அடிப்படைத் தரத்தையாவது பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். கட்டிட அனுமதி செயல்முறையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அணுகல்தன்மை உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைச் சட்டத்தின் (RPwD Act) பிரிவு 44-க்கு இணங்க, கட்டிடத் திட்டங்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்படுவதற்கு முன்பும், கட்டிடம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டதற்கான சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுவதற்கு முன்பும், கட்டாய சரிபார்ப்புப் பட்டியல்கள், அணுகல் தணிக்கைகள் மற்றும் ஆய்வுகள் மூலம் அணுகல்தன்மை தரநிலைகளுக்கு இணங்குவது சரிபார்க்கப்பட வேண்டும். ஒரு கட்டிடம் மற்றபடி கட்டிமுடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதில் சரிசெய்யக்கூடிய அணுகல்தன்மை குறைபாடுகள் இருந்தால், தகுந்த அதிகாரம் கொண்ட அமைப்பு, இணங்காததற்கான அபராதங்களுடன் கூடிய, கட்டுப்படுத்தும் மற்றும் காலவரையறைக்குட்பட்ட சீரமைப்புத் திட்டத்திற்கு உட்பட்டு, ஒரு தற்காலிக கட்டிடம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டதற்கான சான்றிதழை வழங்கலாம்.

தற்போதுள்ள பொதுக் கட்டிடங்களுக்கு, அரசு ஒரு பிரத்யேக பொதுக் கட்டிட அணுகல் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளி உள்ளடக்கத் (PADI) திட்டத்தின் ஆதரவுடன், படிப்படியான சீரமைப்பு உத்தியைக் கையாள வேண்டும். தற்போதுள்ள கட்டிடங்களைச் சீரமைப்பது,

கட்டமைப்புச் சாத்தியக்கூறு மற்றும் நிதிச் செலவு ஆகிய இரண்டு முக்கிய சவால்களை முன்வைக்கிறது. பல பழைய பொதுக் கட்டிடங்கள், விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்ட சரிவுப்பாதைகள், மின்தூக்கிகள் அல்லது அணுகக்கூடிய கழிப்பறைகள் போன்ற அணுகல் அம்சங்களுக்கு இடமளிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்படவில்லை. சில சமயங்களில், கட்டமைப்பு வரம்புகள் அல்லது இட நெருக்கடிகள் அத்தகைய மாற்றங்களைக் கடினமானதாகவோ அல்லது நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்றதாகவோ ஆக்கக்கூடும். எனவே, வரிசைப்படுத்தப்பட்ட சீரமைப்பு செயல் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதே முதல் படியாக இருக்க வேண்டும். பொதுப்பணித் துறை, இந்தியாவில் அனைவருக்கும் அணுகக்கூடிய தன்மைக்கான 2021 ஆம் ஆண்டின் ஒத்திசைக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் தரநிலைகளுக்கு எதிராக, தற்போதுள்ள பொதுக் கட்டிடங்களின் விரிவான தணிக்கையை நடத்த வேண்டும். இதில் அணுகல் இடைவெளிகள் மற்றும் கட்டமைப்பு சாத்தியக்கூறு ஆகிய இரண்டையும் மதிப்பிட வேண்டும். இந்த மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், சாத்தியமான முறையில் சீரமைக்கக்கூடிய கட்டிடங்கள், மாற்று அணுகல் தீர்வுகள் தேவைப்படும் கட்டிடங்கள் மற்றும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும் வரிசை ஆகியவற்றை அடையாளம் காட்டும் ஒரு கட்டம் கட்டமான செயலாக்கத் திட்டத்தை அது வெளியிட வேண்டும். 2016 ஆம் ஆண்டின் மாற்றுத்திறனாளிகள் உரிமைகள் சட்டத்தின் பிரிவு 45(2)-க்கு இணங்க, மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள், அரசு அலுவலகங்கள் மற்றும் ரயில் நிலையங்கள், பேருந்து முனையங்கள் போன்ற போக்குவரத்து உள்கட்டமைப்புகள் உட்பட அத்தியாவசிய பொது சேவைகளை வழங்கும் கட்டிடங்களுக்கு இத்திட்டம் முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும். நிதி சார்ந்த தடையைச் சமாளிக்க, மாநில அரசு 'பொதுக் கட்டிட அணுகல் மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகள் உள்ளடக்கம்' (PADI) என்ற பிரத்யேக நிதியத்தை உருவாக்க வேண்டும். கட்டிடங்களை மாற்றியமைக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக, பொதுப்பணித் துறைக்கு இநிதியம் படிப்படியாக நிதி உதவியை வழங்க வேண்டும்.

இவை அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து தமிழ்நாட்டில் ஒரு முழுமையான அணுகல்தன்மை கட்டமைப்பை உருவாக்கும்; இக்கட்டமைப்பு, புதிய பொதுக் கட்டிடங்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே அணுகக்கூடிய வகையில் வடிவமைக்கப்படுவதை உறுதி செய்வதோடு, போதுமான நிதி ஒதுக்கீட்டுடன் கூடிய படிப்படியான திட்டத்தின் மூலம் ஏற்கனவே உள்ள கட்டிடங்களை முறையாக மாற்றியமைக்கவும் வழிவகுக்கும்.

6

சாதிகளை மறுக்கும் உறவுகளில் இருக்கும் தம்பதிகளை வன்முறையிலிருந்து பாதுகாத்திடுங்கள்

அதிகார அமைப்புகள்:
உள்துறை; மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத்தீர்வைத் துறை; சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை.

முக்கியமான சட்ட மற்றும் கொள்கை வழிமுறைகள்:
பாரதிய நியாய சன்ஹிதா, 2023; பாரதிய நாகரிக் சுரக்ஷா சன்ஹிதா, 2023; பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் (கொடுமைத் தடுப்பு) சட்டம், 1989; மகாராஷ்டிர சமூகப் புறக்கணிப்பிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாத்தல் (தடுப்பு, தடை மற்றும் தீர்வு) சட்டம், 2016; கர்நாடக சமூகப் புறக்கணிப்பு (தடுப்பு, தடை மற்றும் தீர்வு) சட்டம், 2025; கர்நாடக திருமணத்தில் விருப்பத் தேர்வு மற்றும் கௌரவம் மற்றும் பாரம்பரியத்தின் பெயரால் இழைக்கப்படும் குற்றங்களைத் தடுத்தல் மற்றும் தடை செய்தல் (எவா நம்மவா எவா நம்மவா) சட்டம், 2026.

பிரச்சனை

சாதி அல்லது சமூக நெறிமுறைகளை மீறுவதாகக் கருதப்படும் உறவுகளில் ஈடுபடும் நபர்களைத் தண்டிப்பதற்காகச் செய்யப்படும் கொலைகளே 'கௌரவக் கொலைகள்' (honour killings) ஆகும். ஜூலை 2025-இல், திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த தலித் மென்பொருள் பொறியாளரான கவின் செல்வகணேஷ், சாதி மறுப்பு உறவு காரணமாக வெட்டிக் கொல்லப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இச்சம்பவமும், தமிழகம் முழுவதும் சாதி அடிப்படையில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் தொடர்ச்சியான பிற கௌரவக் கொலைகளும், இவ்விவகாரத்தை ஆராய்ந்து இத்தகைய கொலைகளைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைப்பதற்காக, நீதிபதி கே. என். பாஷா தலைமையிலான ஒரு ஆணையத்தை அக்டோபர் 2025-இல் மாநில அரசு அமைப்பதற்கு வழிவகுத்தன.

குற்றங்கள் நடந்த பின்னரே அவற்றைக் கையாளும் பாரம்பரிய அணுகுமுறையானது, கௌரவக் கொலைகளைத் தடுக்கப் போதுமானதாக இல்லை. ஏனெனில், அந்தக் கொலையானது பெரும்பாலும் சாதிப் படிநிலையில் வேரூன்றிய, தொடர்ச்சியான வற்புறுத்தலின் உச்சகட்டமாகவே அமைகிறது. சாதி எல்லைகளைக் கடக்கும் உறவுகள், பெரும்பாலும் தனிப்பட்ட விருப்பத்தின் விஷயமாகப் பார்க்கப்படாமல், சமூக நெறிகளின் மீறல்களாகவே பார்க்கப்படுகின்றன. இதற்குப் பதிலடியாக, குடும்பங்கள், சாதி குழுக்கள் மற்றும் முறைசாரா சமூக அமைப்புகள், தம்பதியினரை சமூகப் புறக்கணிப்பு, பொருளாதாரத் தடைகள், அச்சுறுத்தல், கட்டாயப் பிரிப்பு மற்றும் மிக மோசமான சந்தர்ப்பங்களில் கொலை உள்ளிட்ட, படிப்படியாக அதிகரிக்கும் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு உள்ளாக்கக்கூடும்.

'கௌரவக் கொலைகளை' தனித்தனி குற்றச் சம்பவங்களாக மட்டும் அணுகுவதில் உள்ள குறைபாடுகள், கிடைக்கப்பெறும் தரவுகளிலும் எதிரொலிக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் 2018 முதல் 2023 வரையிலான காலகட்டத்தில், கௌரவக் கொலைகள் உட்பட சுமார் 400 'கௌரவச் சீர்குலைவுக் குற்றங்கள்' (dishonour crimes) நிகழ்ந்துள்ளதாகத் தனிப்பட்ட ஆய்வுகள் மதிப்பிடுகின்றன; இது மாதத்திற்கு சராசரியாக ஆறு முதல் ஏழு சம்பவங்கள் என்ற அளவில் உள்ளது. இதற்கு மாறாக, 'கௌரவம்' என்பதே கொலையின் நோக்கமாகக் கண்டறியப்படும் சம்பவங்களைப்

பதிவு செய்யும் தேசியக் குற்ற ஆவணக் காப்பகம் (NCRB), 2020 முதல் 2022 வரையிலான காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் கௌரவக் கொலைகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்று தெரிவித்துள்ளது.

கௌரவக் கொலைகளைப் பின்னாளில் வழக்குத் தொடுப்பதன் மூலம் மட்டும் தீர்க்க முடியாது என்பதை நீதித்துறையும் அங்கீகரித்துள்ளது. கலப்புத் திருமணத் தம்பதிகளைப் பாதுகாக்க, மாநிலங்கள் முன்கூட்டியே சட்ட மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளதுடன், அத்தகைய தம்பதிகளுக்கு எதிரான கௌரவக் கொலைகள் மற்றும் பிற அட்டூழியங்களுக்கு வழிவகுப்பதில் சாதிப் பஞ்சாயத்துகளின் பங்கையும் கண்டித்துள்ளது. இதேபோல், கௌரவ அடிப்படையிலான வன்முறையைத் தடுப்பதற்காக, நிறுவனப் பாதுகாப்பு வழிமுறைகளை நிறுவவும், பொது விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தவும் சென்னை உயர் நீதிமன்றம் வழிகாட்டுதல்களை வழங்கியுள்ளது. ஆயினும், கவின் செல்வகணேஷின் மரணம் மற்றும் நீதிபதி கே. என். பாஷா ஆணையம் அமைக்கப்பட்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் ஆகியும், இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குத் தமிழகம் ஒரு பிரத்யேக சட்ட அல்லது நிறுவனக் கட்டமைப்பை இயற்றவில்லை.

அணுகுமுறை

தமிழ்நாடு கௌரவக் கொலைகள் மீது மட்டுமல்லாமல், அவற்றுக்கு வழிவகுக்கும் நிர்ப்பந்தங்களின் வடிவங்கள் மீதும் கடுமையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். கௌரவக் கொலைகள் அரிதாகவே தனிப்பட்ட செயல்களாக நிகழ்கின்றன; அவை சாதி மன்றங்களின் கட்டளைகள், சமூகப் புறக்கணிப்பு, அச்சுறுத்தல் மற்றும் தொடர்ச்சியான குடும்ப அழுத்தம் உள்ளிட்ட, படிப்படியாக அதிகரித்து வரும் சாதி அடிப்படையிலான நிர்ப்பந்தங்களின் உச்சகட்டமாகும். கொலையை மட்டும் மையமாகக் கொண்ட ஒரு சட்டரீதியான நடவடிக்கை, அதற்கு முன்னதாக நடைபெறும் ஒருங்கிணைந்த நிர்ப்பந்தப் பிரச்சாரத்தைப் புறக்கணித்துவிடுகிறது. இந்த முந்தைய செயல்கள், தனிப்பட்ட குற்றங்களாக அல்லாமல், சமூகத்தால் திணிக்கப்படும் வன்முறையின் ஒற்றை வடிவத்தின் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட கூறுகளாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

கௌரவக் கொலைகளைக் கையாள்வதற்கான தற்போதைய அணுகுமுறை, இரண்டு அடிப்படை அம்சங்களில் போதுமானதாக இல்லை.

'கௌரவக் கொலைகளை' (honour killings) தடுப்பதற்குத் தற்போதைய சட்டக் கட்டமைப்பு போதுமானதாக இல்லை. இதிலுள்ள முதல் குறைபாடு 'பாரதிய நியாய சன்ஹிதா, 2023' (BNS) சட்டத்தில் காணப்படுகிறது; இச்சட்டம் கௌரவக் காரணங்களுக்காகச் செய்யப்படும் கொலைகளை மற்ற கொலைகளிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்ப்பதில்லை. கொலை மற்றும் கடுமையான உடல் காயம் விளைவித்தல் போன்ற குற்றங்களில் சாதி ஒரு தீவிரப்படுத்தும் காரணியாக (aggravating factor) BNS-ஆல் அங்கீகரிக்கப்பட்டாலும், ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்களைக் கொண்ட குழுவினால் அக்குற்றம் செய்யப்படும்போது மட்டுமே அது அவ்வாறு கருதப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, சாதிய நெறிமுறைகளை நிலைநாட்ட முற்படும் ஒன்று அல்லது இரண்டு குடும்ப உறுப்பினர்களால் பெரும்பாலும் நிகழ்த்தப்படும் வழக்கமான கௌரவக் கொலைகள், பாகுபாடு சார்ந்த நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், சாதி சார்ந்த தனிப்பட்ட சட்டப் பொறுப்புக்கு உட்படுத்தப்படுவதில்லை.

கௌரவக் கொலைக்கு முன்னதாக வழக்கமாக நிகழும் நிர்ப்பந்தத்தின் போக்கையும் பி.என்.எஸ்.(BNS) சட்டத் தொகுப்பு சரியாகப் பதிவு செய்யத் தவறுகிறது. அது கொலையின் மீது மட்டுமே கவனம் செலுத்துவதால், கௌரவக் குற்றங்களின் கூட்டு, சமூகத்தால் இயக்கப்படும் தன்மையைச் சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்காமல் விட்டுவிடுகிறது. இது நியாயமான வகைப்படுத்தல் கொள்கைக்கு முரணானது; அக்கொள்கையின்படி, குற்றச்செயல்கள், செய்யப்பட்ட தவறின் தன்மையையும் தீவிரத்தையும் துல்லியமாகப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். இதேபோல், இந்தியச் சட்ட ஆணையமும், பொதுக் குற்றவியல் சட்டம் கௌரவக் குற்றங்களைக் கையாள்வதற்குப் பொருத்தமற்றது என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. ஏனெனில், இத்தகைய கொலைகளில் பெரும்பாலும் முடிவடையும் குடும்பங்கள், சாதி குழுக்கள் மற்றும் பிற சமூகக் காரணிகளால் செலுத்தப்படும் கூட்டு நிர்ப்பந்தத்தை அது போதுமான அளவு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை.

சாதி அடிப்படையிலான வன்முறையை வெளிப்படையாக அங்கீகரிக்கும் ஒரே குற்றவியல் சட்டத்தில்தான் இரண்டாவது குறைபாடு உள்ளது. 'பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் (கொடுமைகள் தடுப்பு) சட்டம், 1989' (PoA Act) என்பது, பாதிக்கப்பட்டவர் பட்டியல் சாதி அல்லது பட்டியல் பழங்குடியினத்தைச் சேர்ந்தவராகவும், ஆனால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அத்தகைய பிரிவைச் சாராதவராகவும் இருக்கும் சூழலில் மட்டுமே பொருந்தும். இதன் விளைவாக, தலித் அல்லது ஆதிவாசி ஒருவர், பட்டியல் சாதி/பழங்குடியினர் அல்லாத

ஒருவரால் தாக்கப்படும் 'கௌரவக் குற்றம்' (honour crime) சார்ந்த ஒரு வகையை மட்டுமே இச்சட்டம் உள்ளடக்கியுள்ளது. பாதிக்கப்பட்டவர் பட்டியல் சாதி/பழங்குடியினர் அல்லாத சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கும்போதோ, அல்லது அத்தகைய பிரிவைச் சாராத வெவ்வேறு சாதிகள் அல்லது உட்பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடையே வன்முறை நிகழும்போதோ இச்சட்டம் பொருந்தாது.

சட்டம் பொருந்தும் இடங்களில்கூட, அதன் செயல்திறன் சரியான நேரத்தில் காவல்துறை தலையிடுவதையே சார்ந்துள்ளது; ஆனால் நடைமுறையில் இந்தத் தலையீடு பெரும்பாலும் சீரற்றதாகவே இருந்து வருகிறது. காவல்துறையினர் முறைசாரா சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தியது, சட்டப்பூர்வ அதிகாரம் இன்றி சம்மதித்த வயதுவந்த தம்பதிகளைப் பிரித்தது, அல்லது அவர்களின் இருப்பிடத்தைக் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்து, அதன்மூலம் அவர்களை மேலும் ஆபத்திற்கு உள்ளாக்கியது போன்ற நிகழ்வுகளைச் செயற்பாட்டாளர்களும் ஆய்வாளர்களும் ஆவணப்படுத்தியுள்ளனர். விசாரணை அதிகாரிகள், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுடனோ அல்லது அவர்களது குடும்பத்தினருடனோ ஒரே சாதிப் பின்னணியைக் கொண்டிருக்கும் இடங்களில் இந்தக் கவலைகள் குறிப்பாகத் தீவிரமாகின்றன. இத்தகைய பின்னணிகள் நடுநிலைமையைக் குலைக்கக்கூடும் என்றும், காவல்துறையின் நடவடிக்கைகள் சில சமயங்களில் கலப்புச் சாதித் தம்பதிகளுக்கு ஏற்படும் பாதிப்பைத் தடுப்பதற்குப் பதிலாக, அதை எளிதாக்குகின்றன என்றும் சமீபத்திய வழக்குகள் குற்றச்சாட்டுகளை எழுப்பியுள்ளன.

சாதி-மதக் கட்டுப்பாடுகளை நிலைநாட்டப் பயன்படுத்தப்படும் சமூகப் புறக்கணிப்பு மற்றும் கூட்டு வற்புறுத்தல் போன்ற செயல்களைக் குற்றமாக்கும் வகையில், மகாராஷ்டிரா மாநிலம் 'மகாராஷ்டிரா சமூகப் புறக்கணிப்பிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாத்தல் (தடுப்பு, தடை மற்றும் தீர்வு) சட்டம், 2016'-ஐ இயற்றியுள்ளது. இதேபோன்று, கர்நாடக மாநிலமும் 'கௌரவக் கொலை' அல்லது 'கௌரவக் குற்றங்கள்' நிகழ்வதற்கு முந்தைய கட்டாயப்படுத்தும் நடைமுறைகள் மற்றும் அக்குற்றங்கள் ஆகிய இரண்டையும் எதிர்கொள்ளும் வகையிலான சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது; இதில் 'கர்நாடக சமூகப் புறக்கணிப்பு (தடுப்பு, தடை மற்றும் தீர்வு) சட்டம், 2025' மற்றும் 'கர்நாடக திருமணத்தில் சுய விருப்ப உரிமை மற்றும் கௌரவம் மற்றும் பாரம்பரியத்தின் பெயரிலான குற்றங்களைத் தடுத்தல் மற்றும் தடை செய்தல் சட்டம், 2026' (ஈவா நம்மவா ஈவா நம்மவா சட்டம்) ஆகியவை அடங்கும். சாதி மறுப்புத்

திருமணங்களில் ஈடுபடும் தனிநபர்களின் சுயாட்சியைப் பாதுகாப்பதில், கௌரவம் சார்ந்த வன்முறைகளுக்குக் காரணமான பரந்த சமூக நடைமுறைகளை எதிர்கொள்வதன் மூலம், பல மாநிலங்கள் ஏற்கனவே மிகவும் ஒருங்கிணைந்த சட்ட அணுகுமுறையைக் கையாண்டு வருகின்றன.

தமிழ்நாடு தனது சொந்த சமூக மற்றும் நிறுவனச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்ட, இதேபோன்றதொரு சட்டமியற்றும் அணுகுமுறையைக் கையாள வேண்டும்.

தீர்வு

'கௌரவக் கொலைகள்' மற்றும் அதற்கு முந்தைய கட்டாய நடவடிக்கைகளுக்கு, ஆழமாக வேரூன்றிய சாதிய படிநிலைகளே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. இத்தகைய சமூகக் கட்டமைப்புகளைச் சட்டங்களால் மட்டுமே முழுமையாக ஒழித்துவிட முடியாது என்றாலும், சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதியரின் சுயாதீனத்தைப் பாதுகாக்கவும், சமூக ரீதியான கட்டாயச் செயல்பாடுகளைத் தடுக்கவும், கௌரவம் சார்ந்த வன்முறையின் அபாயத்தைக் குறைக்கவும் சட்டங்களால் இயலும். எனவே, நாங்கள் இரண்டு சட்டரீதியான நடவடிக்கைகளை முன்மொழிகிறோம்.

'திருமணத்தில் விருப்பத் தேர்வு மற்றும் கௌரவக் கொலைத் தடுப்புச் சட்டம்' (என் வாழ்க்கை என் உரிமை) ஒன்றை தமிழ்நாடு அரசு இயற்ற வேண்டும். சாதிக்குள்ளேயே திருமணம் செய்துகொள்ளும் முறையை (endogamy) கட்டாயப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் சமூகப் புறக்கணிப்பு, வேலை அல்லது வணிக வாய்ப்பு மறுப்பு, பொது இடங்கள் மற்றும் பொது வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் தடை, மற்றும் சாதிச் சபைகள் அல்லது பிற முறைசாரா சமூக அமைப்புகள் பிறப்பிக்கும் கட்டளைகள் உள்ளிட்ட அனைத்து வகையான கட்டாயப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளையும் இச்சட்டம் எதிர்கொள்ள வேண்டும். பாதிக்கப்பட்டவர் அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எந்தச் சாதி அல்லது சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், தங்கள் உறவுக்காக இலக்கு வைக்கப்படும் அனைத்துத் தம்பதியினருக்கும் இச்சட்டத்தின் பாதுகாப்பு விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்; இதன் மூலம் 'பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் (கொடுமைகள் தடுப்பு) சட்டம், 1989'-

ல் உள்ள குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப்படும். கர்நாடகாவின் 2026-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தைப் போலவே, இச்சட்டமும் கௌரவம் சார்ந்த வன்முறையையும், அதற்கு முந்தைய கட்டாயப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்; மேலும் கௌரவம் சார்ந்த குற்றங்களை ஜாமீனில் வெளிவர முடியாத குற்றங்களாக வகைப்படுத்த வேண்டும். அத்துடன், தடுப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான ஒரு நிறுவனக் கட்டமைப்பையும் இது உருவாக்க வேண்டும்: இதில் காவல்துறைக்குக் கட்டாயப் புகார் பதிவு கடமைகளை விதித்தல், சமூகப் புறக்கணிப்பு அச்சுறுத்தல்களின்போது நிர்வாக நடுவர்கள் (Executive Magistrates) தலையிட அதிகாரம் அளித்தல், ஆபத்தில் உள்ள தம்பதியினருக்கு உதவப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளை நியமித்தல் மற்றும் இடைக்காலப் பாதுகாப்பு உத்தரவுகளை வழங்குதல் (இவற்றை மீறினால் குற்றவியல் தண்டனை விதிக்கப்படும் வகையில்) ஆகியவை அடங்க வேண்டும். உரிய நேரத்தில் தலையீட்டை உறுதிசெய்ய, புகார்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு கோரிக்கைகளுக்குக் காவல்துறை ஆறு மணி நேரத்திற்குள் பதிலளிக்க வேண்டும் என்பதை இச்சட்டம் கட்டாயமாக்க வேண்டும்.

பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பை முழுமையாகச் செயல்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சிறப்புப் பிரிவுகள், 24 மணி நேர உதவி எண், மற்றும் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்ளும் தம்பதிகளுக்கான பாதுகாப்பான இல்லங்கள் உள்ளிட்ட நிறுவனப் பாதுகாப்புகளை நிறுவுமாறு உச்ச நீதிமன்றமும், சென்னை உயர் நீதிமன்றமும் உத்தரவிட்டுள்ளன. இருப்பினும், இதன் செயலாக்கம் முழுமையடையவில்லை; வெறும் எட்டு மாவட்டங்களில் மட்டுமே சிறப்புப் பிரிவுகள் செயல்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. மாநில அரசு, அனைத்து மாவட்டங்களிலும் இணக்கம் குறித்து ஒரு சுதந்திரமான தணிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும், செயலாக்க இடைவெளிகளைக் கண்டறிய வேண்டும், மற்றும் நீதிமன்றங்களின் வழிகாட்டுதல்களை நிறைவேற்றுவதற்கான காலவரையறைத் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். மேலும், அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்ளும் கலப்புத் திருமணத் தம்பதிகள் அளிக்கும் முதல் தகவல் அறிக்கைகளை உடனடியாகப் பதிவு செய்வதைக் கட்டாயமாக்கும் வகையில், பாரதிய நாகரிக் சுரக்ஷா சன்ஹிதா, 2023 (BNSS) சட்டத்தில் மாநிலத் திருத்தம் கொண்டுவரும் தனது அதிகாரத்தைத் தமிழ்நாடு பயன்படுத்த வேண்டும். இது, உரிய நேரத்தில் வழங்கப்படும் காவல்துறைப் பாதுகாப்பை ஒரு நிர்வாக எதிர்பார்ப்பிலிருந்து சட்டப்பூர்வக் கடமையாக மாற்றும்.

7

திருநர்களின் அங்கீகாரம் மற்றும் உரிமைகளை வலுப்படுத்துங்கள்

அமைப்பு: சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் அதிகாரமளித்தல் துறை

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை ஆவணங்கள்: திருநர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019; திருநர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) திருத்தச் சட்டம், 2026; தமிழ்நாடு திருநர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2022; சமூக நலன் மற்றும் சத்துணவுத் திட்டத் துறை, அரசாணை (நிலை) எண் 71, நாள் 06.11.2015

பிரச்சனை

பிறப்பின் போது நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாலினத்திலிருந்து மாறுபட்ட பாலின அடையாளம் கொண்ட திருநர் மற்றும் திருநம்பிகளுக்கான (திருநர் சமூகம்) பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைச் செயல்படுத்துவதில் தமிழ்நாடு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது. திருநர் நலக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்ட முதல் மாநிலம் இதுவாகும். ஒருவரின் பாலின அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தவும் தீர்மானிக்கவும் அரசியலமைப்பு ரீதியான உரிமை உண்டு என்பதை உச்ச நீதிமன்றம் அங்கீகரிப்பதற்கு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, அதாவது 2008-ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாடு திருநர் நல வாரியத்தை (TNTGWB) இம்மாநிலம் அமைத்தது. சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரமே நலத்திட்டப் பயன்களை அடைவதற்கான வழி என்பதை இம்மாநிலம் மிக முக்கியமாக உணர்ந்திருந்தது. அரசு ஆணைகள் மூலம் உள்ளூர் திருநர் சமூகங்களை அங்கீகரிக்கும் ஒரு முறையை அது உருவாக்கியது; இதன் மூலம் அவர்கள் வாரியத்தில் பதிவு செய்துகொள்ளவும், அதனடிப்படையில் அடையாள அட்டைகளைப் பெறவும் வழிவகை செய்யப்பட்டது. இந்த அடையாள அட்டைகள், அவர்கள் நலத்திட்ட உதவிகளை எளிதாகப் பெறுவதற்கு உதவின.

அனைவரையும் உள்ளடக்கிய அந்தக் கட்டமைப்பும், அதன் மூலம் திருநர்கள் நலத்திட்டங்களைப் பெறுவதற்கான சட்ட அங்கீகாரமும், தற்போது திருநர்கள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 2019-ஐத் திருத்தும் திருநர்கள் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) திருத்தச் சட்டம், 2026-ஆல் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளன. 2019 சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'திருநர்' என்பதன் வரையறையைச் சுருக்கி, அதை விறைப்பானதாகவும், அனைவரையும் விலக்குவதாகவும் மாற்றுவதால், இந்த 2026 திருத்தம் நாடு முழுவதும் உள்ள திருநர் சமூகத்திடமிருந்து பெருகிவரும் விமர்சனங்களைப் பெற்றுள்ளது. இது, பாலின அடையாளத்தைத் தானே தீர்மானிக்கும் உரிமையைப் பறிக்கிறது. இந்த உரிமைக்காக திருநர் சமூகம் நீண்ட காலம் கடுமையாகப் போராடி, முதலில் 2014-இல் தேசிய சட்ட சேவைகள் ஆணையம் எதிர் இந்திய யூனியன் (NALSA) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் மூலமாகவும், பின்னர் 2019 சட்டத்தின் மூலமாகவும் வென்றெடுத்தது. நடைமுறையில், இது முன்னர் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்த பலரை விலக்குகிறது: திருநம்பிகள், இருமைசாரா நபர்கள், பாலின விசித்திர நபர்கள், மற்றும் சமூக-கலாச்சார ரீதியாகப் பெண்மைத் தோற்றத்தில் வெளிப்படாதவர்கள்.

தமிழ்நாட்டில், 'திருநங்கை' மற்றும் 'திருநம்பி' போன்ற உள்ளூரில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அடையாளங்களைக் கொண்ட திருநர், 2026-ஆம் ஆண்டு திருத்தத்தில் வெளிப்படையாகப் பட்டியலிடப்படாததால், இச்சட்டம் தங்களைத் திருநர் யராக அங்கீகரிக்கிறதா இல்லையா என்பது குறித்த நிச்சயமற்ற நிலையை இப்போது எதிர்கொள்கின்றனர்.

2026-ஆம் ஆண்டு திருத்தம், தற்போதுள்ள பயனாளிகளுக்கு என்ன நடக்கும் என்பது குறித்தும் மௌனம் காக்கிறது, மேலும் இந்த மௌனம் இருவிதமான தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, ஒரு தொடர்ச்சி குறித்த கேள்வி: குறுகிய வரையறையின் கீழ் திருநர்களாகத் தொடர்ந்து அங்கீகரிக்கப்படுபவர்களுக்கு, மாநில அரசால் வழங்கப்பட்ட தற்போதைய அடையாள அட்டை தொடர்ந்து செல்லுபடியாகுமா, அல்லது அவர்கள் ஏற்கனவே பெற்றுள்ள பலன்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள புதிய சரிபார்ப்புக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டுமா, அல்லது மீண்டும் விண்ணப்பிக்க வேண்டுமா? இரண்டாவதாக, மேலும் கவலைக்குரிய விஷயம்: முன்னர் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அடையாள அட்டைகள் வழங்கப்பட்டும், 2026 ஆம் ஆண்டு திருத்தத்தின் வரையறையின் கீழ் விலக்கப்பட்டவர்களுக்கு, பலன்களுக்கான அவர்களின் முந்தைய உரிமை தொடருமா, அல்லது அவர்கள் இந்த கட்டமைப்பிலிருந்து முற்றிலுமாக நீக்கப்பட்டு, அரசு ஏற்கனவே வழங்கிய பலன்கள் மற்றும் அடையாள அங்கீகாரம் பறிக்கப்படுமா?

தமிழ்நாடு அரசு திருநர்களுக்கு ஓய்வூதியம், திருமண உதவித்தொகை, தொழில் மானியங்கள், சுயஉதவிக் குழுக்களுக்கான கடன்கள் மற்றும் சிறப்புச் சலுகை நடவடிக்கைகளை வழங்கியுள்ளது. மேலும், கல்விக் கட்டண விலக்கு அளித்தல், சான்றிதழ்களில் பெயர் மற்றும் பாலின மாற்றங்களை எளிதாக்குதல் மற்றும் அரசுப் பணிகளில் முறையான இடஒதுக்கீட்டை உறுதி செய்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளையும் அது மேற்கொண்டுள்ளது. 2026-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தத்தால் ஏற்பட்டுள்ள நிச்சயமற்ற சூழல், தான் உருவாக்கியுள்ள நலத்திட்டக் கட்டமைப்பின் பயன்களைப் பெறுவதில் எவ்வித இடையூறையும் ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்பதை தமிழ்நாடு அரசு இப்போது உறுதி செய்ய வேண்டும்.

அணுகுமுறை

2026-ஆம் ஆண்டின் திருத்தச் சட்டம் ஒரு மத்தியச் சட்டமாக இருந்தாலும், அது களத்தில் எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படும் என்பது குறித்து

உறுதியான வரையறை ஏதுமில்லை. ஏற்கனவே உள்ள பயனாளிகள் உட்பட, திருநர்கள் மற்றும் திருநம்பிகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு தமிழகத்திற்கு உள்ளது. அவ்வாறு செய்வதற்கு இரண்டு முக்கியக் கேள்விகளுக்கு விடை காண வேண்டியுள்ளது: இனிவரும் காலங்களில் யாரை மாநில அரசு அங்கீகரிக்கப்போகிறது என்பது ஒன்று; ஏற்கனவே நடைமுறையில் உள்ள கட்டமைப்பின் கீழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களை அரசு எவ்வாறு நடத்தப்போகிறது என்பது மற்றொன்று.

முதலாவதாக, 'திருநங்கை', 'திருநம்பி' மற்றும் பிற உள்ளூர் அடையாளங்களைக் கொண்ட திருநர்களைத் தொடர்ந்து அங்கீகரித்து, பதிவு செய்து, அதன் மூலம் அவர்களுக்குரிய சலுகைகளை வழங்கப்போவதாகத் தமிழ்நாடு அரசு தெளிவுபடுத்த வேண்டும். 2026-ஆம் ஆண்டின் திருத்தமானது, 'கின்னார்', 'ஹிஜ்ரா', 'ஜோக்தா' மற்றும் 'அரவாணி' போன்ற சட்டரீதியாகப் பட்டியலிடப்பட்ட சமூக-கலாச்சார அடையாளங்களுக்கு மட்டுமே அங்கீகாரத்தை மட்டுப்படுத்துகிறது. ஆனால், இவை மாநிலங்களுக்கு இடையே ஒரே மாதிரியான பொருளைக் கொண்ட நிலையான சட்டபூர்வமான வகைப்பாடுகள் அல்ல; மாறாக, இவை குறிப்பிட்ட பிராந்திய மற்றும் சமூகப் பயன்பாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட அடையாளச் சொற்களே தவிர, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள திருநர் சமூகத்தின் முழுமையான தன்மையைப் பிரதிபலிப்பவை அல்ல. உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டில் சில திருநர் தங்களை 'அரவாணிகள்' என்று அடையாளப்படுத்திக்கொண்டாலும், இச்சொல் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை; மேலும், இது அனைத்துத் திருநர்களையும் உள்ளடக்கிய சொல்லாகவும் இல்லை. உள்ளூர் பயன்பாடு, சமூக நடைமுறைகள் மற்றும் நிர்வாக வரலாறு ஆகியவற்றால் உருவான அடையாளங்களையும் கருத்தில் கொண்டு மாநில அரசு ஒரு தெளிவான விளக்கத்தை அளித்தால், 2026-ஆம் ஆண்டின் திருத்தத்தில் உள்ள குறுகிய வரையறைகள் நடைமுறையில் திருநர் களை விலக்கி வைப்பதைத் தவிர்க்க முடியும்; இது 'நல்சா' (NALSA) தீர்ப்பின் நோக்கத்திற்கும் இணக்கமாக அமையும்.

இரண்டாவதாக, தற்போதுள்ள பயனாளிகள் தொடர்ந்து சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்படுவார்கள் மற்றும் நலத்திட்டங்களுக்கான அணுகலைத் தக்க வைத்துக் கொள்வார்கள் என்பதைத் தமிழ்நாடு வெளிப்படையாகத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். 2019 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசு வழங்கிய அடையாள அட்டைகள் உண்மையான உரிமைகளை வழங்கின, மேலும் 2026 ஆம் ஆண்டு திருத்தத்தில் எதுவும் அவற்றை

நீக்கவில்லை. இரண்டு காரணங்கள் இதை ஆதரிக்கின்றன. முதலாவதாக, 2026 ஆம் ஆண்டு திருத்தத்தில் தற்போதுள்ள மாநில அடையாள அட்டைகளைச் செல்லாததாக்கும் அல்லது ஏற்கனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட நபர்களை மீண்டும் விண்ணப்பிக்கக் கோரும் எந்த விதியும் இல்லை. இரண்டாவதாக, இதற்கு மாறாகத் தெளிவான சட்டமன்ற நோக்கம் இல்லாத பட்சத்தில், சட்டங்கள் எதிர்கால நோக்கில் செயல்படும் என்று கருதப்படுகிறது: சட்டமன்றம் வெளிப்படையாகக் கூறாத வரையில், திரட்டப்பட்ட அல்லது நிலைபெற்ற உரிமைகளைப் பாதிக்கும் ஒரு சட்டத்தைப் பின்னோக்கிச் செயல்படுத்த முடியாது, மேலும் நாடாளுமன்றம் இங்கு அத்தகைய எந்த விதியையும் செய்யவில்லை.

தீர்வு

திருநர்கள் நலத்திட்டக் கட்டமைப்பை உருவாக்குவதில் தமிழ்நாடு கடந்த இரு தசாப்தங்களாகப் பணியாற்றி வருகிறது. 2026-ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்படவுள்ள சட்டத் திருத்தத்திற்குப் பிறகும் இந்தக் கட்டமைப்பு தொடர்ந்து திறம்படச் செயல்படுவதை உறுதி செய்ய வேண்டும். இதற்கு, **'தொடரும் அடையாளம்'** என்ற ஒரே தொடர்முயற்சியின் கீழ் முன்னெடுக்கப்படக்கூடிய, ஒன்றையொன்று நிரப்பும் வகையிலான இரண்டு நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன.

முதலாவதாக, தமிழ்நாடு அரசின் தற்போதைய அங்கீகார நடைமுறையை ஒரு அரசாணை மூலம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். NALSA-வைச் செயல்படுத்திய 06.11.2015 தேதியிட்ட அரசாணை (நிலை) எண் 71-ஐ முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, மாநில அரசு ஒரு அரசாணையை வெளியிட வேண்டும்.

திருநங்கை, திருநம்பி, சிவ-சக்தி மற்றும் பிற உள்ளூர் சமூக-கலாச்சார அடையாளங்களின் அடிப்படையில் திருநரினரை விரிவாக அங்கீகரிக்கும் மாநிலத்தின் தற்போதைய நிர்வாக நடைமுறை தொடர்ந்து பின்பற்றப்படும் என்பதை அரசு ஆணை மீண்டும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய நபர்கள் தமிழ்நாடு திருநர் நல வாரியத்தின் (TNTGWB) அங்கீகாரத்தையும், மாநில அரசின் நலத்திட்டங்களின் பலன்களையும் தொடர்ந்து பெறுவார்கள். தமிழ்நாட்டில் இச்சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக, 2026-ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டத்தின்

பிரிவு 2(k)-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'அரவாணி' (aravani) என்ற சொல், அங்கீகரிக்கப்பட்ட மேற்கூறிய அடையாளங்களையும் உள்ளடக்கிய வகையில் பரந்த பொருளில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெளிவுபடுத்துவதன் மூலம் மாநில அரசு இதனைச் செயல்படுத்தலாம்.

ஒருவரின் பாலின அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தவும் தீர்மானிக்கவும் உள்ள அரசியலமைப்பு உரிமையை அங்கீகரிக்கும் NALSA-வின் நிலைப்பாட்டிற்கு இணங்கவே தமிழ்நாட்டின் நிலைப்பாடும் அமையும்.

இரண்டாவதாக, ஏற்கனவே உள்ள பயனாளிகளுக்கான சலுகைகளைப் பாதுகாத்தல். அடையாளச் சான்றிதழ்களைப் பெற்றவர்கள் தொடர்ந்து நலத்திட்டச் சலுகைகளைப் பெறலாம் என்றும், 2026-ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட திருத்தத்தின் காரணமாக மட்டும் அவர்கள் புதிதாக அங்கீகாரம் பெறும் நடைமுறைக்கு உட்படத் தேவையில்லை என்றும் தெளிவுபடுத்தும் வகையில், 'தமிழ்நாடு திருநர் (உரிமைகள் பாதுகாப்பு) விதிகள், 2022'-இல் மாநில அரசு திருத்தம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

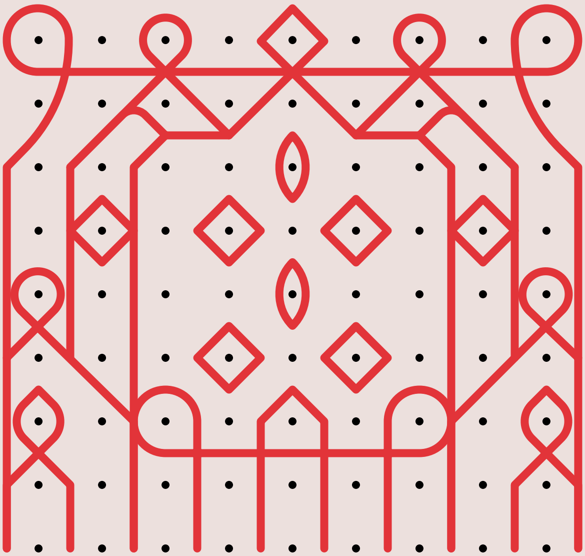

நிறுவனங்கள் மற்றும் நிர்வாகம்

8

பொதுச் சுகாதாரத்தின் சட்ட அடித்தளங்களைப் நவீனமயமாக்குங்கள்

அமைப்பு : சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை ஆவணம்: தமிழ்நாடு பொது சுகாதாரச் சட்டம், 1939

பிரச்சனை

தமிழ்நாட்டின் புகழ்பெற்ற பொது சுகாதாரக் கட்டமைப்பானது, 87 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இயற்றப்பட்ட காலாவதியான 'தமிழ்நாடு பொது சுகாதாரச் சட்டம், 1939' (TNPHA)-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டே இன்றும் இயங்கி வருகிறது. அக்காலத்தில் ஒரு முன்னோடிச் சட்டமாகவும், 'முழு பொது சுகாதாரக் கட்டமைப்பும் இதன் மீதே கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது' என்று போற்றப்படும் வகையிலும் அமைந்திருந்த இச்சட்டம், தற்போது ஒரு தடையாகவே மாறி வருகிறது. 2023-ல் டெங்கு பாதிப்பு அதிகரித்தபோது, கொசு உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த அரசு இச்சட்டத்தையே சார்ந்திருக்க வேண்டியிருந்தது; ஆனால், இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அபராதத் தொகைகள் (குறைந்தபட்சம் ₹50 போன்றவை) இன்றைய சூழலில் எவ்விதத் தடுப்பு விளைவையும் ஏற்படுத்தாத அளவுக்கு மிகக் குறைவாகவே இருந்தன. கோவிட்-19 பெருந்தொற்று போன்ற கடுமையான நெருக்கடியின்போது, நவீன கால பொது சுகாதார அவசரநிலையைக் கையாளும் வகையில் வடிவமைக்கப்படாத இச்சட்டத்தில், 'தனிமைப்படுத்துதல்' (quarantine) மற்றும் 'சமூக இடைவெளி' (social distancing) போன்ற வரையறைகளை வலுக்கட்டாயமாகப் புகுத்துவதற்காகச் சட்டத் திருத்தங்களை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தொற்று அல்லாத நோயான புற்றுநோய் பாதிப்பு குறித்த தரவுகளைச் சேகரிக்க முற்பட்டபோதும், தொற்றா நோய்களுக்கான (NCDs) முறையான கட்டமைப்பு இச்சட்டத்தில் இல்லாததால், புற்றுநோயையும் 'அறிவிக்கப்பட வேண்டிய தொற்றுநோய்' என்ற வகையிலேயே கையாள வேண்டிய சிக்கலான சூழல் அரசுக்கு உருவானது.

தமிழ்நாட்டின் பொது சுகாதாரக் கட்டமைப்பு அதன் சட்டப்பூர்வ அளவை விடப் பெரிதாக வளர்ந்துள்ளது. புதுமையான பொது சுகாதாரச் சேவைகளை வழங்குவதில் தமிழ்நாடு ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது. அது, டிஜிட்டல் முறையில் முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்யும் ஒருங்கிணைந்த நோய் கண்காணிப்புத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது; தொலைமருத்துவத்தில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளது; மேலும், டிஜிட்டல் மக்கள் சுகாதாரப் பதிவேட்டுடன் இணைக்கப்பட்ட, வீட்டிலிருந்தே பரிசோதனை, மருந்துகள் மற்றும் பராமரிப்பை வழங்கியுள்ளது. இந்தப் புதுமைகளுக்கு மத்தியில், காலாவதியான தமிழ்நாடு தேசிய மக்கள் சுகாதாரச் சட்டம் (TNPHA) முரண்பாடாக நிற்கிறது. அச்சட்டத்தின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட, புதுப்பிக்கப்பட்ட பிரதிகளைக் கூடக் கண்டுபிடிப்பது கடினமாக

உள்ளது. ஓய்வுபெற்ற மூத்த சுகாதார அதிகாரி ஒருவரின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், 1993-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அரசு வெளியீடுகள் தமிழ்நாடு தேசிய மக்கள் சுகாதாரச் சட்டத்தைப் புதுப்பித்து வெளியிடவில்லை.

இதிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடம் விரக்தியடைவதல்ல, மாறாகச் சூழலுக்கு ஏற்ப நம்மை மாற்றிக்கொள்வதே ஆகும். ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு கால அனுபவ அறிவைக் கொண்ட அர்ப்பணிப்புமிக்க மற்றும் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற பொது சுகாதாரப் பணியாளர் கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ள தமிழ்நாடு, இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த பொது சுகாதார அமைப்புகளில் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. ஆபத்தான மற்றும் கணிக்க முடியாத ஒரு உலகில், மற்றொரு புதிய பெருந்தொற்று ஏற்படும் அபாயம் எப்போதும் உள்ள சூழலில், செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் ஆபத்தான நோய்க்கிருமிகளை உருவாக்குவது எளிதாகிவிட்ட நிலையில், காலநிலை மாற்றம் நோய்களின் பரவல் வரைபடத்தை மாற்றியமைத்து வரும் வேளையில், மற்றும் இதய நோய், நீரிழிவு, புற்றுநோய், நாள்பட்ட சுவாச நோய்கள் போன்ற தொற்றா நோய்கள் (NCDs) தமிழ்நாட்டின் மொத்த இறப்புகளில் 65%-க்கும் அதிகமானவற்றிற்குக் காரணமாக இருக்கும் நிலையில்—இத்தகைய சவால்களை எதிர்கொள்ளத் தமிழ்நாட்டிற்கு இருக்கும் மிகச் சிறந்த நம்பிக்கை இந்த பொது சுகாதார அமைப்புதான்.

தமிழ்நாட்டின் பொது சுகாதார அமைப்பானது, பொது சுகாதாரம் குறித்த TNPHA-வின் தனித்துவமான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த தொலைநோக்குப் பார்வையின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டது. நீர், உணவு மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற ஆரோக்கியத்தைத் தீர்மானிக்கும் அனைத்து அம்சங்களிலும், அத்துடன் ஒட்டுமொத்த அரசு நிர்வாகத்திலும் தனது நிபுணத்துவத்தை ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படுத்தும் அதிகாரத்தை இது பொது சுகாதார நிர்வாகத்திற்கு வழங்கியது. இன்று, TNPHA உருவாக்கிய இந்த அமைப்பின் அடித்தளங்களைப் புதுப்பிப்பதன் மூலம் அது சிறந்த முறையில் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும்; அப்போதுதான் தமிழ்நாட்டின் பொது சுகாதார அமைப்புக்குத் தேவையான பயனுள்ள சட்டக் கட்டமைப்பை அது மீண்டும் வழங்க முடியும்

அணுகுமுறை

TNPHA அமைப்பு 1930 மற்றும் 1940-களில் நிலவிய பொது சுகாதாரச் சிக்கல்களைக் கையாள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. தற்போது புதிய ஆபத்துகள் தோன்றியுள்ள நிலையில், அவற்றை எதிர்கொள்வதற்கான

நவீனக் கருவிகள் இதில் இல்லை. அதற்கும் மேலாக, இவ்வமைப்பின் முக்கிய அடையாளமாகத் திகழ்ந்த 'அரசின் பிற துறைகளுடனான ஒருங்கிணைப்பு' தற்போது நலிவடைந்து வருகிறது.

முதலாவதாக, தமிழ்நாடு பொது சுகாதாரச் சட்டம் (TNPHA) என்பது தமிழ்நாட்டின் மாறிவரும் நிறுவனக் கட்டமைப்புகளிலிருந்து படிப்படியாகத் தொடர்பிழந்து வருகிறது. பொது சுகாதாரத்தை ஒரு ஒருங்கிணைந்த செயல்பாடாகக் கருதியதால், இச்சட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோது பொது சுகாதார இயக்குநரை (DPH) உள்ளாட்சி அமைப்புகளுடன் கவனமாக ஒருங்கிணைத்திருந்தது. உள்ளாட்சி அமைப்புகள் பொது சுகாதார இயக்குநருடன் இணைந்து செயல்படுகின்றன; இவர் குடிநீர் விநியோகத்தை மேம்படுத்துவது குறித்து வழிகாட்டவும், நோய் பரவல் காலங்களில் கூடுதல் பணியாளர்கள், மருந்துகள் மற்றும் உபகரணங்கள் தேவைப்படும்போது அவற்றை வழங்கவும் முடியும். உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சுகாதார அதிகாரிகளுக்குப் போதுமான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டியதுடன், மண்டலப் பிரிப்பு (zoning) தொடர்பான முடிவுகளை எடுக்கும்போது பொது சுகாதார இயக்குநரின் ஒப்புதலையும் பெற வேண்டும்.

ஆனால், சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன: உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் எண்ணிக்கை பெருகியுள்ளது, அரசு சார்ந்த பல்வேறு அமைப்புகளுக்கு (parastatals) விரிவான செயல்பாடுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் இவற்றுள் பல அமைப்புகள் இப்போது தங்கள் சொந்தச் சட்ட விதிகளின் கீழ் பொதுச் சுகாதாரம் தொடர்பான விரிவான பொறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளன.

இரண்டாவதாக, TNPHA மாறியுள்ள நோய்ப் சுமையைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. நீரிழிவு அல்லது இருதய நோய் போன்ற தொற்றா நோய்களுக்குத் தடுப்பும் தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பும் தேவைப்படுகின்றன. நவீன பொது சுகாதாரச் சட்டங்கள் அதிகாரிகளுக்குத் தேவையான கருவிகளை வழங்குகின்றன: உணவு நிறுவனங்கள் உரிமம் மற்றும் பாதுகாப்புத் தகவல்களைக் காட்சிப்படுத்தக் கோருவது போன்ற பொது-வெளியீட்டு ஆணைகள், மற்றும் உணவுப் பட்டியல்களில் கட்டாய கலோரி குறியிடல் போன்ற தேர்வு-கட்டமைப்பு நடவடிக்கைகள் (நியூ சவுத் வேல்ஸ் உணவு ஒழுங்குமுறை 2025). மாறாக, TNPHA அற்பமான தண்டனைகளைப் பயன்படுத்தி, காலாவதியான சுகாதார அபாயங்களைக் குறிவைக்கும் மிகத் துல்லியமான தடைகளைக் கொண்டுள்ளது. நவீன பொது

சுகாதாரச் சட்டம், அதிகாரிகளுக்கு வழிகாட்டப்பட்ட விருப்ப அதிகாரத்தையும், சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு பலதரப்பட்ட பதில்களையும் வழங்கும்.

மூன்றாவதாக, நவீன பொது சுகாதார அவசரநிலைகளைக் கையாள்வதற்கு TNPHA ஏற்றதாக இல்லை. கோவிட்-19 போன்ற நவீன பெருந்தொற்றுகளுக்குத் தேவைப்படும் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் மக்கள் தொகை முழுமைக்குமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் வகையில் இது வடிவமைக்கப்படவில்லை; மாறாக, தகவல் தெரிவித்தல் மற்றும் தனிமைப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் உள்ளூர் அளவில் பரவும் நோய்த்தொற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கிலேயே இது உருவாக்கப்பட்டது. நவீன பொது சுகாதார அவசரநிலைக்கான கட்டமைப்பு எதுவும் இதில் இல்லை; அதாவது, முன்னரே அங்கீகரிக்கப்பட்டதும், உரிய பாதுகாப்பு வழிமுறைகளுக்கு உட்பட்டதும், அவசரநிலை முடிவுக்கு வரும்போது தானாகவே காலாவதியாகும் வகையிலானதுமான அதிகாரக் கட்டமைப்பு இதில் காணப்படவில்லை.

தீர்வு

TNPHA என்பது நோய்களை எதிர்த்துப் போராடுவதிலும் மக்களின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாப்பதிலும் தமிழ்நாடு நீண்ட காலமாக மேற்கொண்டு வரும் முயற்சிகளில் ஒரு மைல்கல்லாக அமைந்த, அடிப்படையான ஒரு சட்டமாகும். 1939-ல் TNPHA அறிமுகப்படுத்திய தரமான அணுகுமுறையை இன்றைய மாறிவரும் சூழலுக்கேற்ப முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய, அதே சமயம் மாநிலத்தின் பொது சுகாதாரக் கட்டமைப்பை அதிகாரிகள் திறம்பட நிர்வகிக்க உதவும் நம்பகமான மற்றும் பொருத்தமான ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, இதனை மாற்றியமைக்க வேண்டிய நேரம் இது.

நாங்கள் இரண்டு தலையீடுகளை முன்மொழிகிறோம்.

TNPHA-வின் அடிப்படை நோக்கத்தைத் தக்கவைத்துக்கொண்டு, அரசு நிர்வாகம் முழுவதும் அதன் ஒருங்கிணைப்பை மீண்டும் நிலைநாட்டும் வகையிலான ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். இச்சட்டம் தொற்றா நோய்கள் (NCDs), அடுத்தகட்டத்

தொற்றுநோய்கள், உயிரியல் பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் செயற்கை நுண்ணறிவு போன்ற நவீன சவால்களை எதிர்கொள்ளும் வகையில் அமைய வேண்டும். மேலும், நவீனமான, படிநிலை மற்றும் இடர்-சார்ந்த அணுகுமுறையைக் கொண்ட செயல்முறைக் கருவிகளை இது அதிகாரிகளுக்கு வழங்க வேண்டும்.

தெளிவான அதிகார வரம்பு, பொது சுகாதாரச் சட்டம் மற்றும் சட்ட வரைவுத் துறைகளில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த பணியாளர்கள், பணிக்கு ஏற்ற கால அவகாசம் மற்றும் பொது சுகாதாரத் துறையுடன் தொடர்புடைய பிற துறைகள் உட்படப் பல தரப்பினரிடமும் பரவலாகக் கலந்தாலோசிக்கும் அதிகாரம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட, முறையாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால் மட்டுமே இத்தகைய பிரம்மாண்டமான பணி வெற்றிபெறும்.

அதுவரை, குறிப்பிட்ட சில திருத்தங்கள் மூலம் TNPHA-வைச் (தமிழ்நாடு பொது சுகாதாரச் சட்டம்) செயல்பாட்டில் வைத்திருங்கள்: அதாவது, சட்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் புதுப்பிக்கப்பட்ட பதிப்புகளை வெளியிடுதல்; அறிவிக்கப்பட வேண்டிய நோய்களின் பட்டியலிலிருந்து புற்றுநோய் மற்றும் பாம்புக்கடியை நீக்குதல்; மற்றும் பணவீக்கத்தால் மதிப்பு குறைந்த அபராதத் தொகைகளை மீண்டும் சரிசெய்தல் போன்றவை. உண்மையான பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும் வரை, தற்காலிகத் தீர்வுகளாக இவை அமையும்.

குழுவின் குறிப்பு

'சுருக்கமான தகவல் கையேடு: தமிழகத்திற்கான 15 சட்டச் சீர்திருத்த யோசனைகள்' (Briefing Book 2025: 15 Legal Reform Ideas for Tamil Nadu) என்ற எங்கள் அறிக்கையில், 1939-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு பொது சுகாதாரச் சட்டம் (TNPHA) காலாவதியான ஒன்றாக மாறிவிட்டது என்று நாங்கள் வாதிட்டோம். மேலும், தொற்றா நோய்கள் உள்ளிட்ட தற்கால பொது சுகாதாரச் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் வகையிலும், மக்களை மையமாகக் கொண்டதாகவும் இச்சட்டத்தை மாற்றியமைக்கத் தேவையான குறிப்பிட்ட திருத்தங்களைப் பரிந்துரைத்தோம்.

அதன்பிறகு, பொது சுகாதாரத் துறை அதிகாரிகளுடனான கலந்துரையாடல்கள் மூலம் இச்சட்டம் (TNPHA) குறித்த எங்கள் புரிதலை மேலும் ஆழமாக்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்தது; குறிப்பாக, இச்சட்டத்தின் நிலைப்பாடு மற்றும் அதன் நிறுவனக் கட்டமைப்பு சார்ந்த சட்டக் கருத்துகளை வழங்குமாறு நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்ட சூழல்களில் இது சாத்தியமானது. எனவே, இக்கட்டுரை தமிழ்நாடு பொது சுகாதாரச் சட்டத்தில் உள்ள சிக்கல்களை ஒரு பரந்த கண்ணோட்டத்தில் அணுகுகிறது. குறிப்பாக, அமைப்புகள் சார்ந்த அணுகுமுறை (systems thinking), ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பிற பொது அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயல்படுதல் ஆகியவற்றின் மீது இச்சட்டம் ஆரம்பத்தில் கொண்டிருந்த முக்கியத்துவம் காலப்போக்கில் எவ்வாறு மங்கிப்போயுள்ளது என்பது குறித்து இது கவனம் செலுத்துகிறது.

இதற்கேற்ப, இச்சவால்களின் வீச்சு மற்றும் தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, எங்கள் அணுகுமுறையும் பரிந்துரைகளும் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன.

9

ஒழுங்குமுறைக்கான ஒழுங்குமுறை

அமைப்புகள்: தொழில்துறை, முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு மற்றும் வர்த்தகத் துறை; கைடன்ஸ் தமிழ்நாடு (Guidance Tamil Nadu)

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை வழிமுறைகள்: தமிழ்நாடு வணிக எளிதாக்கல் சட்டம், 2018; தமிழ்நாடு அரசு வணிக விதிகள், 1978

பிரச்சனை

இந்திய அரசுக்கு எதையும் முறைப்படுத்தும் அல்லது கட்டுப்படுத்தும் இயல்பு உள்ளது. ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் ஒரு புதிய விதி, புதிய உரிமத் தேவை, கூடுதல் படிவம் அல்லது மற்றொரு அபராதம் எனப் புதிய கட்டுப்பாடுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. காலப்போக்கில் இவை பெருகிக்கொண்டே செல்கின்றன; இவற்றிற்கான விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதற்கான பொறுப்பு குடிமக்கள் மற்றும் வணிக நிறுவனங்கள் மீதும் ஒன்று போலவே விழுகிறது. 2020-ஆம் ஆண்டின் நிலவரப்படி, மத்திய மற்றும் மாநிலச் சட்டங்களின் கீழ் சுமார் 1,536 சட்டங்கள், 69,233 இணக்க நடைமுறைகள் மற்றும் 6,618 ஒழுங்குமுறை சார்ந்த தாக்கல் நடைமுறைகள் இருந்தன. 'விதி' (Vidhi) அமைப்பின் 2025-ஆம் ஆண்டுக்கான 'ஸ்டேட் ஆஃப் தி சிஸ்டம்' (State of the System) அறிக்கை, மத்தியச் சட்டங்களின் கீழ் 7,305 தனித்தனி குற்றங்கள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அவற்றில் 75%-க்கும் அதிகமானவை பொதுப் பாதுகாப்புடன் எந்தத் தொடர்பும் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும் கண்டறிந்துள்ளது.

சிறந்த ஒழுங்குமுறை நடைமுறைகள் முதலீடுகளை ஈர்க்கவும், வணிகங்களுக்கான பரிவர்த்தனை மற்றும் விதிமுறை இணக்கச் செலவுகளைக் குறைக்கவும், குடிமக்களின் அன்றாட அனுபவத்தை மேம்படுத்தவும் உதவும். நாடு முழுவதும் ஒரு சிறிய உற்பத்தி நிறுவனத்திற்கான இணக்கச் செலவுகள் ஆண்டுக்கு ₹13–17 லட்சம் வரை இருக்கும் என்று 'டீம்லீஸ்' (TeamLease) மதிப்பிட்டுள்ளது. இச்சூழ்நிலை மற்ற பல மாநிலங்களை விடத் தமிழ்நாட்டை அதிகம் பாதிக்கிறது; ஏனெனில், இங்கு 35.56 லட்சம் நுண், சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்கள் (MSMEs) உள்ளன. இதில் 10.69 லட்சம் நிறுவனங்கள் உற்பத்தித் துறையைச் சார்ந்தவை மற்றும் மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் (GSDP) 40%-க்கும் அதிகமான பங்களிப்பை இவை வழங்குகின்றன. இத்தகைய வணிகங்கள் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொள்கின்றன. இந்தியாவில் அதிக எண்ணிக்கையிலான MSME நிறுவனங்கள் மூடப்படும் மாநிலங்களின் பட்டியலில் தமிழ்நாடு இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது; 2021-2025 நிதியாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் 35,500-க்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டுள்ளன.

ஒழுங்குமுறை சார்ந்த சுமைகளைக் குறைப்பதற்கான பல்வேறு முயற்சிகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய அளவில், 'நிதி சாரா ஒழுங்குமுறை சீர்திருத்தங்களுக்கான உயர்மட்டக்

குழு' மற்றும் 'விதிமுறை இணக்கச் சுமையைக் குறைத்தல் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துதல் குறித்த அமைச்சரவைச் செயலாளரின் பணிக்குழு' ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் கண்டு வருகின்றன. மாநிலங்களிலும் 'வணிகச் சீர்திருத்தச் செயல் திட்டம்' (BRAP) மூலம் இத்தகைய முயற்சிகளுக்குப் புதிய உத்வேகம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில், மாநிலத்தின் முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு முகமையான 'கைடன்ஸ்' (Guidance) மூலம் 25 துறைகளை ஒருங்கிணைத்து, இத்திட்டத்தின் கீழ் 357-க்கும் மேற்பட்ட வணிகச் சீர்திருத்தங்களும் 92 விதிமுறை இணக்கச் சீர்திருத்தங்களும் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 'எளிதாகத் தொழில் செய்வதற்கான சூழலை உருவாக்குதல்' (Ease of Doing Business) தொடர்பான சீர்திருத்தங்களின் ஒரு பகுதியாக, தமிழ்நாடு நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகள் சட்டம் (1998), தமிழ்நாடு உணவக நிறுவனங்கள் சட்டம் (1958) மற்றும் சென்னை பெருநகர நீர் வழங்கல் மற்றும் கழிவுநீரகற்று வாரியச் சட்டம் (1978) ஆகியவற்றின் கீழ் உள்ள சில விதிமீறல்களுக்கான குற்றவியல் நடவடிக்கைகளைத் தமிழ்நாடு அரசு நீக்கியுள்ளது.

மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் இந்த முயற்சிகள், அவ்வப்போது நிகழும் எதிர்வினைகளாகவும், சூழ்நிலைக்கேற்ப நடப்பவையாகவும் உள்ளன—ஒரு அரசாங்கம் தனது கவனத்தை ஒழுங்குமுறைச் சுமையின் பக்கம் திருப்பும்போது, தேவையற்ற கட்டுப்பாடுகளைத் தற்காலிகமாகக் குறைக்கும் திடீர் முயற்சிகளாக இவை இருக்கின்றன. ஆனால் இது ஒரு முடிவில்லாத அணுகுமுறையாகும். புதிய ஒழுங்குமுறைகள் தினந்தோறும் வெள்ளமெனப் பாய்ந்து, அவ்வப்போது செய்யப்படும் குறைப்பு நடவடிக்கைகளை மூழ்கடிக்கின்றன: ஒரு ஆய்வின்படி, ஒரு நாளைக்குச் சுமார் 42 ஒழுங்குமுறை மாற்றங்களும், மே 2026-ல் மட்டும் 1,326 மாற்றங்களும் நிகழ்கின்றன. ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்ற இயல்பான எதிர்வினை கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. சிசிஃபஸ் மலையின் உச்சியை நெருங்குவதைப் போல, இந்த முயற்சிகளால் கிடைக்கும் ஆதாயங்கள் உண்மையானவைதான்—ஆனால் அவை தற்காலிகமானவை. இந்தச் சுழற்சி மீண்டும் மீண்டும் நிகழும், ஏனென்றால் புதிய ஒழுங்குமுறைகள் உருவாக்கப்படும் விதத்தில் தொடக்கத்திலிருந்தே எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

அணுகுமுறை

ஒழுங்குமுறையை ஒரு நிலையான விதிகளின் பட்டியலாகக் கருதாமல், ஒரு இயங்கும் அமைப்பாகப் புரிந்துகொள்ளும் செயல்பாட்டுப் பார்வை

இல்லாததால், அவ்வப்போதைய முயற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை. வணிகச் சீர்திருத்தங்கள் பெரும்பாலும் கடந்தகால ஒழுங்குமுறைகளின் இருப்பின் மீது கவனம் செலுத்துகின்றன. ஆனால், நாளுக்கு நாள், ஆண்டுக்கு ஆண்டு புதிய ஒழுங்குமுறைகளின் தொடர்ச்சியான உருவாக்கம் என ஒரு புதிய வரவுப் பாய்ச்சல் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இந்தப் பாய்ச்சல் ஒழுங்குபடுத்தப்படாவிட்டால், இருப்பில் ஏற்படும் எந்தக் குறைப்பும் தற்காலிகமானதாகவே இருக்கும்.

இதற்கான தீர்வு, விதிமுறைகள் உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்பே அவற்றை நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்யும் ஒரு செயல்முறையாகும். ஒவ்வொரு விதிமுறையும் தனது அவசியத்தை நியாயப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். நடைமுறையில், விதிமுறையை உருவாக்குபவரிடம் சில குறிப்பிட்ட கேள்விகளை முன்வைப்பதே இதன் பொருளாகும்: இதன் நோக்கம் என்ன? விதிமுறை இல்லாமலேயே இதைச் சாதிக்க முடியுமா? இதற்கான செலவுகளுக்கு ஈடான பலன்கள் இதில் உள்ளனவா? இது எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படும்? இதைச் செயல்படுத்த வேறு சிறந்த வழி ஏதேனும் உள்ளதா?

அத்தகைய ஒரு செயல்முறை நிலைத்து நிற்குமா என்பது, அது எவ்வாறு கட்டமைக்கப்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்தது. நாடுகளுக்கிடையேயான சான்றுகள் ஆறு ஆதரவு நடைமுறைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன: முறையான அரசியல் உறுதிப்பாடு, விதி உருவாக்கும் செயல்முறையில் ஒருங்கிணைப்பு, ஒரு பிரத்யேக மேற்பார்வைக் குழு, வழிமுறை வழிகாட்டுதல்கள், கலந்தாய்வு வழிமுறைகள் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சிகள். இவற்றில் இரண்டு மிகவும் முக்கியமானவை. முதலாவது, மதிப்பாய்வை நடத்துவதற்கான ஒரு முறையான சட்டப்பூர்வத் தேவை; இது ஒரு இணைப் பயிற்சியாக நடத்தப்படாமல், அரசாங்கத்தின் சாதாரணப் பணிகளில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவது, அதை நடத்துவதற்கென ஒரு பிரத்யேக அமைப்பு. ஒரு நிறுவன ரீதியான அடித்தளம் வெற்றிக்கான ஒரு வலுவான முன்கணிப்பான் ஆகும்: அது நீடித்த அர்ப்பணிப்பைக் குறிக்கிறது, மதிப்பாய்வுகள் மூலம் துறைகளுக்கு ஆதரவளிக்கிறது, மேலும் கற்றறிந்தவற்றை ஆவியாக விடாமல் பாதுகாக்கிறது.

தீர்வு

ஒவ்வொரு புதிய விதிமுறையுடனும் **'விதிமுறை தாக்க மதிப்பீட்டுக் குறிப்பு' (NERI / நெறி)** இணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற வகையிலான ஒரு விதிமுறை மறுஆய்வு நடைமுறையைத் தமிழ்நாடு அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அரசுக்கு வெளியே உள்ள நபர்களுக்கான கடமைகளை உருவாக்கும் அல்லது கணிசமாக மாற்றும் எந்தவொரு ஆவணத்துடனும் ஒரு NERI இணைக்கப்படும். அதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க, அது 1978 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசு அலுவல் விதிகளில் செய்யப்படும் திருத்தங்கள் மூலம் ஒழுங்குமுறை உருவாக்கும் செயல்முறையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, ஒரு முறையான தேவையாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு முன்மொழிவுக்கும், அதனை முன்வைக்கும் துறையானது, ஒரு தரப்படுத்தப்பட்ட வடிவத்தில், அதன் நோக்கம், உருவாக்கப்படும் கடமைகள் அல்லது இணக்கங்கள், மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஏற்படக்கூடிய தாக்கம் ஆகியவற்றை விவரிக்கும் ஒரு NERI-ஐத் தயாரிக்க வேண்டும். இது ஒரு அடிப்படை ஒழுக்கத்தை நிறுவுகிறது: ஒவ்வொரு துறையும் ஒரு ஒழுங்குமுறையை உருவாக்கும் முன், அதன் தாக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

சில சட்டக் கருவிகள் மற்றவற்றை விட பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. எனவே, அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் சட்டக் கருவிகள் மற்றும் அவற்றை நிர்வகிக்கும் துறைகளின் பட்டியலை உருவாக்கும் வகையில், 1978-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு அரசு வணிக விதிகள் திருத்தப்பட வேண்டும். இந்தப் பட்டியலைத் தொடும் முன்மொழிவுகளுக்கு, தேசிய ஒழுங்குமுறைச் சட்டக் குறியீட்டை (NERI) தயாரிக்கும்போது, துறையானது புதிதாக நிறுவப்பட்ட ஒழுங்குமுறை மறுஆய்வுக் குழுவுடன் (RRC) கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

ஒழுங்குமுறை மறுஆய்வுக் குழுவானது, ஒழுங்குமுறையின் சட்டம் மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒரு சிறப்புக் குழுவாக இருக்க வேண்டும், மேலும் அதன் பங்கு கூட்டுறவானதாக இருக்க வேண்டும். தேசிய ஒழுங்குமுறைச் சட்டக் குறியீடு தயாரிக்கப்படும்போது—அதாவது, முன்மொழிவு துறையின் கைகளை விட்டு வெளியேறுவதற்கு அல்லது சட்டத் துறைக்கு அனுப்பப்படுவதற்கு முன்பு—ஒரு முன்மொழிவின் வணிகத் தாக்கத்தைக் கண்டறிந்து, அது

குறித்த துறையின் மதிப்பீட்டைச் செம்மைப்படுத்த, அக்குழு துறையுடன் இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும். தாக்கம் குறித்து இரு தரப்பினரும் முரண்படும் பட்சத்தில், துறையானது மாறுபட்டுச் செயல்படுவதற்கான தனது காரணங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டும். சட்டத் துறை அல்லது தலைமைச் செயலாளர், தேவைப்படும் இடங்களில் ஒழுங்குமுறை மறுஆய்வுக் குழுவின் நிபுணத்துவத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மற்ற முன்மொழிவுகள் குறித்தும் அதன் கருத்தைக் கேட்கும் அதிகாரம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

ஒழுங்குமுறை ஒழுங்குமுறை ஆணையத்திற்கு (RRC) ஒரு தெளிவான நிறுவன அமைப்பு, வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கம் மற்றும் சட்டப்பூர்வ காலக்கெடு தேவை. வழிகாட்டுதல் அமைப்பு அதற்கு இடமளிக்க மிகவும் பொருத்தமானது. அது ஏற்கனவே ஒழுங்குமுறைச் சூழலை மேம்படுத்துவதற்காகத் துறைகள் முழுவதும் செயல்படுகிறது மற்றும் விதிமுறைகளை விமர்சன ரீதியாகப் படிக்கிறது—அது 11 துறைகளில் உள்ள 88 சட்டங்களை ஆய்வு செய்து, எளிமைப்படுத்தப்படக்கூடிய, டிஜிட்டல் மயமாக்கப்படக்கூடிய அல்லது நீக்கப்படக்கூடிய 1,300-க்கும் மேற்பட்ட இணக்கங்களைக் கண்டறிந்துள்ளது. புதிய ஒழுங்குமுறையின் சாத்தியமான தாக்கத்தை மதிப்பாய்வு செய்வது அதே மதிப்பீட்டின் ஒரு நீட்டிப்பாகும், மேலும் இது நீண்ட காலமாகத் தமிழ்நாட்டின் சாதகமாக இருந்து வரும் நிர்வாகத் தொடர்ச்சியை வலுப்படுத்தும். 2018-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு வணிக வசதிச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலம் RRC-யின் கட்டமைப்பு, நோக்கம் மற்றும் கடமைகள் வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

NERI மற்றும் RRC இணைந்து, ஒழுங்குமுறை குறித்துத் துறைகள் சிந்திக்கும் விதத்தை மாற்றியமைக்கும். இந்தச் செயல்முறையின் மூலம் கட்டமைக்கப்படும் நிறுவன அறிவு, அரசாங்கம் முழுவதும் பெருகிப் பரவும். காலப்போக்கில், ஒரு ஒழுங்குமுறை ஏன் தேவைப்படுகிறது, அது என்ன கடமைகளை உருவாக்குகிறது, மற்றும் என்ன விலையில் உருவாக்குகிறது என்று கேட்கும் ஒழுங்குமுறை, தமிழ்நாடு ஆளப்படும் விதத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறும்.

10

சட்டத்திற்கான ஒரு ஒருங்கிணைந்த மற்றும் அதிகாரப்பூர்வமான மூலத்தை நிறுவுங்கள்

அமைப்பு: சட்டத் துறை

முக்கியச் சட்ட மற்றும் கொள்கை ஆவணம்: 1891-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு பொது உட்பிரிவுகள் சட்டம்

பிரச்சனை

சட்டத்தை அறியாமை ஒரு சாக்குப்போக்காக அமையாது என்றால், குடிமக்கள் சட்டத்தைக் கண்டறிந்து அணுகக்கூடிய நிலையில் இருக்க வேண்டும். ஆனால், இன்றைய நிலையில் தமிழ்நாட்டில் சட்டம் மூன்று காரணங்களால் அணுக முடியாததாக உள்ளது: அது பொதுவெளியில் கிடைப்பதில்லை, எளிதாகத் தேடிப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் அமைந்திருக்கவில்லை, மேலும் தெளிவற்றதாகவும் உள்ளது.

'தமிழ்நாடு பெண்களைக் கேலி செய்தல் தடுப்புச் சட்டம், 1998' தங்களை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் ஒரு பெண்ணை நினைத்துப்பாருங்கள். ஆனால், இணையத்தில் அதற்கெனக் கிடைக்கும் ஒரே ஒரு நகல், கிழிக்கப்பட்டு மீண்டும் ஒட்டப்பட்ட காகிதத் துண்டுகளின் சிதைந்த மற்றும் தேதியிடப்படாத ஒரு ஸ்கேன் (scan) வடிவமாக மட்டுமே உள்ளது. அந்தப் பெண் அணுகும் காவல் அதிகாரியிடமோ அல்லது இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் துறையிடமோ கூட, இதைப் பார்ப்பதற்கான நம்பகமான ஆதாரம் ஏதுமில்லை. சட்டம் நடைமுறையில் உள்ளது; ஆனால், அது யாரைப் பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ, அந்த நபராலேயே அதைப் பார்க்கவோ அணுகவோ முடியாத நிலை உள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் சட்டத்தைப் புரிந்துகொள்வது கடினம், ஏனெனில் சட்ட விதிகள், விதிகள், ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் பல்வேறு சட்ட வலிமை கொண்ட நிர்வாக வழிகாட்டுதல்கள் எனப் பலவற்றையும் உள்ளடக்கிய சட்டச் சட்டம், 'வழிகாட்டுதல்கள்', 'அறிவிப்புகள்', 'விளக்கங்கள்', 'சுற்றறிக்கைகள்', 'நிலையான செயல்பாட்டு நடைமுறைகள்' மற்றும் 'அறிவுறுத்தல்கள்' என ஒழுங்கற்ற முறையில் வெளிப்படுகிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான ஆவணங்கள் துறைசார் இணையதளங்களிலும் அரசிதழ் ஆவணக்காப்பகங்களிலும் சிதறிக் கிடக்கின்றன; அவை எவ்வாறு ஒன்றிணைகின்றன அல்லது எது எதை முறியடித்தது என்பதைக் கண்டறிய நம்பகமான வழி எதுவும் இல்லை.

சட்ட சேவைகளை அணுகுவதில் உள்ள குறைபாடு பொருளாதார ரீதியான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஏராளமான விதிமுறைகளைக் கண்டறிந்து அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்காக, வணிக நிறுவனங்கள் சட்டக் கட்டணங்களுக்காக அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய நிச்சயமற்ற சூழல், சாத்தியமான முதலீடுகளைத் தடுப்பதாக அமைகிறது.

நீதிமன்றங்கள் கூட ஒரு சட்டத்தின் சரியான வடிவத்தைக் கண்டறியப் பல நேரங்களில் சிரமப்படுகின்றன; சில சமயங்களில் சட்டத்தையே கண்டறிவதற்கும் சிரமப்படுகின்றன. 2024-ல், சல்மான் ருஷ்டியின் 'தி சேடானிக் வெர்சஸ்' புத்தகத்திற்கான இறக்குமதித் தடையை அமல்படுத்த டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் மறுத்துவிட்டது, ஏனெனில் அரசாங்கத்தால் அந்தத் தடை அறிவிப்பின் நகலைச் சமர்ப்பிக்க முடியவில்லை. சட்டத்தை அணுகுவதில் உள்ள இந்தச் சிரமத்தை, அரசாங்க அதிகாரிகளே உடனடியாகவும் அன்றாடமும் உணர்கிறார்கள்; அவர்கள் இருட்டில் சட்டம் இயற்ற நிர்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். இந்த ஒளிவுமறைவின்மையும் அணுக முடியாத தன்மையும் ஊழலையும் வளர்க்கின்றன: சட்டத்தை அணுகுவதில் உள்ள வரையறுக்கப்பட்ட வாய்ப்பும், பொறுப்பற்ற தன்னிச்சையான முடிவுகளும் இணைந்துள்ளன.

இந்தியாவில் எந்தவொரு மாநிலமும் தங்கள் சொந்தச் சட்டங்களுக்காக நம்பகமான, துல்லியமான மற்றும் அவ்வப்போது புதுப்பிக்கப்படும் ஒரு இணையவழித் தரவுத்தளத்தை இதுவரை உருவாக்கவில்லை. 'இந்தியா கோட்' (IndiaCode) என்ற அமைப்பு நடைமுறையில் இருந்தாலும், அது மத்திய அரசின் சட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து அவற்றின் தற்போதைய வடிவங்களை வழங்குவதில் மட்டுமே பெரும்பாலும் வெற்றி கண்டுள்ளது; மாநிலச் சட்டங்களைப் பொறுத்தவரை அது அத்தகைய முன்னேற்றத்தை எட்டவில்லை.

சட்டமியற்றுதல் — அதாவது சட்டங்களை உருவாக்குதல் — என்பது ஓர் அரசு தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும், உரிமைகளை உருவாக்கும் மற்றும் கடமைகளை விதிக்கும் வழியாகும். அத்தகைய சட்டங்களை அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்வதும், அவர்கள் எளிதில் அணுகக்கூடிய வகையில் அமைப்பதும் அரசின் மிக முக்கியக் கடமையாகும். தனது சட்டங்களுக்கான 'ஒரே நம்பகமான தகவல் மூலத்தை' (single source of truth) உருவாக்கும் இந்தியாவின் முதல் மாநிலமாகத் தமிழ்நாடு திகழ முடியும்.

அணுகுமுறை

பல்வேறு நாடுகள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் இணையவழிச் சட்டத் தரவுத்தளங்களை வெற்றிகரமாக உருவாக்கியுள்ளன. இவற்றில் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் legislation.gov.uk, அமெரிக்காவின் இணையவழி US Code மற்றும் e-Code of ஃபெடரல் ரெகுலேஷன்ஸ் (Federal Regulations), ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் EUR-Lex மற்றும் நியூசிலாந்தின் legislation.

govt.nz ஆகியவை அடங்கும். இவை ஒவ்வொன்றையும் உருவாக்க மிகப்பெரிய அளவிலான முயற்சிகள் தேவைப்பட்டன. இப்பணி மிகவும் மெதுவாகவும் மிகுந்த சிரமத்துடனும் மேற்கொள்ளப்பட்டது; நூற்றுக்கணக்கான அச்சிடப்பட்ட சட்டப் புத்தகங்களைச் சேகரித்து, ஒருங்கிணைத்து, மொழிபெயர்க்கும் பணியில் வழக்கறிஞர்கள் ஆவணக் காப்பகங்களில் அயராது உழைத்தனர்.

வரலாற்றில் முதன்முறையாக, செயற்கை நுண்ணறிவுப் புரட்சியின் உந்துசக்தியுடன், தமிழ்நாடு இந்தச் சவாலை முன்னெப்போதும் இல்லாத வேகத்திலும் செலவிலும் எதிர்கொள்ள முடியும். செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்து உருவான கோடிக்கணக்கான பக்கங்கள் கொண்ட ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் முன்னர் பாரம்பரிய ஒளியியல் எழுத்து அறிதல் (OCR) தொழில்நுட்பத்தால் அணுக முடியாத மாநில அரசிதழ்கள் போன்ற சிக்கலான வடிவமைப்பு கொண்ட வரலாற்று ஆவணங்களை, பார்வை மொழி மாதிரிகளால் (VLMs) இப்போது எண்ணிமப்படுத்த முடியும். பின்னர், பெரிய மொழி மாதிரிகளால் (LLMs) இந்த அடர்த்தியான சட்ட உரையைப் பகுப்பாய்வு செய்து, இயந்திரத்தால் படிக்கக்கூடிய, சட்டத்தின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பதிப்புகளை உருவாக்கும் செயல்முறையை விரைவுபடுத்த முடியும்.

தற்போதுள்ள சட்டங்களை எண்ணிமப்படுத்துவதுடன், புதிய சட்டங்கள் எண்ணிம வடிவில் பிறப்பதை உறுதிசெய்யும் சீர்திருத்தங்களையும் தமிழ்நாடு மேற்கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாடு அரசிதழின் எண்ணிமப் பிரதிகளுடன், புதிய சட்டங்களும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் உருவாக்கப்பட்டு, சட்ட ஆவணங்களுக்காகப் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அகோமா ந்டோசோ தரநிலை போன்ற, இந்தியச் சட்டத்திற்குப் பொருத்தமான குறியீட்டு மொழியைப் பயன்படுத்தி, ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட, கணினி படிக்கக்கூடிய வடிவத்தில் கிடைக்க வேண்டும். இந்த அமைப்பின் கீழ், புதிய சட்டங்கள் நேரடியாக ஒரு சட்டத் தரவுத்தளத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு புதிய சட்டமும் இயற்றப்பட்ட நாளிலிருந்தே உண்மைகளின் ஒரே மூலத்தில் ஒருங்கிணைக்கப்படும்.

தீர்வு

தமிழ்நாடு தனது சட்டத் தொகுப்பை ஒருங்கிணைப்பதற்கும், ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் அனைவரும் அணுகக்கூடிய வகையில் அமைப்பதற்கும்

முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையிலான ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம், சட்டத்தின் ஆட்சியை உறுதி செய்வதற்கான இந்தியாவின் முதல் மாநில அளவிலான டிஜிட்டல் பொதுக் கட்டமைப்புத் தீர்வை அது உருவாக்கும்.

காலனித்துவ காலத்தைச் சேர்ந்ததும் காலாவதியானதுமான 'தமிழ்நாடு பொது விதிகள் சட்டம், 1891'-க்கு (Tamil Nadu General Clauses Act, 1891) மாற்றாக, **'தமிழ்நாடு விதிகள், சட்டங்கள் மற்றும் பிற ஆவணங்களுக்கான அணுகல் சட்டம்' (ARAM/அறம் சட்டம்)** ஒன்றை நாங்கள் முன்மொழிகிறோம்.

ARAM சட்டத்தின் வலிமையைக் கொண்ட அனைத்து சட்ட ஆவணங்களுக்கும் ஒரு அதிகாரப்பூர்வ இணையக் களஞ்சியத்தை நிறுவ வேண்டும்; அது, தற்போதுள்ள நிலுவையைத் தீர்க்க செயற்கை நுண்ணறிவு உதவியுடனான இலக்கமுறைப்படுத்தலைப் பயன்படுத்த வேண்டும்; மேலும், இனிமேல் உருவாக்கப்படும் எல்லாவற்றிற்கும் பிறவி-இலக்கமுறைத் தரநிலையைக் கட்டாயமாக்க வேண்டும்.

ARAM சட்டம், ஒவ்வொரு புதிய ஆவணமும் பிறப்பிலிருந்தே எண்ணிம வடிவில் இருக்க வேண்டும் என்பதையும், அதன் சட்டப்பூர்வ வலிமைக்கான ஒரு நிபந்தனையாக களஞ்சியத்தில் வெளியிடப்பட வேண்டும் என்பதையும் கட்டாயமாக்க வேண்டும். அது தமிழ்நாட்டின் சட்டமியற்றும் மரபுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதோடு, சட்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த பதிப்புகளை ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் வழங்க வேண்டும்.

ARAM சட்டம், இயன்றவரை, நிர்வாக வழிகாட்டுதல்களை வெளியிடுவதையும் கட்டாயமாக்க வேண்டும். இவை கண்டிப்பான பொருளில் சட்டப்பூர்வ ஆவணங்கள் அல்ல என்றாலும், அவை குடிமக்களுக்கும் வணிகங்களுக்கும் வழிகாட்டுகின்றன. மேலும், தற்போது அவை எந்தவொரு ஒருங்கிணைந்த பதிவேட்டிற்கும் வெளியே பெருகி வருகின்றன.

இத்தொகுப்பகத்தை (repository), அதனை நிர்வகிப்பதற்கான சட்ட மற்றும் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம் கொண்ட, ஒரு சிறிய அளவிலான சட்டப்பூர்வ ஆணையம் பராமரிக்க வேண்டும். சட்டமியற்றுதல் தொடர்பான நிர்வாக அறிவையும், நிபுணத்துவம் வாய்ந்த வழக்கறிஞர்களின் நேரடி ஆய்வையும் ஒருங்கிணைத்து, செயற்கை

நுண்ணறிவு (AI) உள்ளிட்ட தொழில்நுட்பக் கருவிகள் பாதுகாப்பான மற்றும் பொறுப்பான முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதையும் இந்த ஆணையம் உறுதி செய்யும்.

அடுத்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டிலேயே இதனைத் தொடங்குவது செலவு குறைவானதும் சிறந்ததுமாகும்; ஏனெனில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏற்படும் தாமதமானது, பிற்காலத்தில் டிஜிட்டல் மயமாக்கப்பட வேண்டிய, வகைப்படுத்தப்பட வேண்டிய மற்றும் அணுகக்கூடியதாக மாற்றப்பட வேண்டிய ஆவணங்களின் எண்ணிக்கையை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

அவ்வாறு செய்யும்போது, ‘அறிந்த அனைத்து உண்மைகளிலும், உண்மையைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை / யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும் வாய்மையி நல்ல பிற’ (புத்தகம் I [அறம்], அத்தியாயம் 30, குறள் 300) என்ற திருவள்ளுவரின் வார்த்தைகளை உள்ளடக்கும் வாய்ப்பு தமிழகத்திற்கு உள்ளது. இந்தியாவில் முதன்முறையாக சட்டத்திற்கான ஒரே ஒரு ஆதாரத்தை நிறுவுவதன் மூலம் அவ்வாறு செய்ய முடியும்.

மேற்கோள்கள்

1. பெண் விவசாயிகளை அங்கீகரியுங்கள்

- பி. தன லட்சுமி, பி. ஜிஷாமோல் மற்றும் சி. சுனிதா, 'Patterns of Migration-Induced Feminization in the Agricultural Workforce of Tamil Nadu' (2025) 21 *Economic Sciences* 1106 <https://economic-sciences.com/index.php/journal/article/view/258> 7 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- பினா அகர்வால், 'Gender and Land Rights Revisited: Exploring New Prospects via the State, Family and Market' (2003) 3 *Journal of Agrarian Change* 184 <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/1471-0366.00054> 6 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- ஆர். எலிசபெத் ராணி மற்றும் சி. விஜயசந்திரிகா, 'Women and Agricultural Participation in Tamil Nadu: A Theoretical and Empirical Analysis' (2025) 13 *EPRA International Journal of Agriculture and Rural Economic Research* 36 <https://eprajournals.com/pdf/fm/jpanel/upload/2025/September/202508-03-023895> 6 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- லியானே ஓஸ்டர்பான், 'Unpacking Gendered Access to Land: Intrahousehold Sharing of Land Rights in Rural Tamil Nadu' (2025) 90 *Rural Sociology* e70026 <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/ruso.70026> 7 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- இந்திய அரசின் வேளாண்மை மற்றும் விவசாயிகள் நல அமைச்சகம், *All India Report on Agricultural Census 2015-16* (2021) <https://agcensus.da.gov.in/document/agcen1516/ac_1516_report_final-220221.pdf> 7 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

2. சிறு வணிக விதிமீறல்களைக் குற்றச் செயல்களாகக் கருதாதிருத்தல்

- ஆஷ்னா மன்சதா மற்றும் பலர், 'The State of the System' (23 ஏப்ரல் 2025) <https://crimeandpunishment.in/researches/the-state-of-the-system> 6 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- கௌதம் சிக்கர்மனே மற்றும் ரிஷி அகர்வால், 'Jailed for Doing Business: The 26,134 Imprisonment Clauses in India's Business Laws'

(Observer Research Foundation மற்றும் TeamLease RegTech, பிப்ரவரி 2022) <www.orfonline.org/research/jailed-for-doing-business> 8 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

- ருசிரா சாகல்லே, வைஷாலி தரிவால் மற்றும் வேதிகா பானோட், 'Annual Review of State Laws 2025' (PRS Legislative Research 2026) <https://prsindia.org/files/legislature/annual-review-of-state-laws/ARSL_2025.pdf>8 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- ஸ்ருதி ராஜகோபாலன் மற்றும் அலெக்ஸ் தபரோக், 'Simple Rules for the Developing World' (2021) 52 European Journal of Law and Economics 341.
- செய்தித் தகவல் அலுவலகம், 'Implementation of e-Shram – One Stop Solution'(24 மார்ச் 2025) <www.pib.gov.in/PressReleasePage.aspx?PRID=2235433&reg=48&lang=2> 8 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

3. 'கிக்' தொழிலாளர்களுக்கான (Gig Workers) வளர்ச்சிப் பதிவை உருவாக்குங்கள்

- நிதி(NITI) ஆயோக், 'India's Booming Gig and Platform Economy: Perspectives and Recommendations on the Future of Work' (ஜூன் 2022)<www.niti.gov.in/sites/default/files/2023-06/Policy_Brief_India%27s_Booming_Gig_and_Platform_Economy_27062022.pdf> 25 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- மாநில திட்டக் குழு, தமிழ்நாடு அரசு, 'Study on the Status of Platform-Based Gig Workers in Tamil Nadu' (2025) <https://spc.tn.gov.in/wp-content/uploads/Gig_Worker.pdf> 26 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- இந்திய அரசு, புள்ளியியல் மற்றும் திட்ட அமலாக்க அமைச்சகம், 'Annual Report, Periodic Labour Force Survey (PLFS), 2025' (2026) <www.mospi.gov.in/uploads/publications_reports/publications_reports1780040415321_0624fb13-fb47-40bc-b470-7c7e9635c3ef_PLFS_2025_F_REV_29052026.pdf> 27 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- தமிழ்நாடு அரசு, தொழிலாளர் நலன் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் துறை, 'G.O. Ms. No. 187' (26 டிசம்பர் 2023) <www.stationeryprinting.tn.gov.in/extraordinary/2023/417_Ex_II_2_2023.pdf > 27 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- 'GigCV' <www.gigcv.org/en>25 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

4. பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக நிலத்தை விடுவித்தல்

- ஸ்ருதி ராஜகோபாலன், ஷ்ரேயாஸ் நர்லா, அங்கிதா தினகர், காதம்பரி ஷா மற்றும் அங்கித் பாட்டியா, 'Reforming Agricultural Land Conversion Laws in Indian States' (2026) *Mercatus Research*, மெர்கடஸ் ஆராய்ச்சி, ஜார்ஜ் மேசன் பல்கலைக்கழகத்தில் மெர்கடஸ் மையம் <https://the1991project.com/writing/papers/reforming-agricultural-land-conversion-laws-indian-states>4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது..
- செய்தித் தகவல் அலுவலகம், 'India's agriculture sector demonstrates resilience, average growth rate of 5 per cent during FY17 to FY23: Economic Survey' (31 ஜனவரி 2025) <www.pib.gov.in/PressReleasePage.aspx?PRID=2097886&reg=3&lang=2> மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- தொழில்கள், முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு மற்றும் வர்த்தகத் துறை, தமிழ்நாடு அரசு, *Major Industries Policy Note 2022-2023* <https://cms.tn.gov.in/cms_migrated/document/docfiles/ind_major_e_pn_2022_23.pdf> 4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- சுந்தர பாபு நாகப்பன், 'Residents in Krishnagiri protest against takeover of land by SIPCOT' (Land Conflict Watch, 19 நவம்பர் 2024) <www.landconflictwatch.org/conflicts/sipcot-industrial-estate-krishnagiri> 4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- முகமது இம்ரானுல்லாஹ் எஸ், 'Landowners are standing with "begging bowls" to recover ₹1,557.61 crore, laments Madras High Court' *The Hindu* (17 மார்ச் 2025) <www.thehindu.com/news/national/tamil-nadu/landowners-are-standing-with-begging-bowls-to-recover-155761-crore-laments-madras-high-court/article69340271.ece>4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

5. பொதுக் கட்டிடங்களை மாற்றுத்திறனாளிகள் அணுகக்கூடிய வகையில் அமையுங்கள்

- விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி 'Legal Framework and Key Challenges' (2025) <https://vidhilegalpolicy.in/wp-content/uploads/2025/09/Legal-Framework-Key-Challenges_BBC.pdf> 4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- அகிலேஸ்வரி ரெட்டி மற்றும் பலர், 'Beyond Reasonable Accommodation: Making Karnataka's Cities Accessible by Design to Persons with Disabilities' (விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி 2022)<https://

vidhilegalpolicy.in/wp-content/uploads/2022/03/COMPRESSED-REPORT-BEYOND-REASONABLE-ACCOMMODATION_compressed.pdf> 4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

- முகமது இம்ரானுல்லாஹ் .எஸ், 'Only 54% public buildings are disabled-friendly, govt. tells HC' *The Hindu* (சென்னை, 13 செப்டம்பர் 2021) <www.thehindu.com/news/national/tamil-nadu/only-54-public-buildings-are-disabled-friendly-govt-tells-hc/article36422505.ece> 4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- தீப்தி ஓ.ஜே., 'Access to ballot still out of reach for many across Tamil Nadu' *The New Indian Express* (சென்னை, 22 ஏப்ரல் 2026) <www.newindianexpress.com/states/tamil-nadu/2026/Apr/22/access-to-ballot-still-out-of-reach-for-many-across-tamil-nadu> 4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- எஸ். கோட்சன் வைஸ்லி தாஸ் 'Lack of ramps, lifts makes Thoothukudi government offices inaccessible to disabled' *The New Indian Express* (சென்னை, 18 ஜனவரி 2026) <www.newindianexpress.com/states/tamil-nadu/2026/Jan/18/lack-of-ramps-lifts-makes-thoothukudi-government-offices-inaccessible-to-disabled> 4 மே 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

6. சாதிகளை மறுக்கும் உறவுகளில் இருக்கும் தம்பதிகளை வன்முறையிலிருந்து பாதுகாத்திடுங்கள்

- மக்களவை, 'Unstarred Question No 1954' (உள்துறை அமைச்சகம், 11 மார்ச் 2025) <www.mha.gov.in/MHA1/Par2017/pdfs/par2025-pdfs/LS11032025/1954.pdf> 16 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- பி. ஆர். அம்பேத்கர், 'Castes in India: Their Mechanism, Genesis and Development' in B Ambedkar (ed), *Writings and Speeches,* (கல்வித் துறை, மகாராஷ்டிர அரசு 1979) volume 1, 3.
- உமா சக்ரவர்த்தி, *'Gendering Caste: Through a Feminist Lens'* (2வது பதிப்பு, சேஜ் பப்ளிகேஷன்ஸ் 2018).
- ஏ. கார்ன்ஃபோர்ட் 'Beyond Fair Labelling: Offence Differentiation in Criminal Law' (2022) 42(4) Oxford Journal of Legal Studies 985.
- *Shakti Vahini v Union of India* (2018) 7 SCC 192.

7. திருநர்களின் அங்கீகாரம் மற்றும் உரிமைகளை வலுப்படுத்துங்கள்

- *National Legal Services Authority v Union of India* (2014) 5 SCC 438.
- பிரக்யா சிங் மற்றும் பலர், 'The Transgender Persons (Protection of Rights) Amendment Act, 2026: What Can State Governments Do?' (விதி சென்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி ஜூன் 2026) <https://vidhilegalpolicy.in/wp-content/uploads/2026/07/Report-What-can-state-govt-do.pdf> 10 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- *CIT v Vatika Township (P) Ltd* (2015) 1 SCC 1.
- தமிழ்நாடு அரசு, சமூக நலம் மற்றும் சத்துணவுத் திட்டத் துறை, G.O. Ms. No. 71, 6 நவம்பர் 2015 <https://cms.tn.gov.in/cms_migrated/document/GO/swnmp_e_71_2015.pdf> 11 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- சமூக நலன் மற்றும் மகளிர் உரிமைத் துறை, தமிழ்நாடு அரசு, 'Transgender Welfare Board' <https://tg.tnsw.in/webapp/index.aspx> 11 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

8. பொதுச் சுகாதாரத்தின் சட்ட அடித்தளங்களை நவீனமயமாக்குங்கள்

- டி. சுந்தரராமன், 'Tamil Nadu's Public Health Act, 1939 – Past, Present and Future' (*Right to Health Resources*, 18 டிசம்பர் 2025) <https://rthresources.in/conversations-on-health-policy/tamil-nadus-public-health-act-1939-past-present-and-future/> 14 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- லாரன்ஸ் ஓ. கோஸ்டின் மற்றும் லின்ட்ஸி எஃப். வைலி *Public Health Law: Power, Duty, Restraint* (மூன்றாம் பதிப்பு, கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகப் பதிப்பகம் 2016).
- தி இந்து பியூரோ, 'Tamil Nadu Public Health Act invoked for dengue control' *The Hindu* (சென்னை, 25 செப்டம்பர் 2023) <www.thehindu.com/news/cities/chennai/tamil-nadu-public-health-act-invoked-for-dengue-control/article67335263.ece> 16 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- தி இந்து பியூரோ, 'T.N. government puts on hold amendment to Factories Act' *The Hindu* (சென்னை, 25 செப்டம்பர் 2023) <www.thehindu.com/news/national/tamil-nadu/stalin-puts-on-hold-tns-amendments-to-factories-act/article66774137.ece > accessed 17 June 2026.
- அகூஷத் அகர்வால் மற்றும் பலர், 'What Should a Public Health Emergency Law for India Look Like? A White Paper' (விதி சென்டர் ஃபார் லீகல்

பாலிசி, மார்ச் 2021) <https://vidhilegalpolicy.in/research/what-should-a-public-health-emergency-law-for-india-look-like/ > 15 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

9. ஒழுங்குமுறைக்கான ஒழுங்குமுறை

- பீட்டர் லடேகார்ட், பெட்டர் லுண்ட்க்விஸ்ட் மற்றும் ஜொனாதன் காம்காஜி 'Giving Sisyphus a Helping Hand: Pathways for Sustainable RIA Systems in Developing Countries' (2018) *Policy Research Working Paper* No 8367, World Bank < https://doi.org/10.1596/1813-9450-8367> 8 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- தொழில்கள், முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு மற்றும் வர்த்தகத் துறை, தமிழ்நாடு அரசு, *Policy Note 2025-2026* <https://cms.tn.gov.in/cms_migrated/document/docfiles/ind_e_pn_2025_26.pdf> 9 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- வணிக மற்றும் வர்த்தகத் துறை, 'Using the Better Regulation Framework' (GOV.UK, 3 மார்ச் 2025) <www.gov.uk/government/collections/using-the-better-regulation-framework> 9 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- TeamLease RegTech, 'Decoding Compliance for Manufacturing MSMEs in India' (2025) <https://cdn-static.teamleaseregtech.com/static/pdf/Decoding_Compliance_for_Manufacturing_MSMEs_in_India.pdf> 9 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- மேலாண்மை மற்றும் வரவு செலவுத் திட்ட அலுவலகம், 'Circular A-4: Regulatory Impact Analysis: A Primer' <www.reginfo.gov/public/jsp/Utilities/circular-a-4_regulatory-impact-analysis-a-primer.pdf > 8 ஜூலை 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

10. சட்டத்திற்கான ஒரு ஒருங்கிணைந்த மற்றும் அதிகாரப்பூர்வமான மூலத்தை நிறுவுங்கள்

- பிரணேஷ் பிரகாஷ், 'Improving India's Parliamentary Voting and Recordkeeping' <https://pranesh.in/policy/reports/improving-indias-parliamentary-voting-and-recordkeeping> 18 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- சர் ஆலன் பர்ன்ஸ் (ed), *Parliament as an Export* (Routledge 2023).

- நியூசிலாந்து சட்ட ஆணையம், ‘Presentation of New Zealand Statute Law’ (NZLC Report 104, 2008) <www.lawcom.govt.nz/assets/Publications/Reports/NZLC-R104.pdf> 16 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- பிரசாந்த் ரெட்டி டி. மற்றும் பிறர், ‘Open Courts in the Digital Age: A Prescription for an Open Data Policy’ (விதி செண்டர் ஃபார் லீகல் பாலிசி, நவம்பர் 2019) <https://vidhilegalpolicy.in/wp-content/uploads/2019/11/OpenCourts_digital16dec.pdf> 16 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- தேசிய ஆவணக் காப்பகம் மற்றும் பாராளுமன்ற சட்ட ஆலோசகர் அலுவலகம், ‘Statutory Instrument Practice’ (5-வது பதிப்பு, நவம்பர் 2017) <www.legislation.gov.uk/pdfs/StatutoryInstrumentPractice_5th_Edition.pdf > 17 ஜூன் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

V I D H I Centre for Legal Policy Tamil Nadu

மேண்டேட் 2026: தமிழ்நாட்டிற்கான பத்து சட்டச் சீர்திருத்தங்கள்

manjushree@vidhilegalpolicy.in

vclp@vidhilegalpolicy.in

vidhilegalpolicy.in

linkedin.com/vidhi-centre-for-legal-policy

facebook.com/vidhilegalpolicy

twitter.com/@vidhi_india

instagram.com@vidhi_india